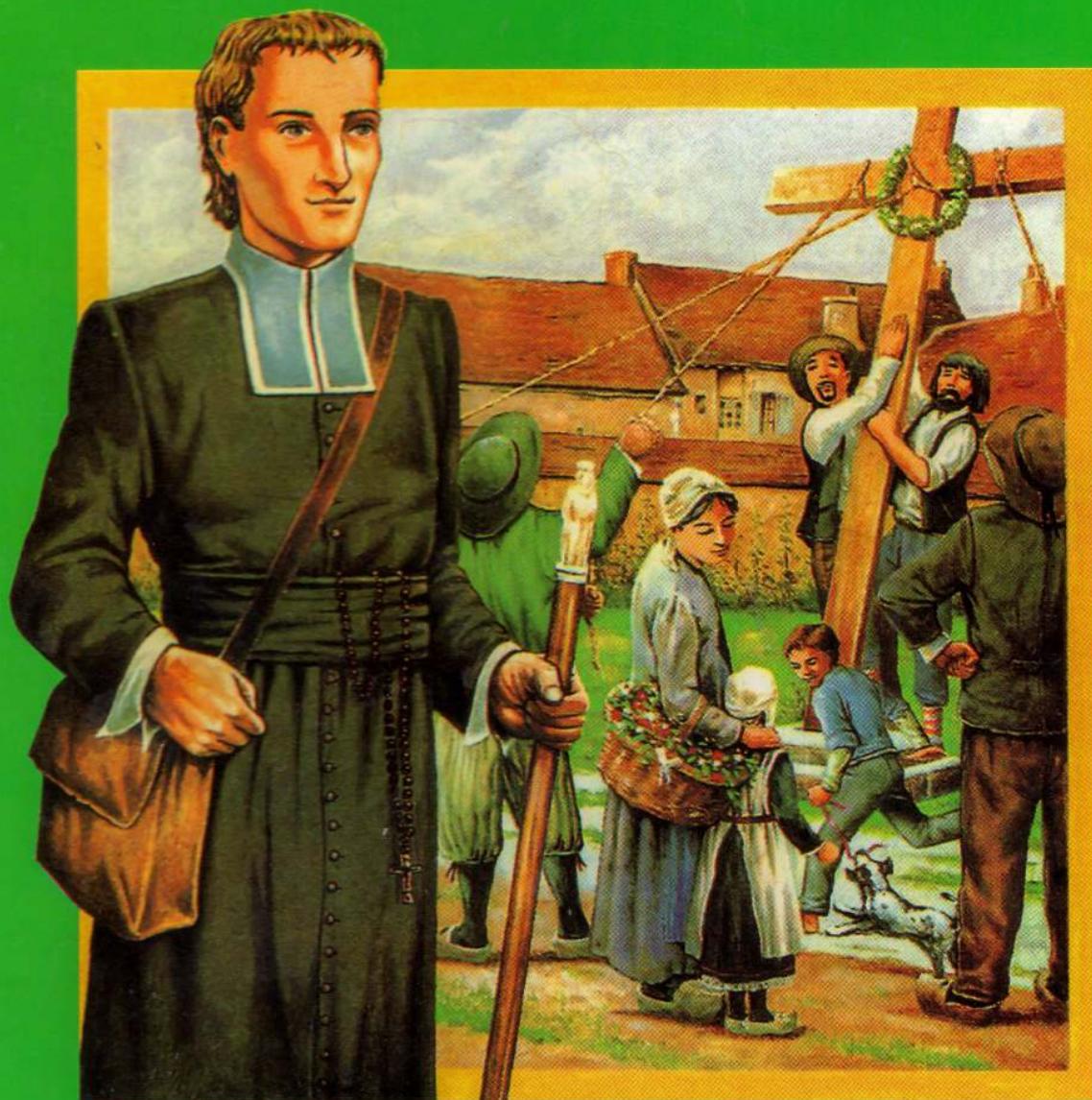

ីវប្រជុំ

លោកបុណ្យ អលូយស៊ មានី ក្រើយចង នេះ នងអូរត

ធ្វើសតាបនា ករាជាគាល់ខេនទៅបារិយា

สรุปย่อประวัติของนักบุญ หลุยส์ มารีย์ กريยอง เดอ มงฟอร์ต

บ ค.ศ.

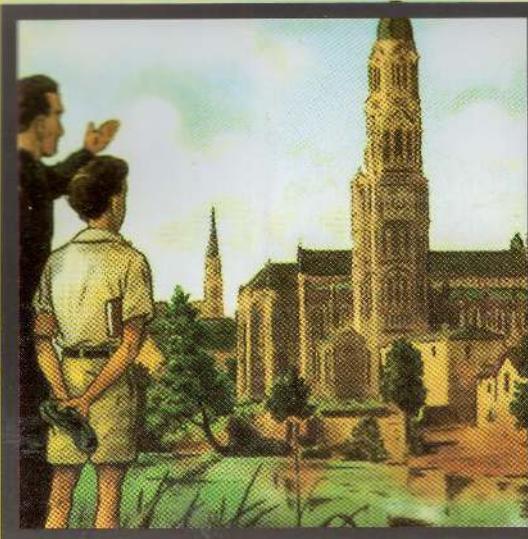
- 1673 เกิดที่ Montfort La Cane / รับศีลถึงนาปทีวัด Saint-Jean
- 1675-1685 เติบโตที่เมือง Bois-Marquer, Iffendic
- 1685-1693 ศึกษาที่วิทยาลัย St. Thomas ตำบล Becket เมือง Rennes
- 1693 เดินทางจากเมือง Rennes ไปยังกรุง Paris
- 1693-1694 พักอยู่ที่บ้าน M.de la Barmondiere
- 1694 พักอยู่ที่บ้าน M.Boucher
- 1695-1700 พักอยู่ที่ “บ้านแพรเล็ก” แห่ง St. Sulpice
- 1697 ได้พนกับ Madam de Montespan
- 1699 แสร้งบุญ ณ “Our Lady of Chartres”
- 1700 รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ / เดินทางไป Nantes
- 1700-1701 รอการเป็นพระสงฆ์ธรรมгуตอยู่ที่บ้านคุณพ่อ M.Leveque's
- 1701 เดินทางจากเมือง Nantes ไปยังเมือง Fontevrault / จากเมือง Fontevrault ไปยังเมือง Poitiers / แพรธรรมที่เมือง Grandchamps และปริมณฑล / เดินทางจากเมือง Nantes ไปยัง เมือง Poitiers / เป็นพระสงฆ์ประจำโรงพยาบาลที่ General Hospital และได้พนกับ Marie-Louise Trichet ณ ที่นี่
- 1702 เดินทางไปยังกรุง Paris
- 1703 อกบวลา ณ โรงพยาบาลเมือง Poitiers / Marie-Louise Trichet ปฏิญาณตนเป็นนักบัว / ไปกรุง Paris / อกบวลาอยู่ที่เมือง Salpetriere / ไปเยี่ยมบ้านแพรของ Poullard-des-Places / เหตุการณ์ที่ถนน Pot-de-Fer / อยู่ร่วมกับนักบัวชาญแห่ง Mount-Valerien
- 1704 กลับไปยังโรงพยาบาลเมือง Poitiers
- 1705 ยุติงานในโรงพยาบาล / แพรธรรมที่ Montbernage , ที่ Saint-Savin และที่เมือง Calvaire / พนกับ Mathurin Rangeard (กราดา Mathurin)
- 1706 แพรธรรมที่ St. Saturnin / แสร้งบุญที่กรุง Rome, via Loreto / เข้าเฝ้าพระสันตะปาปา Clement ที่ XI / กลับไปยังเมือง Poitiers / เยือน Mount St.Michel / พักอยู่ที่เมือง Rennes และไปเยี่ยมบ้านเกิด / อกบวลาที่เมือง Dinan, St.Suliac และ Becherel
- 1707 ร่วมงานธรรมгуตกับ “M.Leuduger” / แพรธรรมในสังฆมณฑล St.Malo และ St.Brieuc / แพรธรรมที่ Montfort-La-Cane, Moncontour / แยกงานกับ M.Leuduger / พักอยู่ที่อารามฤๅษีแห่ง St. Lazare

- 1708 เทศน์แพร่ธรรมและเทศน์เข้าเมืองในเขตพื้นที่ / กลับสู่เขตเมือง Nantes / เทศธรรมที่ St.Similien, Valet, Renaudiere, Landemont, La Chevroliere, Verto St.Fiacre
- 1709 เทศน์เข้าเมืองให้กับนักโทษหญิง / แพร่ธรรมที่ Campbon , Pontchateau และปริมณฑล Grande-Briere / เริ่มสร้างภูเขา Calvary / แพร่ธรรมที่ Missillac
- 1710 แพร่ธรรมที่ Herbignac, Camoel, St.Donatien แห่ง Nantes, Bouguenais / การเสกภูเขา Calvary / แพร่ธรรมที่ St.Molf. / ถูกห้ามประกอบศาสนาพิจ / เข้าเป็นสมาชิกคณะนักบวชญาเมี้ยนที่ 3 แห่ง St.Dominic
- 1711 ออกจากเมือง Nantes / แพร่ธรรมที่ La Garnache, Lhoumeau และ La Roc
- 1711-1712 แพร่ธรรมตามชนบทแห่งสังฆมณฑล La Rochelle
- 1712 แพร่ธรรมที่เกาะ Yeu , เมือง Sallertaine, St.Christophe-du-Ligneron / กลับธรรมครั้งที่ 2 ที่ La Garnache / แพร่ธรรมที่ Thaire-d'Aunis
- 1712-1713 แพร่ธรรมที่ St.Vivien, Esnandes, Courcon
- 1713 แพร่ธรรมที่ Beugnon, Bressuire, Argenton-Chateau, La Seguiniere / เดินทางไป La Rochelle ไปกรุง Paris / เยี่ยมน้านเเนรงคณะธรรมทูตแห่งพระจิตเจ้าในกรุง แพร่ธรรมที่ Mauze / แพร่ธรรมครั้งที่ 2 ที่ Courcon
- 1714 แพร่ธรรมในสังฆมณฑล Saintes / แพร่ธรรมที่เมือง Roussay / เดินทางไป แพร่ธรรมที่ Villedieu-les-Poeles สังฆมณฑล Avranches / แพร่ธรรมที่ St. กับ Canon Blain ที่เมือง Rouen / เทศน์เข้าเมืองฟื้นฟูจิตใจให้กับคณะซิสเตเคน Ernemont / กลับไป Nantes / เดินทางไป Rennes / กลับไป Rochelle / แม่ Loire, Le Breuil-Magne, เกาะ Aix, St.Laurent-de-la-Pree, Fouras
- 1715 พบกับ M.Vatel / แพร่ธรรมที่ Taugon-la-Ronde / Marie-Louise Trichet และ Catherine Brunet นาร์ว็องงานที่ La Rochelle / ก่อตั้งโรงเรียนเป็นแห่งแรก / ธรรมที่ St.Amand-sur-Sevre, ที่ Mervent / แพร่ธรรมที่ Fontenay-le-Comte พักที่ ที่ Mervent / กระแสร์เรียกของ M.Mulot / แพร่ธรรมที่ Vouvant, St.Pierre Villiers-en-Plaine / แสวงบุญ ณ “Our Lady of Ardilliers of พร้อมกับกลุ่มนักโทษหญิง 33 คน แห่งคุก St.Pompain / มาถึง และเริ่มงานธรรมที่ St. Laurent-sur-Sevre / สิ้นชีวิต
- 1838 พระสันตะปapa Gregory ที่ 16 ประกาศให้เป็น “ผู้นำการพนับถือ”
- 1869 พระสันตะปapa Pius ที่ 9 ประกาศให้เป็น “วีรบุรุษผู้ทรงความดี”
- 1888 พระสันตะปapa Leo ที่ 13 ประกาศให้เป็น “บุญราศี”
- 1947 พระสันตะปapa Pius ที่ 12 สถาปนาเป็น “นักบุญ”

ການນິພນອນແລະບັນທຶກ ຂອງນັກບຸລຸ ທລູຢສ໌ ນາຣີຢ ກຣີຢອງ ເດວ ມົງໂກຣດ ທີ່ໄດ້ມີການປະເປົນການຈາອັງກອຸມແລ້ວ

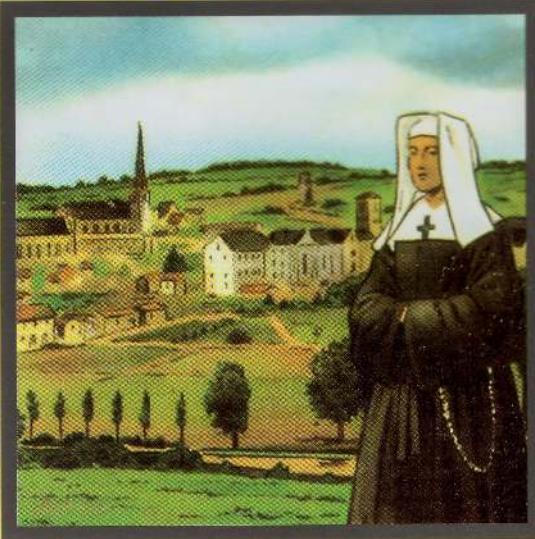
1. The love of Eternal Wisdom
2. Letter to the Friends of the Cross
3. The Secret of the Rosary
4. Methods for Saying the Rosary
5. The Secret of Mary
6. True Devotion to the Blessed Virgin
7. Prayer for Missionaries
8. Rule of the missionary Priests of the Company of Mary
9. Letter to the Members of the Company
10. The Wisdom Cross of Poitiers
11. Original Rule of the Daughters of Wisdom
12. Maxims and Lessons of Divine Wisdom
13. Letter to the people of Montbernage
14. The Rules
15. The Covenant with God
16. Saint Louis Marie De Montfonds Will
17. Morning and Night Prayers
18. Hymns
19. Rules on Voluntary Poverty in the Early Church
20. Four Short Meditations on the Religious Life
21. Sermons
22. Dispositions for a Happy Death

1

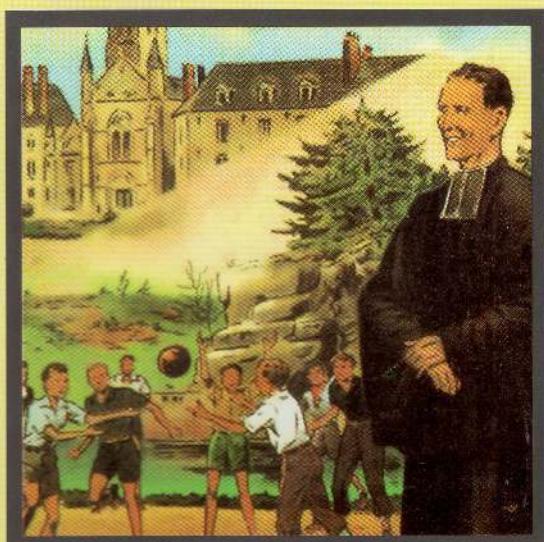
เชนต์ เลอรังต์ชูแซปนั่น ถึงแม้ว่าเป็นหมู่บ้านเล็ก ๆ แต่ก็ไม่ใช่เป็นหมู่บ้านธรรมดางาม ๆ เหมือนหมู่บ้านอื่น ๆ เป็นหมู่บ้านที่สงบ และมีบรรยากาศที่ดูเหมือนกับว่าเสียงบทสวดวัน�ามารีอดังล่องลอยไปในอากาศอยู่ไม่ขาดระยะ นี่คือหมู่บ้านที่ศักดิ์สิทธิ์

2

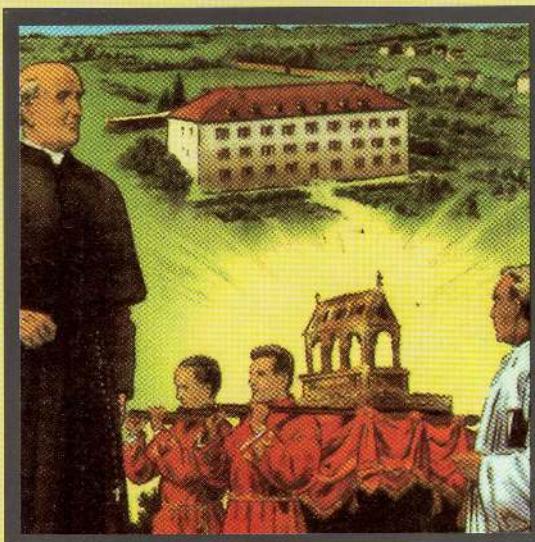
เราเดินทางสู่หมู่บ้านแห่งนี้ เราจะหาก เห็นว่ามียอดโบสถ์มากมายหลายแห่ง แห่งแรกก็คือ หอระฆังโบสถ์ประจำหมู่บ้านซึ่งดูสง่างาม ไม่แพ้หอวิหารในเมืองใหญ่แล้วก็ยอดโบสถ์ประจำศูนย์กลางของ ภคินี คณะธิดาแห่งพระปริชาญ ผู้อุทิศตนช่วยเหลือคนเจ็บป่วยและการศึกษาของเด็ก

3

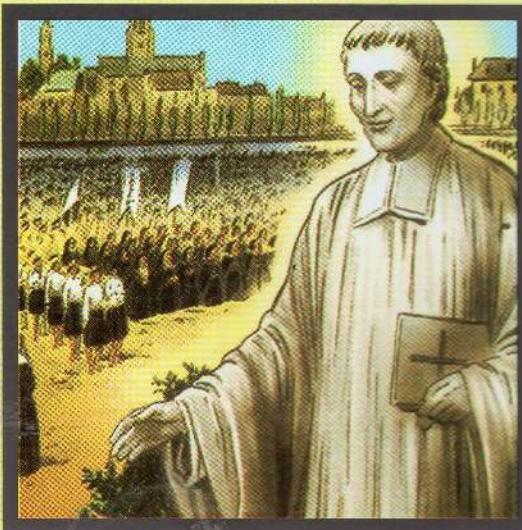

ต่อ จากนั้นเราก็พบตึกรามใหญ่โตกลุ่มหนึ่งซึ่งมีชื่อว่า “โรงเรียนประจำเชนต์คาเบรียล” ณ ที่นี่ นักเรียนจำนวนกว่าพันคนกำลังศึกษาภายในตัวการดูแลของคณะกรรมการซึ่งมีชื่อว่า ภาราดาคณะกรรมการเชนต์คาเบรียล ภาราดาคณะกรรมการนี้มีชื่อเสียงในการให้การศึกษาแก่เยาวชน และดูแลเด็กหูหนวก เป็นใบ้ تابอด

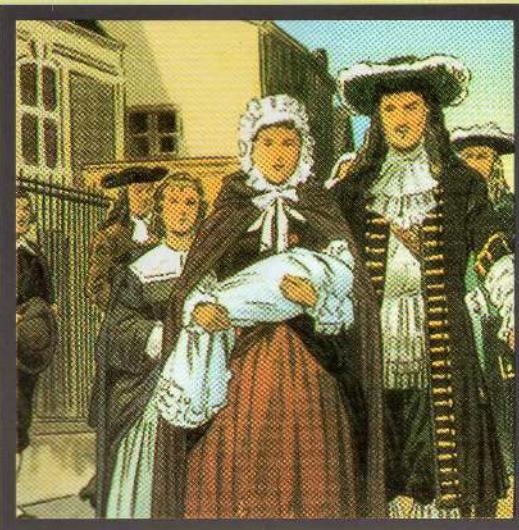
4

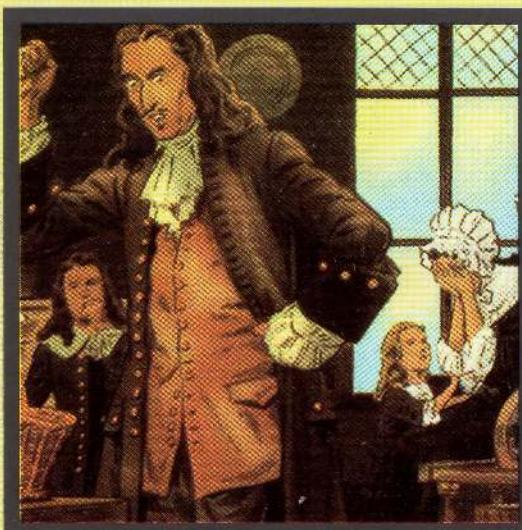
เนินที่อยู่ไกล ๆ กันนี้ เราจะพบหอระฆังอีกหอหนึ่ง เป็นของคณะสงฆ์ ที่เราเรียกว่า “มงฟอร์ตแตง” (ชาวมงฟอร์ต) และนั่นก็คือคำอธิบายว่าทำไมเชนต์ลอรังต์ชูแซปจึงเป็นหมู่บ้านศักดิ์สิทธิ์มันเป็นสถานที่ที่นักบุญองค์หนึ่งคือ นักบุญหลุยส์ มาเรีย กรียอง เดอ มงฟอร์ต ได้มาเทศน์และถึงแก่นรណภาพ ณ ที่นั่น

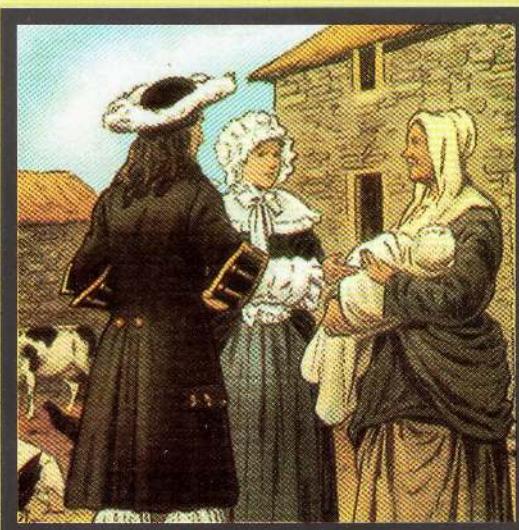
และ ก็เนื่องจากนักบุญองค์นี้แหล่ ที่แซงต์ลอรังตได้กล่าวเป็นศูนย์-
กลางการแสวงบุญของคนในประเทศฝรั่งเศส
และก็เนื่องจากนักบุญองค์นี้เช่นกันที่คณานักบวชทั้งหลายคือ ภคินีคณะอิດิแห่งพระปريحามูณ คณะภารดาเซนต์คาเบรียล และคณะสังฆ์มฟอร์ต มีสำนักของตนอยู่ ณ ที่นั่น เพราะนักบุญหลุยส์เป็นผู้ก่อตั้งคณะทั้งสาม

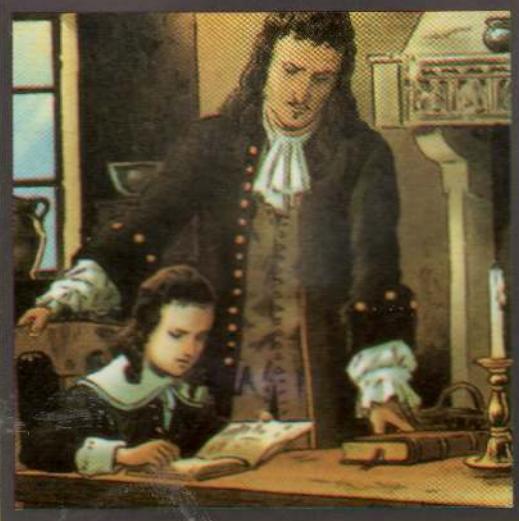
ว่าวนักบุญหลุยส์ถึงแก่มรณกรรมที่วังแมม เด็กตามแต่ท่านเกิดที่เมืองฟอร์ตซูร์เมอ เมื่อวันที่ 31 มกราคม 1673 พี่ชายของนักบุญหลุยส์ตายเมื่ออายุได้ห้าเดือน หลุยส์จึงกลายเป็นบุตรคนโตของครอบครัวซึ่งมีบุตรชายแปดคน บุตรสาวลิบคุน พ่อของหลุยส์เป็นพนาย-ความที่เมืองฟอร์ต แต่เมียได้ไม่พ้อใช้จ่ายภายในครอบครัว

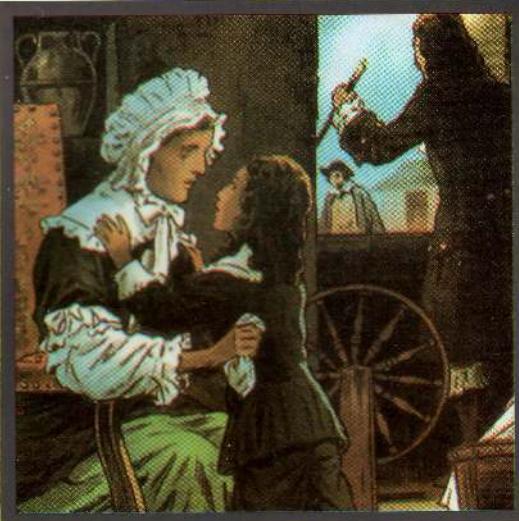
บิดา ของหลุยส์ชื่อ ญังบับติสต์ กรียง เป็นคนที่มีอารมณ์ไม่โทางนุเครื่อง และก้าวร้าว บอยครั้งหลุยส์เห็นการด庠ของตนต้องร้องให้ รามาดีชื่อว่า ญัง ได้พยายามเลี้ยงดูบุตรของตนอย่างดีที่สุดที่จะทำได้ ถึงแม้จะประสบปัญหาต่าง ๆ เพราะครอบครัวยากจนก็ตาม

หลุยส์ เกิดในครอบครัวคาಥอลิก วันรุ่งขึ้นหลังจากเกิด หลุยส์ได้รับศีลล้างบาปที่โบสถ์ แซงต์ ญัง อันเป็นโบสถ์ประจำหมู่บ้าน จากนั้น เขาก็นำท่านไปฝากเลี้ยงไว้กับแม่นม คือ คุณแม่องเดร ซึ่งเป็นชาวนาใจดีอยู่ตำบลนั้น ด้วยเหตุนี้หลุยส์จึงเป็นคนรักธรรมชาติ และความสงบ

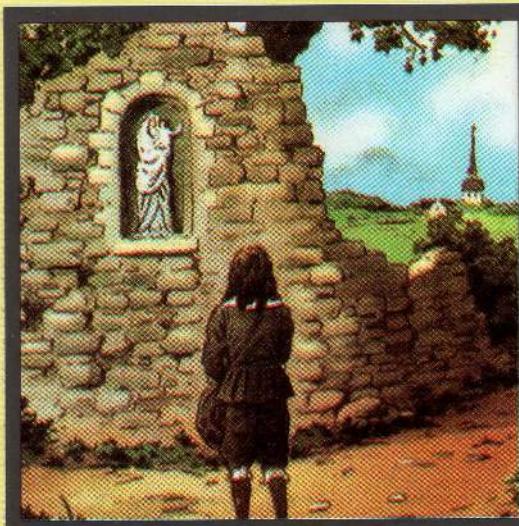
ต่อ macrobcrwของท่านยายไปอยู่ภาย ในเขตการปกครองของวัดอิฟฟิงดิก ดูเหมือนว่าพ่อของหลุยส์นั่นเอง ที่ถ่ายทอด วิชาเบื้องตนให้กับหลุยส์ หลุยส์แสดงตนเป็น เด็กพิเศษมีความกล้าหาญมาก ท่านศึกษา เล่าเรียนด้วยความกระหายใฝร์ และเป็นเด็ก เนี้ียวนิดามาก

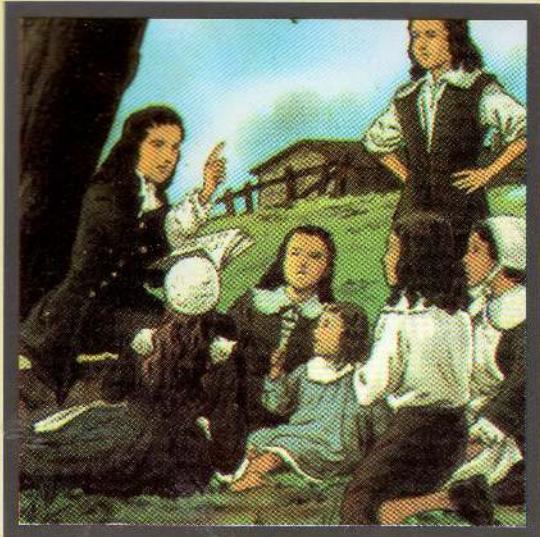
ปุ่ง แต่เล็ก หลุยส์เริ่มแสดงเค้าให้เห็นว่า **ติง** ในอนาคตจะเป็นธรรมทูตที่ยิ่งใหญ่ ถึงแม้ว่าจะยังเป็นเด็กอยู่หลุยส์ก็พยายาม ปลอบใจมารดาของตน เมื่อบิดาแสดงอาการ ขึ้นโกรธเป็นคำพูดที่ซื่อ ๆ แต่เต็มเปี่ยมไป ด้วยเหตุผลซึ่งไม่มีใครคิดว่าเด็กเล็ก ๆ เช่น นั้นจะพูดได้

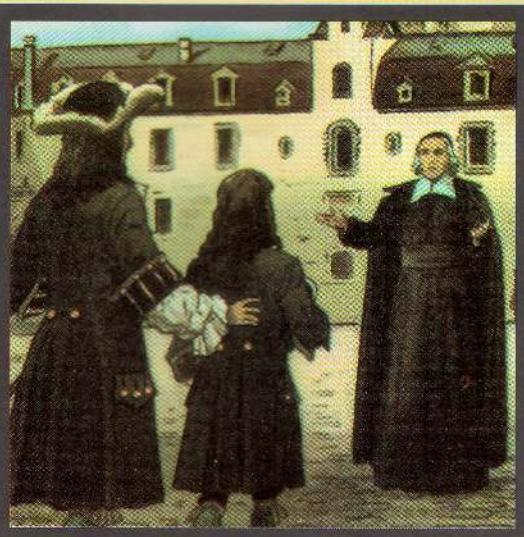
หลุยส์ รักพ่อแม่มาก แต่ท่านรักแม่ เป็นพิเศษ นอกจากนี้ก็ยังรัก น้อง ๆ ของท่านอีกด้วย หลุยส์ก็มีความรัก น้องสาว ที่ชื่อหลุยส์ก็ย้อนนี้เป็นพิเศษ และ บางครั้งจะพาหน้องคนนี้ไปสวัสดีกับประคำด้วยกัน ถ้าน้องสาวอิดออดไม่อยากไปสวัสดีด้วย หลุยส์ ก็จะให้ของขวัญน้องสาว น้องสาวก็จะยอมไป

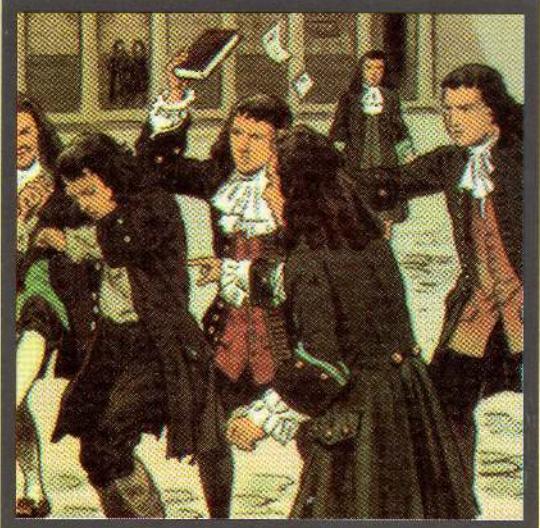
ปุ่ง แต่อายุยังน้อย ๆ อยู่ หลุยส์ก็มีความ รักต่อพระแม่มารีอย่างลึกซึ้ง หลุยส์ มักจะไปสวัสดีต่อหน้ารูปแม่พระตามมุ่งถนน เสมอ จิตใจของท่านน้อมระลึกถึงพระมารดา ตลอดเวลา และท่านเรียกพระมารดาว่าเป็น พระแม่ผู้นำรัก พระแม่ผู้ใจดีของท่าน

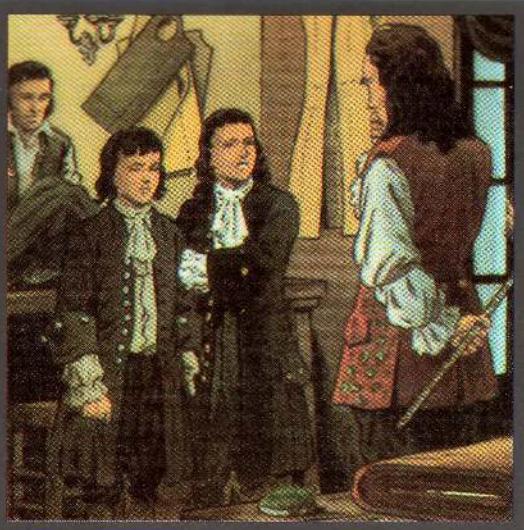
หลุยส์ มอบชีวิตทั้งหมดและทุกสิ่งที่ทำนคิดและกระทำแต่แม่พระท่านวนอนขอพระแม่มารีอย่างชื่อ ๆ ในทุกสิ่งทุกอย่างที่ทำนต้องการ ไม่ว่าจะเป็นสิ่งของทางร่างกายหรือทางฝ่ายวิญญาณ หลุยส์จะพูดถึงแม่พระกับน้อง ๆ เสมอ และชวนให้เข้าหาพระเยซูเจ้า โดยทางพระแม่มารี

นั้นหลุยส์มีอายุ 12 ปี เป็นเวลา **ขณะ** ที่จะต้องเรียนกันอย่างจริงจังทำนเข้าเรียนชั้นหกที่โรงเรียนเมืองแรนน์ และพักอยู่กับลุงชิงเป็นเจ้าอาวาสวัดมหาイラ โรงเรียนนี้ใหญ่มาก มีนักเรียนประมาณสามพันคน หลุยส์เป็นเด็กที่เรียนอย่างอาจริงอาจจังในที่สุดก็สอบได้เป็นที่หนึ่งของชั้น

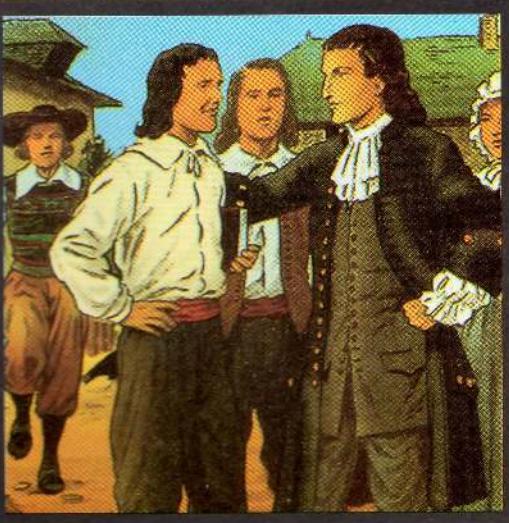
นัก เรียนในโรงเรียนมีฐานะต่างกัน และก้มีจำนวนไม่น้อยที่เป็นเด็กแกะกะเกร็ดั้นนการที่จะดำรงชีวิตเป็นเด็กดีบริสุทธิ์ จึงต้องใช้ความกล้าหาญอย่างมาก วันหนึ่งหลุยส์เห็นเด็กนักเรียนกลุ่มนั้นกำลังเยาะเยี้ยรังแกนักเรียนยากจนคนหนึ่ง หลุยส์ก็เข้าไปห้ามและประกาศตนเป็นเพื่อนเด็กยากจนคนนั้น

ครรภ์ แล้วหลุยส์ก็เกิดมีความคิดขึ้นว่าจะต้องช่วยเหลือเด็กยากจนคนนั้น ท่านจึงเรียไรเงินจากบรรดาเพื่อน ๆ ที่เป็นลูกคนรวยเพื่อชื้อเสื้อผ้าให้เขาแต่เงินที่ได้มาไม่พอค่าเสื้อ ท่านจึงไปพูด กับช่างตัดเสื้อว่าท่านได้เงินมาไม่พอหากขาดเหลือเท่าไรก็ขอให้ช่างเสื้อออกให้ด้วย ช่างตัดเสื้อรู้สึกับใจจึงมอบเสื้อให้เด็กยากจนคนนั้นไป

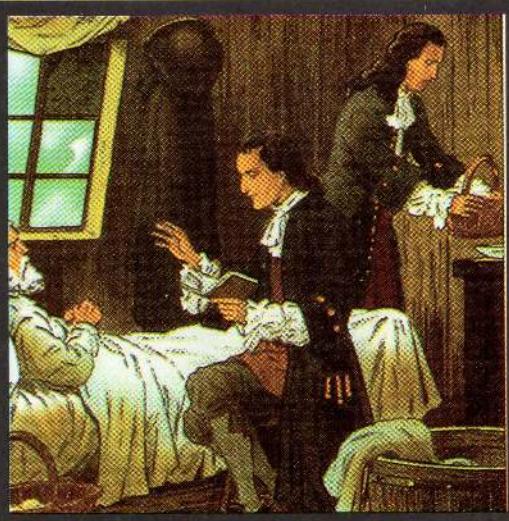
ในระหว่างห้าปีที่หลุยส์เรียนหนังสือนั้น ท่านได้พักอยู่กับลุงของท่าน ในปี 1690 ครอบครัวกริ耶อง ได้ย้ายมาอยู่ที่แรนน์ เพื่อลูกคนอื่น ๆ จะได้มีโอกาสเรียนหนังสือด้วย หลุยส์ก็เลิกลายเป็นครูสอนพวกน้อง ๆ ไป หลุยส์ชอบบันปิดเทอมมาก เพราะมีเวลาว่างที่จะอยู่โดยเดียว เพื่อศึกษาและภารนา

ในเวลาเดียวกันหลุยส์ก็ได้รวบรวมเด็กในหมู่บ้านเพื่อสอนค่ำสอนและสวัสดลูกประค้ำด้วยกัน ความครั้งคราวของหลุยส์เพิ่มมากขึ้นทุกวัน ในโอกาสสรับศีลกำลังหลุยส์รับอาชีวะพระแม่มารี ต่อท้ายชื่อของท่านว่า หลุยส์มารี ต่อมา ก็เพิ่มชื่อ เดอ มงฟอร์ต อันเป็นสถานที่ที่ท่านเกิดเข้าไปด้วย ท่านจึงเป็นที่รู้จักกันในนามของ หลุยส์มารี กริ耶อง เดอ มงฟอร์ต อันเป็นนามที่รู้จักกันมานานทุกวันนี้

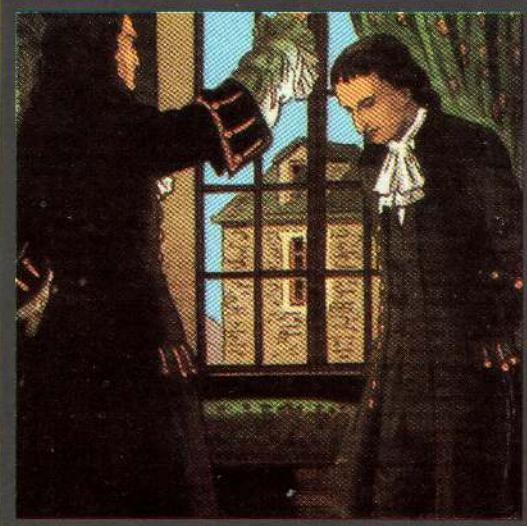
โรงเรียนเมืองแรนนั้น หลุยส์มีเพื่อนสนิทสองคนคือ ญั่งบับติสต์แบล็ง ผู้ซึ่งต่อมามาได้เขียนประวัติของท่านหลุยส์ และ โกลด์ปูลาร์ด แดสปลาส ผู้ซึ่งต่อมามาได้สถาปนาคณะลัทธิแห่งพระจิต (pere du Saint-Esprit) ทั้งสามมักจะสวัสดิภาพร่วมกัน และออกไปเยี่ยมคนเจ็บป่วยด้วยกันเสมอ

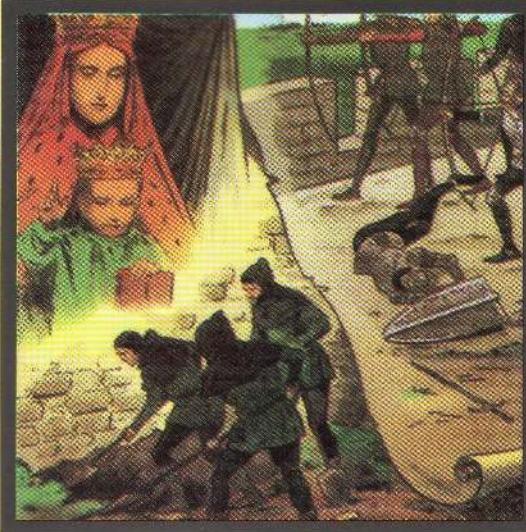
ขณะนั้นบรรดานักเรียน ก็มีการจัดกลุ่มเล็ก ๆ ขึ้นเพื่ออุทิศเวลาว่างบางส่วนให้แก่การสาธารณกุศล พวกคนเจ็บป่วยต่างก็พากันดีใจที่เห็นคนหนุ่ม ๆ เหล่านี้มาเยี่ยมเยียนให้กำลังใจและนำความสุขมาสู่พวกเขา หลุยส์มารีมักจะอ่านพระวรสารพร้อมทั้งอธิบายข้อความต่าง ๆ ของข่าวดีนั้นให้พวกเขาฟัง หลุยส์จะพูดเรื่องเกี่ยวกับพระแม่มารีและสวัสดิภาพพร้อมกับพวกเข้าด้วย

วัน หนึ่ง นางกรีองไปที่โรงพยาบาล และได้พบหญิงยากจนคนหนึ่ง นางตามเข้าว่า ครอเป็นผู้นำมารอยalty hospital ก็ได้รับคำตอบว่า บุตรนางเองนั้นแหล่ที่นำมาแน่นอนที่เดียว หัวใจของแม่ย่อมจะเปี่ยมไปด้วยความยินดีที่บุตรของนางช่างมีใจเมตตา ปราณีเช่นนี้

ต่อ มหาลัยส์ กีประถนาจะถวายตัวโดยสิ้นเชิงต่อพระเจ้า โดยการบรรจุเป็นพระสงฆ์ แต่บิดาของท่านมีความประสงค์ให้ท่านประกอบอาชีพลีบแทนตน จึงคัดค้านอย่างรุนแรงเสมอ ในเหตุการณ์เช่นนี้ หลุยส์ก็จะหลบไปสวัสดิภาพน่าด้วยความร้อนรน และทำพลีกรรมมากขึ้น

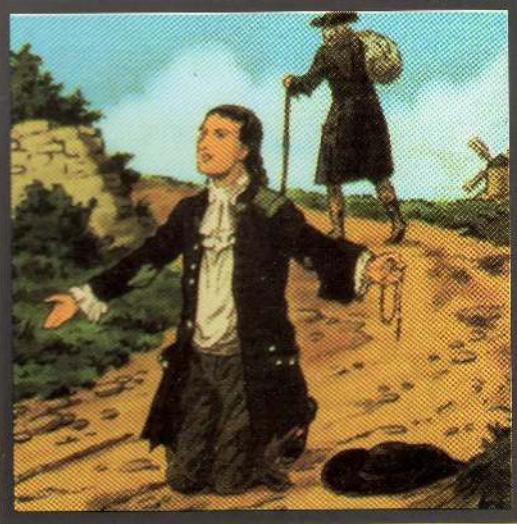
วัน วัดมหาไถ่ มีรูปปั้นของพระแม่มารีรูปหนึ่งมีชื่อ **ที่** ว่าพระมาตราแห่งความหัศจรรย์ มีเรื่องเล่าว่าในระหว่างสงครามร้อยปีระหว่างฝรั่งเศสกับอังกฤษนั้น หมู่บ้านนี้ถูกศัตรูล้อมไว้ คืนหนึ่งพระแม่โบสถ์เกิดดังขึ้น ประชาชนต่างพากันไปที่โบสถ์ และพบรูปปั้นนั้นล่องแสงสว่างสุกใส รูปปั้นนี้ไปที่แห่งหนึ่ง เมื่อชาวบ้านชุดที่นั่นดูก็พบกับระเบิด ซึ่งศัตรู放烟花 ไว้ หมู่บ้านจึงไม่ถูกทำลาย หลุยส์มักจะเข้าไปสวัสดิ์ต่อหน้าพระรูปนี้เสมอ

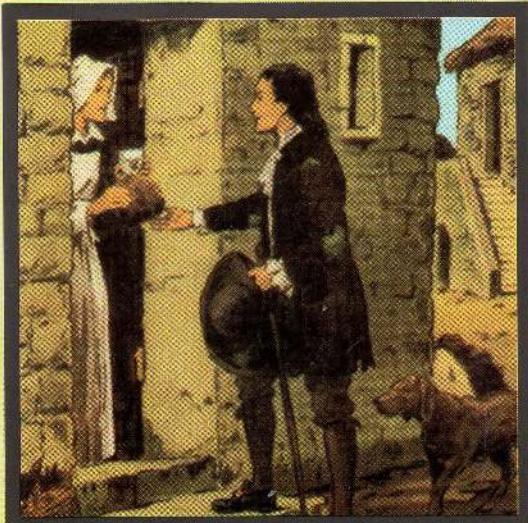
ใน ที่สุด หลุยส์มารีก็ชนะใจบิดาด้วยความอ่อนโยนของท่าน มีเพื่อนผู้ใจดีของครอบครัวคนหนึ่งอาสาออกค่าใช้จ่ายในการศึกษาของท่านที่บ้านเฌรแซงต์ชูลปีช ในกรุงปารีสให้ท่าน ขณะนั้นท่านอายุ 20 ปี แม่ของท่านมีบุตรอีกฝ่าย และเงินเล็กน้อยให้ท่านหลุยส์จึงออกเดินทางด้วยเท้ามุ่งสู่กรุงปารีส

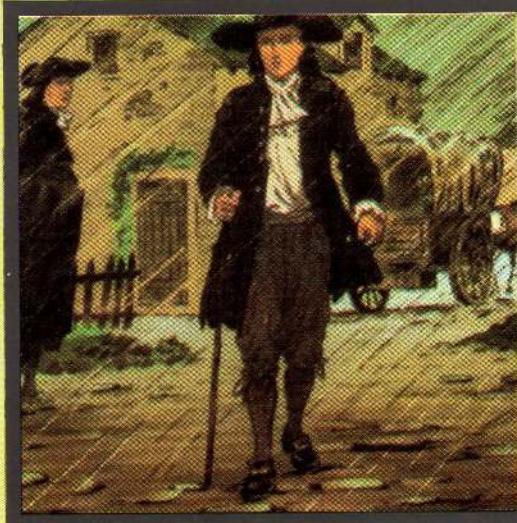
จากไปครั้งนี้ หลุยส์ก็รู้สึกเสียใจ
การ เยี่ยมคนธรรมดางามญัทว่าไป แต่
ท่านก็หักห้ามความรู้สึกด้วยการสวัสดูกร
ประจำและ ร้องเพลง เมื่อมาถึงสี่แยก ท่าน
ก็พบข้อทานส่วนเลือพ้าขาดรุ่งริ่งคนหนึ่ง
ท่านจึงมองห่อเลือพ้าให้เข้าไป ทำให้ท่าน
รู้สึกตัวเบาและใจเบิกบาน

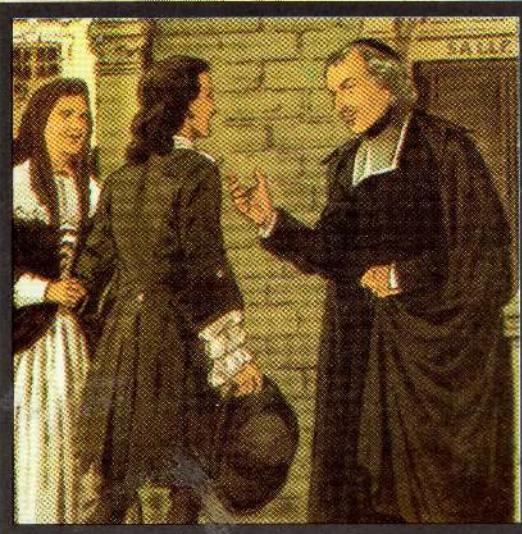
มาท่านก็พบกับข้อทานคนที่สอง ท่านได้
ต่อ มอบเงินจำนวนเล็กน้อยที่มีอยู่ให้ข้อทานไป
อีกสองสามกิโลเมตรต่อมา ท่านก็พบกับข้อทานคนที่
สาม บัดนี้ท่านไม่มีอะไรเหลือเลย ท่านจึงทำการ
แลกเปลี่ยนเลือพ้ากับข้อทานคนนั้น จิตใจของท่าน
เต็มเปี่ยมไปด้วยความยินดี ท่านคุกเข่าลงและกล่าว
คำสัตย์ปฏิญาณว่า ท่านจะไม่มีอะไรเป็นสมบัติส่วนตัว
อีกต่อ ท่านจะสละทุกอย่าง เพื่อติดตามพระเยซูเจ้า

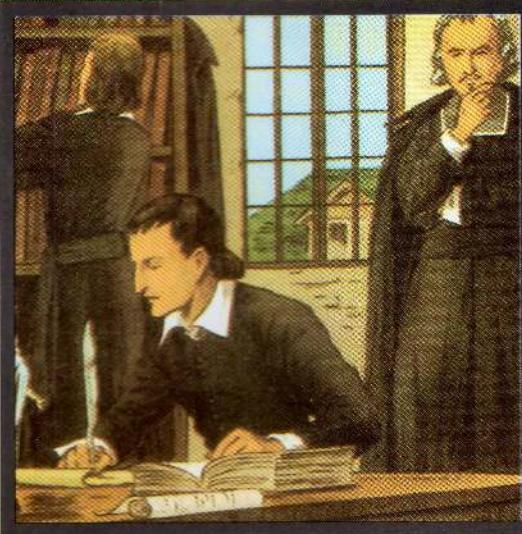
๒๗ กรุงปารีสนั้นอยู่ไกลมาก ในไม่ช้า
หลุยส์ก็เริ่มรู้สึกทิว ท่านจึงต้องขอทาน
อาหารเพื่อยังชีพ ในตอนกลางคืนก็ต้องนอน
ตามซอกมุมโรงนา หรือศาลาที่พัก แห่งใด
แห่งหนึ่งตามทาง เท้าของท่านเป็นแพลพูพอง
แต่ท่านก็มุ่นนະเดินทางต่อไป พร้อมกับ
ร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าตลอดเวลา

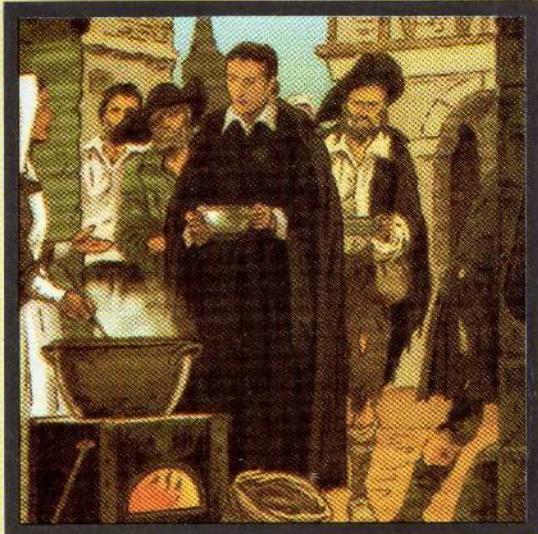
ต้องเดินทางฝ่าลมฟ้อนหนาว
เหน็บ แต่ท่านก็ยังคงร้องเพลง
สรรเสริญพระเจ้าอยู่เสมอ พระแม่มารีทำให้
จิตใจของท่านเป็นสุขและอบอุ่นอย่างไรก็ตาม
เมื่อมาถึงชานกรุงปารีส ท่านก็อยู่ในสภาพที่
น่าสงสาร เนื้อตัวเต็มไปด้วยผุ่นโคลน เลือพ้า
ขาดรุ่งริ่ง ท่านชูบผอมไปมากที่เดียว

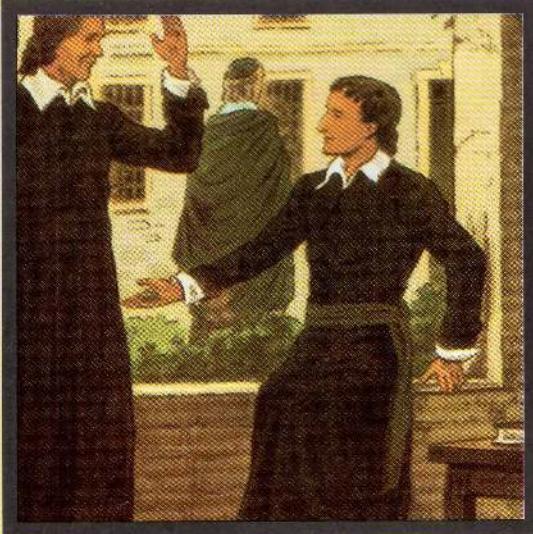
ผู้ มีพระคุณชี้งสัญญาจะช่วยเหลือท่านจำ
ต่อไปนี้ เกือบไม่ได้มื่อท่านไปพบในวันรุ่งขึ้น
หลังจากถึงกรุงปารีสแล้ว ผู้มีพระคุณเห็น
ลุยส์ ออยู่ในสภาพมอซอเช่นนั้น จึงตัดสินใจ
ส่งท่านไปบ้านแวร์สำหรับผู้ยากจนแทนที่จะ
ส่งท่านไปบ้านแวร์แซงต์ชูลปีช ลุยส์มี
ความยินดีมาก สิ่งสำคัญสำหรับท่านก็คือ^น
การเตรียมตัวเป็นสมม์ท่านนั้น

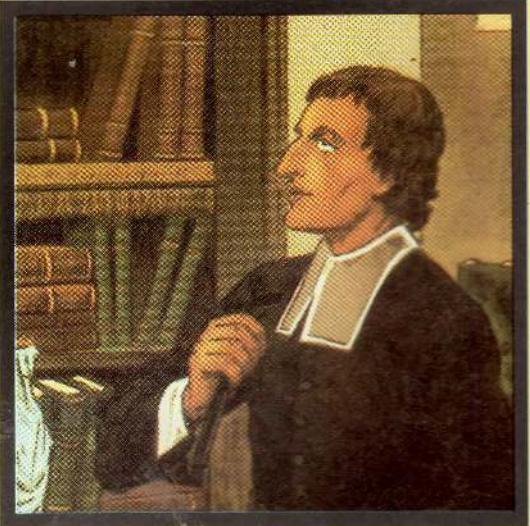
ใน ไม่ช้าคุณพ่ออธิการก็เห็นแล้วความ
สนใจ เป็นนักบุญของลูกศิษย์คนนี้ ท่านได้
สนับสนุน หลุยส์ในเรื่องความเลื่อมใส^ส
ศรัทธาต่อแม่พระและการพลีกรรม ลุยส์
เรียนอย่างเอาจริงเอาจัง เช่นเดียวกับเมื่ออยู่^ร
ในเมืองแรนน์ ในที่สุดท่านก็เป็นผู้นำในวิชา
ทุกแขนง

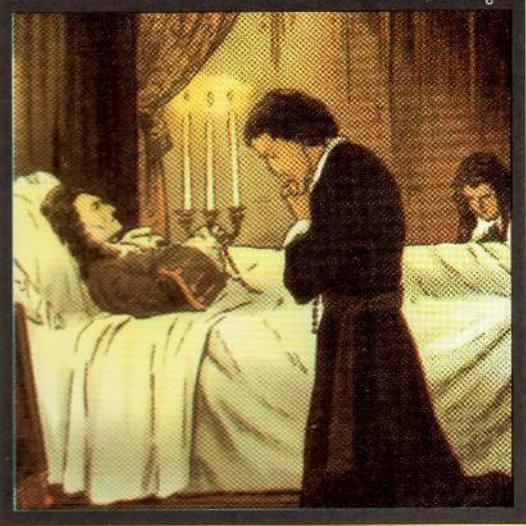
ใน ปี 1693 เกิดข่าวยากมากแพลงขึ้น
บรรดาแวร์ต่างพากันหัวโหวย เพราะ
ขาดแคลนอาหาร ท่านลุยส์มารีจึงต้องถือ^ห
ชามเข้าແກວคอยรับน้ำซุปพร้อมกับขอทาน
ทั้งหลาย แต่บ่อยครั้งท่านจะนำน้ำซุปที่ได้มามา^ห
นั้นแบ่งให้คนที่น่าสงสารมากกว่า

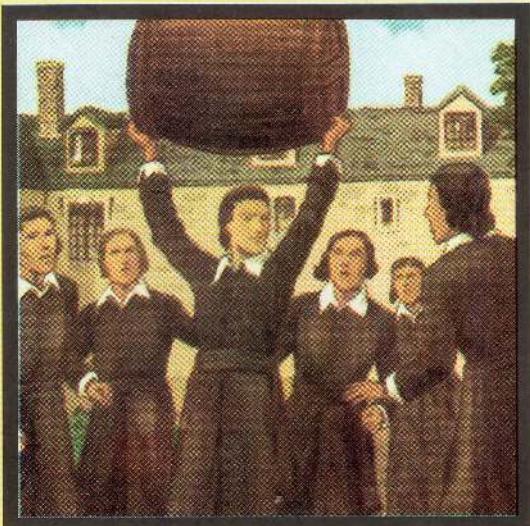
วัน หนึ่งมารดาของท่านส่งเสื้อหล่อใหม่ ๆ
มาให้ท่านตัวหนึ่งท่านได้มอบเสื้อหล่อ^ห
ตัวนั้นให้พระสงฆ์รูปหนึ่งไป ส่วนท่านมีเงิน
เพียงเล็กน้อย ไม่พอซื้อเสื้อตัวใหม่ ท่านจึง^ห
มอบเงินนั้นให้คนจน ต่อมานมีคนใจบุญนำเงิน^ห
จำนวนมากพอซื้อเสื้อหล่อ มาทำบุญให้ท่าน
ท่านจึงขอให้เพื่อนช่วยไปซื้อเสื้อให้ท่านหนึ่งตัว

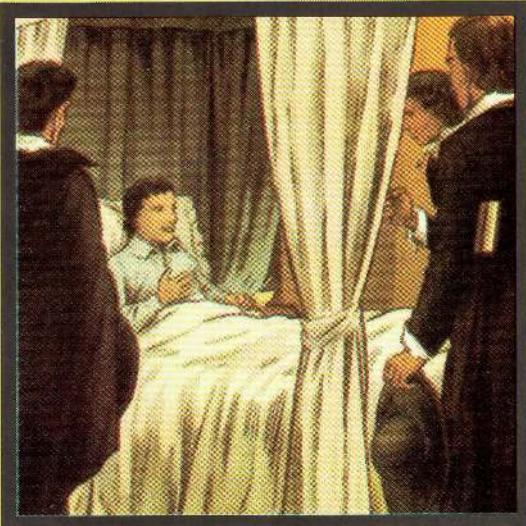
ระหว่างเวลาข้าวยากมากแพ่นั้น
ใน หลุยส์อาสาไปเฝ้าศพเพื่อหาเงินมา
เป็นค่าที่พักที่บ้านเณร เพราะบัดนี้ไม่มีผู้ใด
จ่ายค่าที่พักอาศัยให้ท่าน และหากไม่มีเงิน
จ่ายท่านก็จะต้องออกจากบ้านเณร แต่หลุยส์
มีความไว้ใจในพระเจ้าว่า พระองค์จะทรง
จัดการทุกสิ่งให้

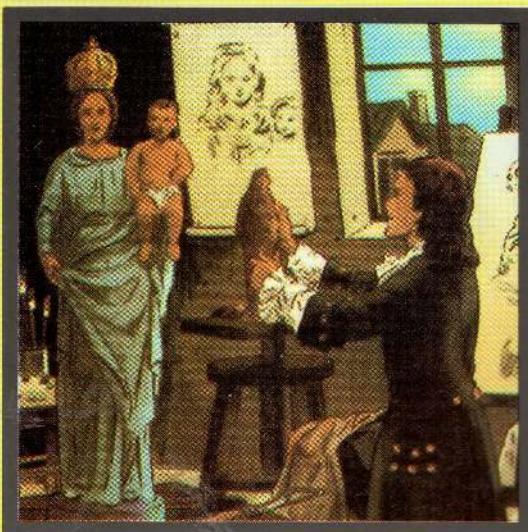
ไปเฝ้าศพอาทิตย์ลับสามหรือ
หลุยส์ สีคืน คืนละแปดชั่วโมง
สีชั่วโมงแรก ท่านคุกเข่าสวัสดีวนาใกล้ ๆ
ผู้ตาย สองชั่วโมงต่อมาท่านอ่านหนังสือบำรุง
ความศรัทธา และสองชั่วโมงสุดท้าย ท่าน^๑
เรียนหนังสือ ถึงแม้ท่านจะใช้เวลาตอนกลางวัน
คืนเช่นนี้ ท่านก็สามารถปฏิบัติหน้าที่ของท่าน^๒
ตามปกติในตอนกลางวัน

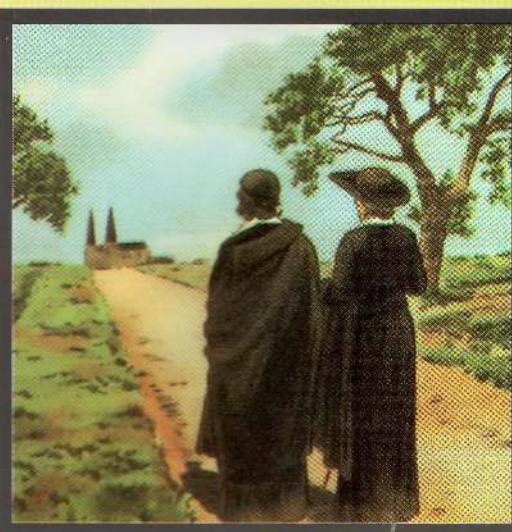
โชคดี ที่หลุยสมีสุขภาพแข็งแรง
ท่านเป็นคนกระฉับกระเฉง
และมีพลังมหาศาล ท่านสามารถยกของหนัก
ได้อย่าง爽健บรรดาเพื่อน ๆ ต่างก็รักท่านมาก
 เพราะแม้ว่าท่านจะเคร่งครัดต่อตัวท่านเอง แต่
 สำหรับคนอื่นแล้ว ท่านมีแต่ความเมตตาปราณี
 นอกจากนี้ท่านยังเป็นคนชอบสนุกอีกด้วย

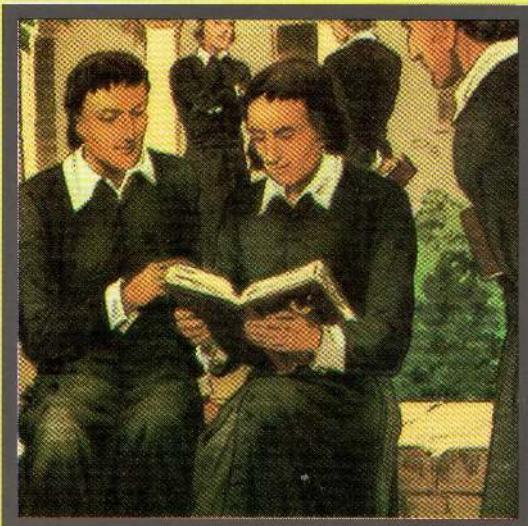
ถึง แม้ท่านจะมีสุขภาพดี แต่ความ
เคร่งครัดและการทรมานกายอย่าง
หนัก ก็ทำให้ท่านต้องล้มหมอนอนเลื่อง ทุก
คนคิดว่าท่านคงไม่รอดแน่ แต่ท่านมีความ
ใจในพระแม่มารี และสวัดบทวัน�ามารี
 อายุต่อลดเวลา ในไม่ช้าท่านก็หาย และกลับ
 ไปศึกษาต่อพร้อมกับฝึกงานด้านคิลป์ด้วย

๗ แต่ที่เมืองแรนน์ ท่านก็แสดงให้ **แม่** เห็นว่า ท่านมีพรสวรรค์ทางด้านจิตกรรมและปัฏ्ठิกรรม ที่อาرمภคนนิคະธิดาแห่งพระปรีชาญาณที่แข็งต์ลอรังต์ และท่อน ๆ กิยังมีรูปพระมารดาที่เป็นฝิมือของท่านปรากฏอยู่จนทุกวันนี้

เป็น ธรรมเนียมที่บรรดาสามเณรจะ **เป็น** ต้องไปแสวงบุญที่วิหารเมืองชาร์ตพร้อมกับเพื่อนสามเณรอีกคนหนึ่ง หลุยส์ใช้เวลาทั้งวันในการสวดมนต์ภาวนา ต่อหน้ารูปพระมารดาด้วยความเลื่อมใสครั้ทรา ท่านกลับบ้านเณรด้วยจิตใจเข้มแข็งขึ้น พร้อมที่จะเป็นพระสงฆ์ของพระคริสต์

๘ จากนั้นก็กลับเป็นสามเณรแห่ง **หลัง** บ้านเณรแขงต์ชูลปีซอย่างแท้จริง ท่านใช้เวลาในการอ่านตำราต่าง ๆ มากมาย มีหนังสือเล่มหนึ่งซึ่งถูกใจท่านมาก คือหนังสือ “ข้ารับใช้ผู้ศักดิ์สิทธิ์แห่งพระมารดาแห่งพระเจ้า” หลุยส์ได้รับเอาพระมารดาเป็นพระราชนีแห่งดวงใจ ของท่านและสนทนารือเรื่องเกี่ยวกับแม่พระกับบรรดา เพื่อน ๆ อุย়েสมอ

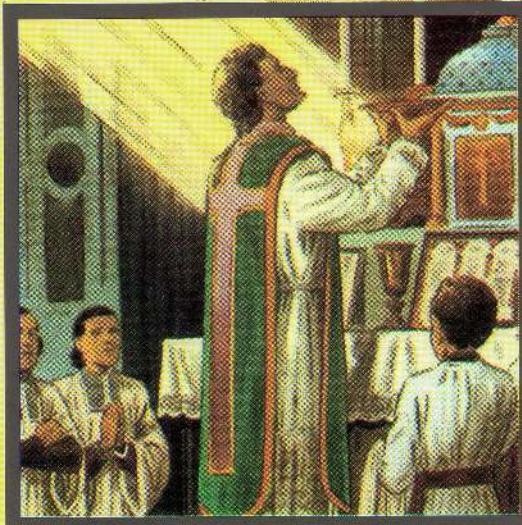
ท่าน ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้ดูแลห้องสมุดประจำบ้านเณรท่านทำหน้าที่น้อยย่างดีเป็นที่น่าพอใจของทุกคน และท่านก็ถือโอกาสจดบันทึกต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อท่านในภายหน้าในฐานะธรรมทูตและศึกษาหนังสือครั้ทรา นอกจากนั้นท่านยังช่วยให้น้องสาวสามคนเข้าอรามฟอร์ตโวร์อีกด้วย

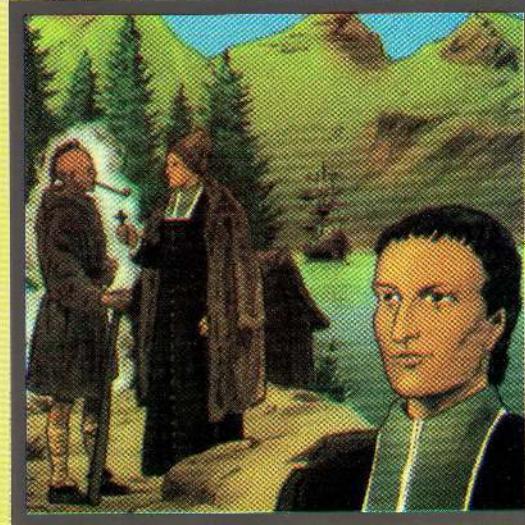
ท่าน ได้รับหน้าที่สอนคำสอนแก่เด็ก ๆ ภายในเขตปกครองของวัดแซงต์ชูลปีช เด็ก ๆ ต่างพากันชอบวิธีการสอนคำสอนอันสนุกของท่านมาก ท่านสอนได้อย่างน่าจับใจ ทำให้หลายคนน้ำตาไหลด้วยความซาบซึ้ง การสอนคำสอนนี้หลุยส์ปฏิบัติอยู่เป็นนิจตลอดชีวิตของท่าน

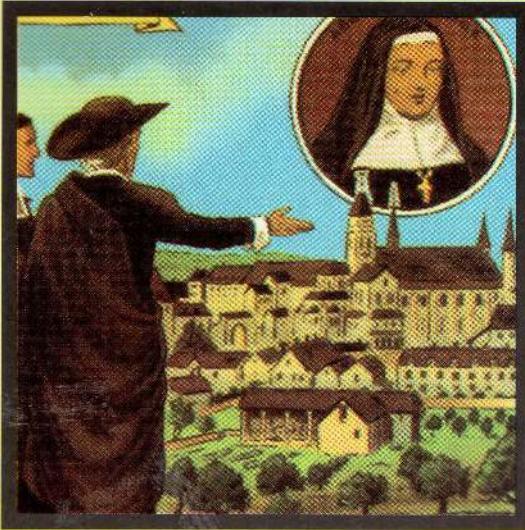
เต็มเปี่ยมด้วยความเมตตา และการพลีกรรม และพร้อมที่จะทำให้ทุกคนคืนดีกัน วันหนึ่งท่านเข้าขวางชายสองคนที่กำลังจะดวงดาบกัน ท่านพุดอย่างจับใจจนทำให้ชายทั้งสองเลิกทะเลาะวิวาทกลับคืนดีกันเสียใหม่

หลุยส์ ได้รับการบวชเป็นพระสงฆ์ เมื่อวันที่ 5 มิถุนายน ค.ศ. 1700 ขณะนั้นท่านมีอายุ 27 ปี ท่านทำมิสซาแรกที่แท่นแม่พระ ภายในโบสถ์แซงต์ชูลปีช ท่านทำมิสชาอย่างน่าเลื่อมใส จนทำให้ทุกคนกล่าวกันว่าเหมือนกับเทวดาที่กำลังทำพิธีบนพระแท่น

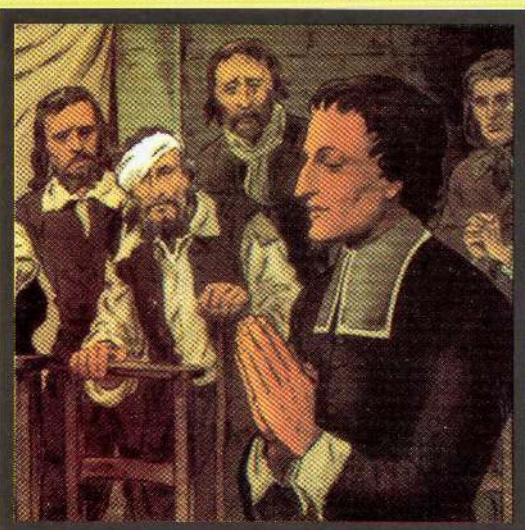
ใน ที่สุดท่านก็เป็นพระสงฆ์ของพระเจ้าโดยสมบูรณ์ ท่านมีความประณานะจะไปเป็นธรรมทูตแด่นกiloc โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ประเทศဏานาดา ท่านขออนุญาตผู้ใหญ่ให้ส่งท่านไป แต่ไม่สำเร็จ ต่อมาท่านพนพระสงฆ์กลุ่มนหนึ่งในสังฆมณฑลนังต์ผู้จาริกไปเทศนาตามหมู่บ้านต่าง ๆ

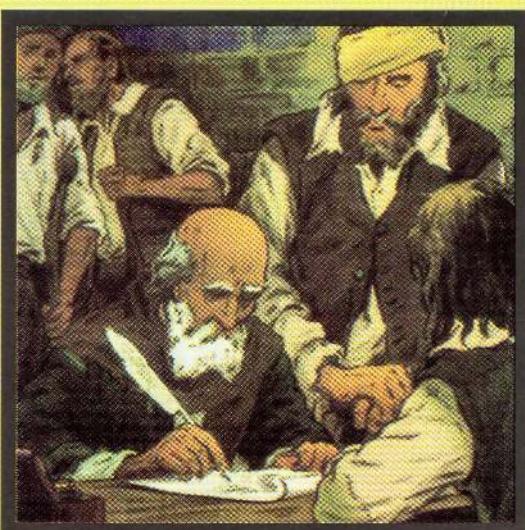
ท่าน ออกเดินทางไปพร้อมกับพระสังฆ์ องค์หนึ่ง ชื่อเลเว็ค เพื่อยื่นน้องสาวของท่านที่บวชเป็นภริยาน้อยที่อารามฟอร์ตโวร์ เมื่อมาอารามแข่งต์เคลมังต์ที่เมืองนังต์ท่านพบความหลาภูมของอารามแห่งนั้นท่านมิได้กล่าวประการใด เพียงแต่ภาวนาขอให้มีพระสังฆ์ผู้ยากจน เพื่อเทศนาแก่คนยากจนและสอนคนให้มีความศรัทธาต่อแม่พระ

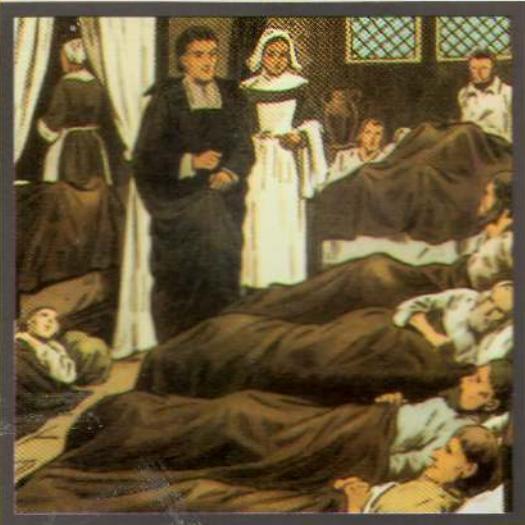
ที่เมืองนังต์ ผู้มีพระคุณของน้องสาวของคุณพ่อหลุยส์ รู้สึกประทับใจในพระสังฆ์หนุ่มคงคันนี้มาก และต้องการจะหาสมณศักดิ์ให้ท่าน แต่คุณพ่อหลุยส์ไม่โปรดอนามาในลากษณะจงปฏิเสธ ท่านจึงได้รับคำแนะนำให้ไปทำงานในสังฆมณฑลปัวเจีย แต่ก่อนพบรัชท่านได้ไปเยี่ยมคนจนที่โรงพยาบาล

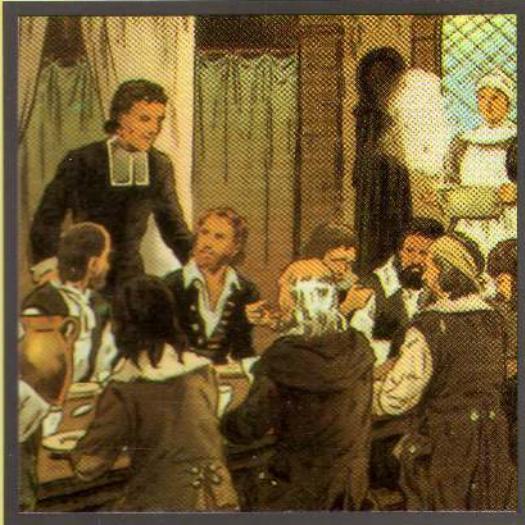
ท่าน ได้เข้าไปสำรวจความในวัดน้อยของโรงพยาบาลเป็นเวลาสี่ชั่วโมง ในสมัยนั้นโรงพยาบาลเป็นที่พักอาศัยของผู้ยากจนมากกว่าเป็นสถานบำบัดความเจ็บไข้บรรดาคนยากจนที่พบรหินท่านสำรวจความด้วยใจเราร้อนเช่นนั้น ต่างมีความต้องการให้ท่านมาเป็นพระสังฆ์ประจำวัด พวกรเขารู้สึกว่านี่แหลกคือสังฆของเขารู้สึกว่า

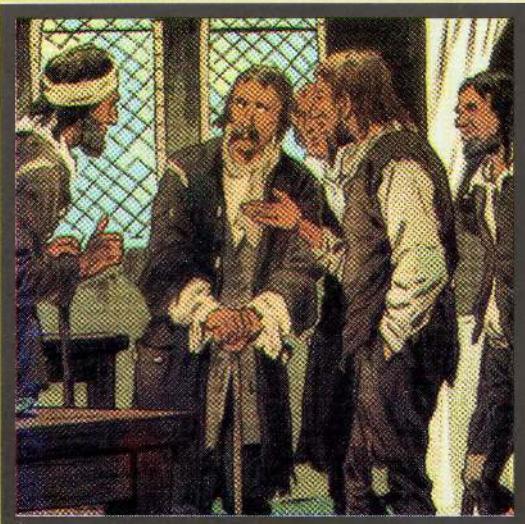
พวกร เขาได้เขียนจดหมายฉบับหนึ่งถึงพระสังฆราช พระสังฆราชจึงแต่งตั้งท่านให้เป็นพระสังฆ์ประจำวัดโรงพยาบาล คุณพ่อหลุยส์สนับสนุนอยู่รับตำแหน่งดังกล่าว และเข้าปฏิบัติหน้าที่อย่างดีจึงจนเต็มความสามารถของท่าน แม้ว่าจะเป็นหน้าที่ที่ท่านมิได้คิดจะทำมาก่อน

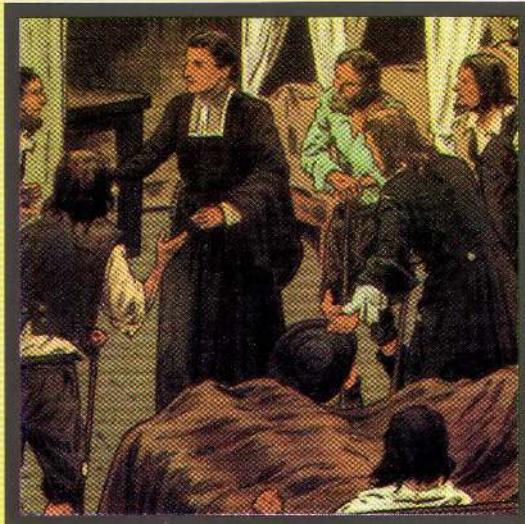
ใน โรงพยาบาลสมัยนั้น มีงานต้องทำ
มากมายโรงพยาบาลนั้นแอดอัดไปด้วย
ทั้งผู้เจ็บป่วย และคนอนาคต ซึ่งบางครั้งก็
นอนรวมกันเตียงละหลาย ๆ คน อันเป็น^ๆ
การขาดสุขลักษณะ และบ่อย ๆ ก็ขาดแคลน
อาหาร เพราะขณะนั้นอยู่ในช่วงเวลาข้าว背叛
หากมากแพง

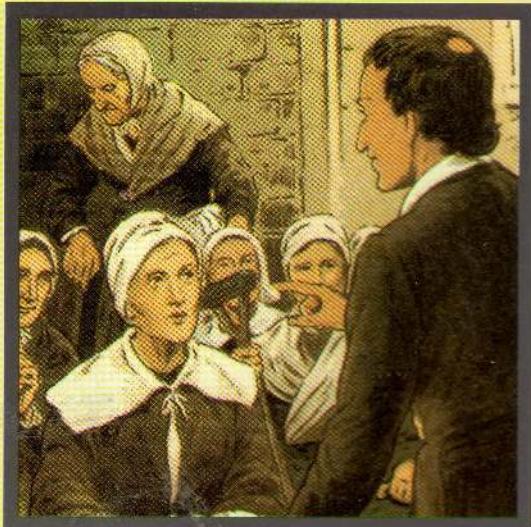
คุณ พ่อหลุยส์จัดการดูแลผู้คนที่อยู่ใน
โรงพยาบาล ด้วยตนเอง ท่าน^ๆ
พยายามที่จะทำให้โรงพยาบาลเป็นสถานที่ที่
มีระเบียบร้อยไม่เกะกะอย่างที่เคยเป็น^ๆ
และจัดให้ทุกคนรับประทานอาหารร่วมกัน
ไม่ใช่ต่างคน ต่างทานอย่างแต่ก่อน อาหาร
แต่ละมื้อก็จะมีน้ำชาปฏิให้ถ่ายหนึ่งด้วย

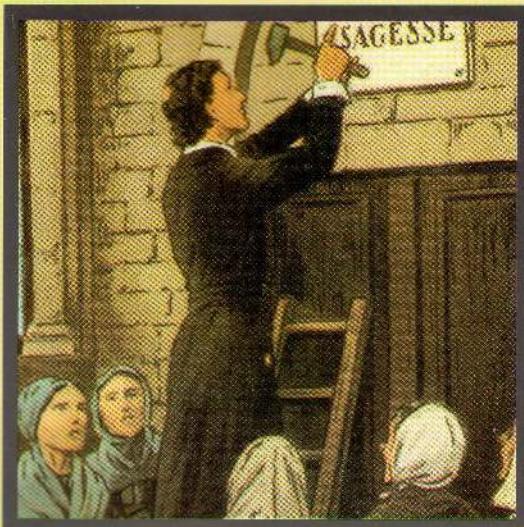
กรา นั้นก็ตาม ก็มีคนที่อิจฉาริษยา
คุณพ่อหลุยส์ บุคคลที่ไม่ชอบ
ระเบียบวินัยต่างร่วมชุมนุมกัน นินท่าว่าราย
คุณพ่อหลุยส์เพื่อจุดประสงค์ที่จะจัดท่านให้
พ้นบุคคลพวนนี้ร้องเรียนต่อพระสังฆราช
และก่อความยุ่งยากนานาประการ จนในที่สุด
คุณพ่อหลุยส์ก็จำต้องจากโรงพยาบาลไป

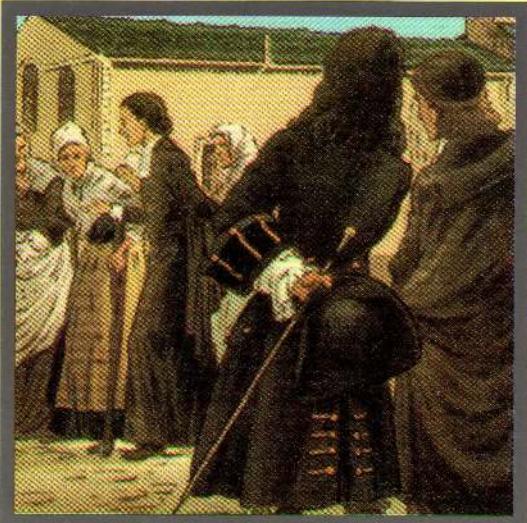
ท่าน ออกไปจากโรงพยาบาลเพื่อไป
เข้าเงียบที่สำนักสงฆ์คณะเยสุอิต
ในขณะนั้นพวกที่ให้รายป้ายสีท่านสองคนได้
พยายามอย่างกระหันกระหัน ความเจ็บป่วยเริ่ม^ๆ
แพร่หลายมากขึ้นในโรงพยาบาล ท่านจึงต้อง^ๆ
กลับไปเป็นพ่อเจ้าวัดประจำโรงพยาบาลอีก
ครั้งหนึ่ง แต่ก็ยังมีคนมุ่งร้ายต่อท่านอีก

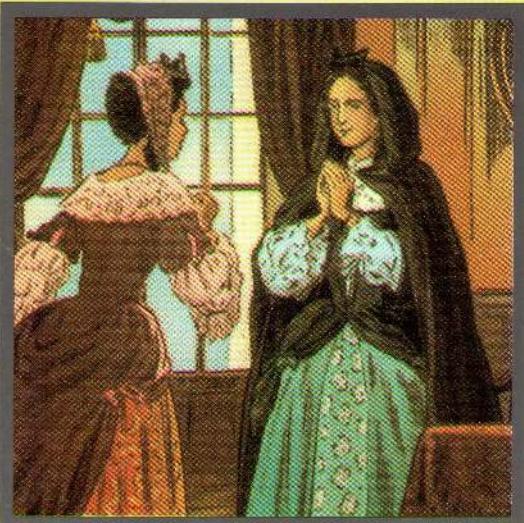
คุณ พ่อหลุยส์มีความคิดที่จะจัดสร้างขึ้นกลุ่มนี้ เพื่อต่อต้านความเห็นแก่ตัวและการขาดระเบียบเรียบร้อย ท่านจึงรวบรวมบรรดาสาวรีที่เจ็บป่วยทุพพลภาพที่อยู่ในโรงพยาบาลขึ้นกลุ่มนี้ ซึ่งเป็นคนมีน้ำใจดี ท่านแต่งตั้งสาวรีตามอุดหนุนนี้เป็นหัวหน้า

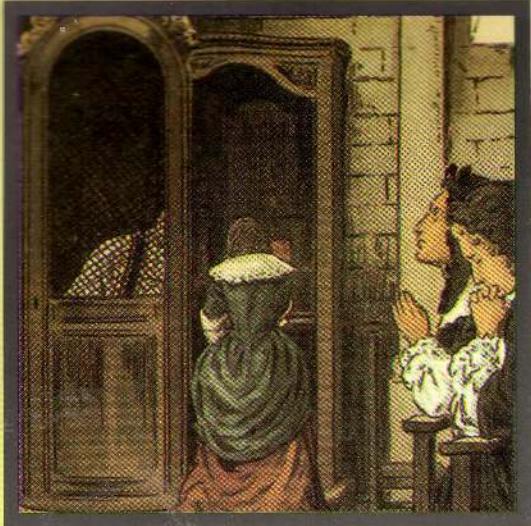
พ่อหลุยส์จัดห้องสำหรับกลุ่มสาวรี คุณ ดังกล่าวห้องนี้เพื่อใช้เป็นสถานที่ประชุม ท่านตั้งชื่อห้องนี้ว่า “พระปรีชาญาณ” สำหรับคุณพ่อหลุยส์ พระปรีชาญาณก็คือพระบุตร ของพระเจ้าที่จุติลงมาเกิดจากพระแม่มารี ผู้ซึ่งทรงเป็นพระมารดาแห่งพระปรีชาญาณนั่นเอง

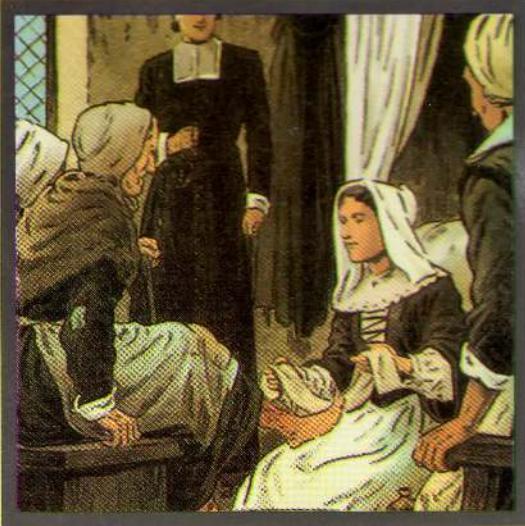
บุคคล ภายนอกต่างหากันมองสาวรีกลุ่มนี้ ซึ่งมีหญิงตาบอดเป็นหัวหน้าด้วยความดูแคบ แต่สำหรับคุณพ่อหลุยส์นั้นท่านมีความเชื่อมั่นว่าพระเจ้าทรงคัดเลือกบุคคลผู้อ่อนแօเพื่อทำกิจการที่ใหญ่โต และในสายตาของชาวโลก การเข่นของพระเยซูเจ้า ก็เป็นเรื่องโง่เขลา

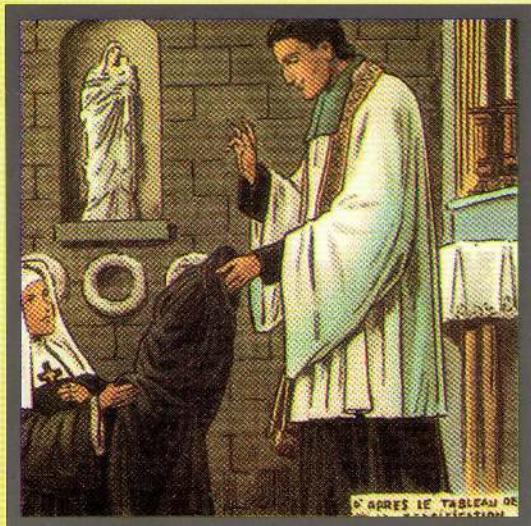
โบสถ์ ประจำโรงพยาบาลนั้นใช้เป็นวัดสำหรับบุคคลภายนอกด้วยและในไม่ช้า ต่างก็ใจจันกันว่า คุณพ่อประจำวัดองค์นี้เทศน์ได้จับใจนัก ในบรรดาผู้มาร่วมพิธีในโบสถ์นั้น มีลูกสาวของข้าราชการซึ่งใหญ่ชื่อเมืองปัวเจียรวมอยู่ด้วยชื่อเอลิชาเบธ ตรีเซต เธอได้เล่าเรื่องคุณพ่อหลุยส์ให้น้องสาวชื่อ มารี หลุยส์ พัง

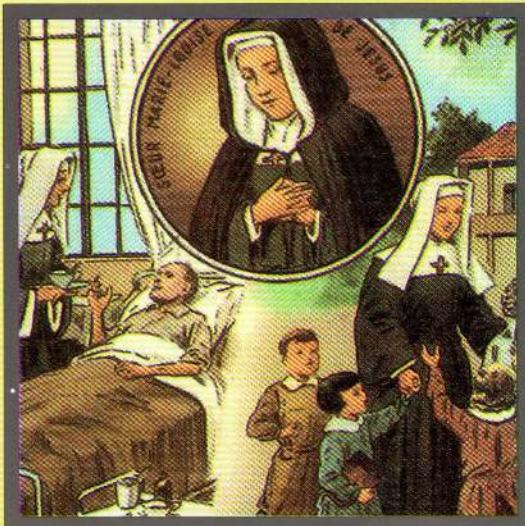
เมื่อ มารี หลุยส์ ได้ไปสารภาพบาปต่อ
ว่าพี่สาวของเธอแนะนำห้ามท่าน มารี หลุยส์ ตอบ
บอกเราว่า ผู้ที่นำเรอมาห้ามท่านนั่นหาใช่พี่สาว
ของเรอไม่ แต่เป็นพระแม่มารี คุณพ่อหลุยส์
ทราบได้โดยทันทีว่า นี่แหล่ะคือผู้ที่จะช่วยท่าน
ให้ก่อตั้งภักดิ์คณะธิดาแห่งพระปรีชาญาณ

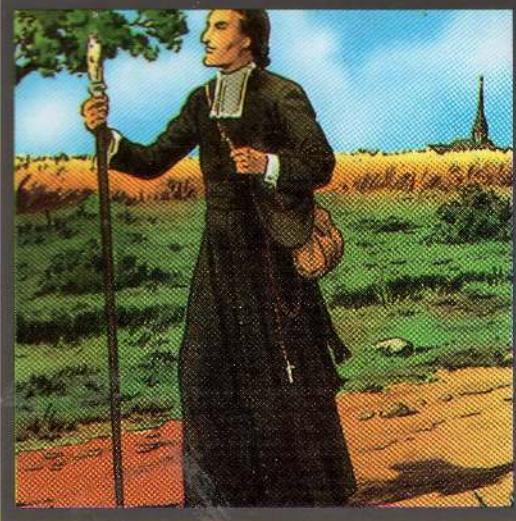
มารี หลุยส์ ประณاجะบัวเป็นภิก尼
นานแล้ว แต่ก่อนอื่นคุณพ่อ
หลุยส์ได้จัดให้เธอรับใช้คนเจ็บป่วย และคน
อนาถภายในโรงพยาบาล เธอทำงานต่าง ๆ
ที่น่าสะอิดสะเอียนด้วยความสุภาพถ่อมตน
เพื่อเป็นการฝึกอบรมก่อนที่จะบัว

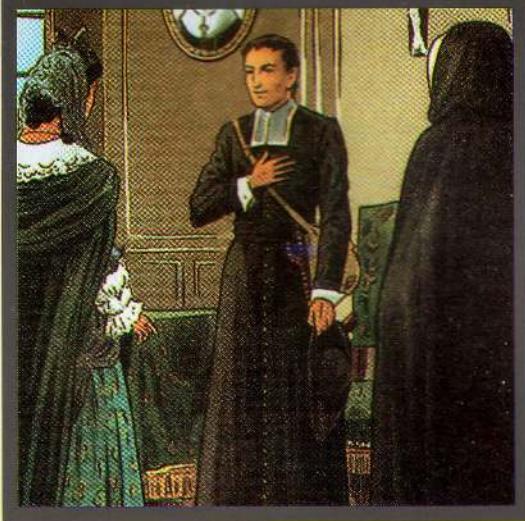
ต่อ มากุณพ่อหลุยส์ ได้มอบเครื่องแบบ
สีเทาอันเป็นเครื่องแต่งกายที่ภิกนิ
คณะธิดาแห่งพระปรีชาญาณแต่งมานาน
ตราชเท่าทุกวันนี้ และเมื่อคุณพ่อหลุยส์จาก
เมืองปัวเจียไป มารี หลุยส์ ก็ยังคงอยู่ปฏิบัติ
งานที่ได้รับมอบหมายอีกเป็นเวลาสิบปี เพื่อ
เตรียมก่อตั้งคณะนักบัวดังที่ได้ตั้งใจเอาไว้

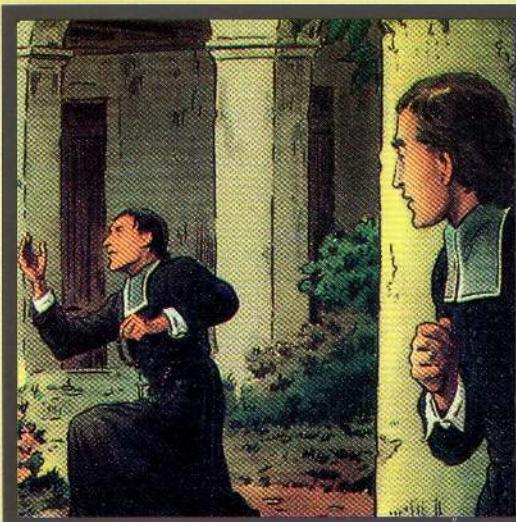
นับ ว่ามารีหลุยส์นั้นมีจิตใจที่เข้มแข็ง
มากซึ่งเป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้ภิกนิ
คณะธิดาแห่งพระปรีชาญาณ ซึ่งได้รับการ
สถาปนาต่อมาในเจริญเติบโตอย่างน่าอัศจรรย์
ในปัจจุบัน ภิกนิคณะนี้มีนักบัวจำนวนหลาย
พันคนและแพร่หลายไปทั่วทุกมุมโลกเพื่อรับ^{ให้}
ใช้คุณยาจาก คนเจ็บป่วยและเด็ก

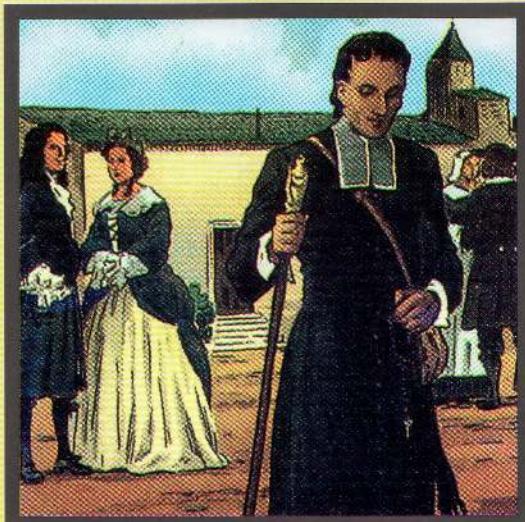
จาก นั้นไม่นาน คุณพ่อหลุยส์ก็ต้องเดินทางกลับกรุงปารีสเพื่อยื่มหนังสาวซึ่งกำลังจะบวชเป็นภริยี แต่กำลังประสบกับปัญหาเรื่องการเงิน คุณพ่อหลุยส์เองก็ไม่รู้ว่าจะช่วยหนังสาวได้อย่างไร เพราะท่านเองก็ยังคงต้องคอยรับส่วนแบ่งอาหารซึ่งทางอารามแห่งหนึ่งจัดไว้สำหรับคนงาน

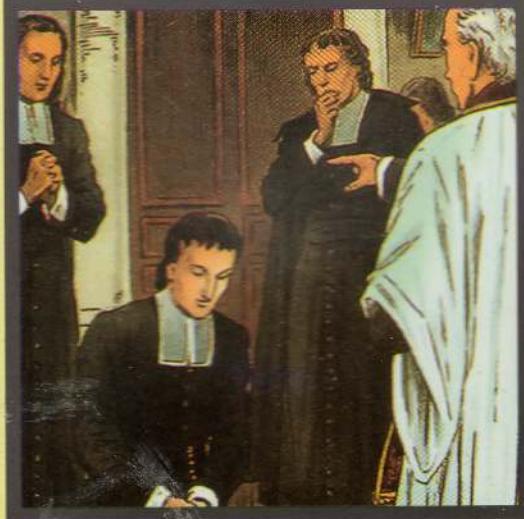
ได้เข้าไปขอบคุณท่านอธิการณ์ที่ **ทำงาน** ได้กรุณาให้อาหารแก่ท่าน และณ ที่นั้นท่านได้พบกับสุภาพสตรีคนหนึ่งผู้ซึ่งยินดีช่วยเหลือหนังสาวของท่านในด้านการเงินเพื่อน้องสาวของท่านจะได้เข้าบวชในอารามภริยี เบเนดิกติน แห่งศีลมหาสนิทได้สำเร็จทำให้คุณพ่อหลุยส์เบาใจมาก

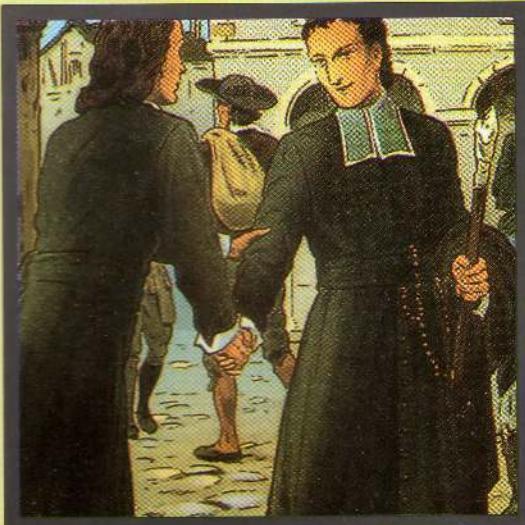
คุณ พ่อหลุยส์ต้องรีบกลับปัวเจียเพื่อดูแลโรงพยาบาล แต่ปีศาจซึ่งอิจฉาท่านนักบุญก็เริ่มปฏิบัติการอันช้ำชาของมันต่อไป นั่นก่อปัญหาให้แก่ท่านมากมายและแม้กระทั้งทำร้ายท่าน มีพยานหลายท่านที่ได้เห็นเหตุการณ์เช่นนี้ และได้ยินท่านเรียกพระแม่มารีให้ช่วยเหลือคุ้มครองท่าน

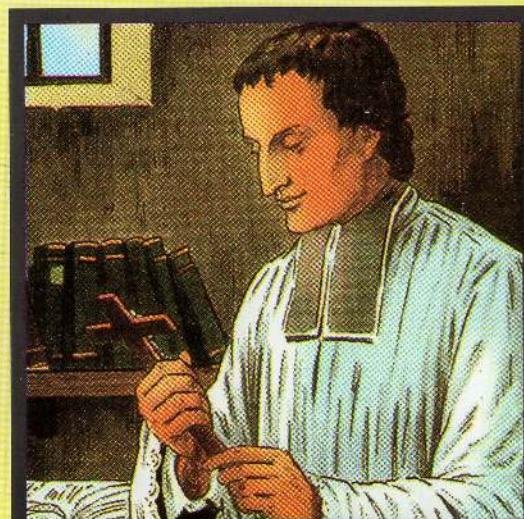
แล้วท่านก็ต้องจากโรงพยาบาลที่เมืองปัวเจียอีกครั้งหนึ่ง ท่านมีความรู้สึกว่ากระแสเรียกของท่านคือการเดินทางไปเทศนาสั่งสอนทั่วไป ท่านเดินทางไปกรุงปารีสเพื่อปรึกษากับอาจารย์เก่าที่บ้านเเฟรแซงต์-ชูลปีช ณ ที่นั้นท่านได้พบ โกลด ปูลาร์ดแดส ปลาช เพื่อนเก่าของท่าน ซึ่งได้ตั้งบ้านเเฟรสำหรับเด็กยากจนขึ้น

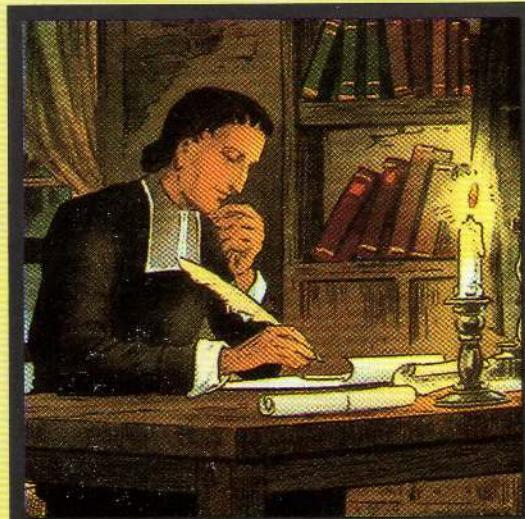
คุณ พ่อหลุยส์พยายามชวน แดส ปลาช ให้ร่วมมือกับท่านในการก่อตั้ง คณะสงฆ์ธรรม novitàขึ้น แดสปลาชบอกปัดแต่ สัญญาว่าจะเตรียมลูกศิษย์ของท่านให้เป็น เพื่อนร่วมงานของคุณพ่อหลุยส์ภายหลัง คุณพ่อหลุยส์ได้ไปพบเพื่อนอีกคนหนึ่งคือ ญั่งบับตีสแบลล์ แต่ก็ไม่ประสบผลสำเร็จ

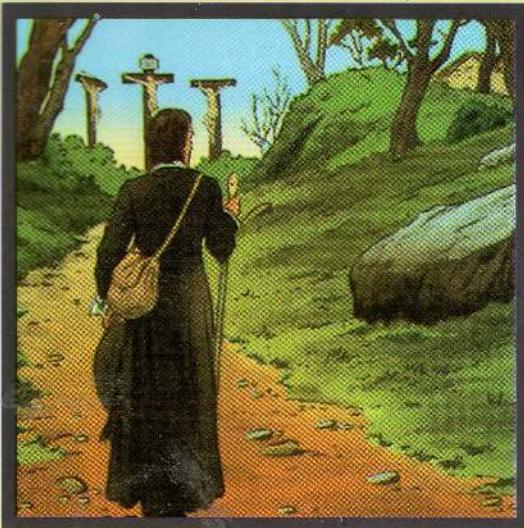
ส่วน คุณพ่อวิญญาณของท่านได้ดำเนิน ท่านอย่างรุนแรงต่อหน้าทุกคนที่ มีความประสังค์ก่อตั้งคณะดังกล่าว คุณพ่อ แบลล์รู้สึกเห็นใจคุณพ่อหลุยส์มากที่ได้รับ ความอัปยศอดสูเช่นนี้ แต่คุณพ่อหลุยส์ ยอมรับทุกสิ่งทุกอย่าง โดยดุษฎี และถ่อมตน

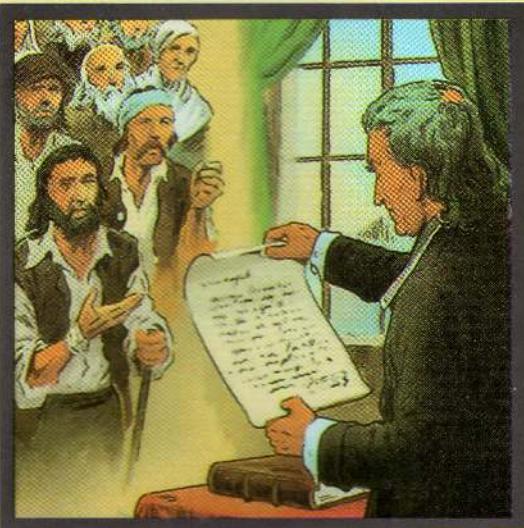
เมื่อ ทุกคนปฏิเสธ ท่านก็หันหน้าเข้าหา พระเจ้า จากนั้นมาท่านก็ถือคติ ประจำใจว่า “พระเจ้าแต่ผู้เดียว” [Dieu Seul] ตลอดชีวิตของคุณพ่อหลุยส์ดูเหมือนทุกคน และทุกชั้นเป็นปฏิปักษ์ต่อท่าน แต่ท่านก็ได้ เพิ่มการสวดมนต์ภารณะมากขึ้น

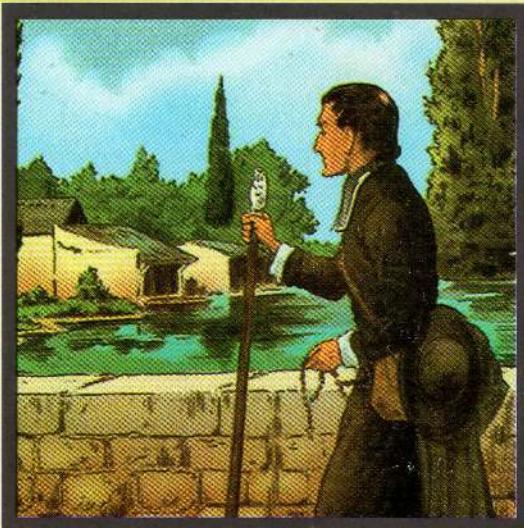
ภายในห้องเล็กๆ ที่ท่านอาศัยอยู่ที่ กรุงปารีสนั้น ท่านได้เพิ่มการ สวดภาวนาและการพลีกรรม เชือกันว่า ณ สถานที่นี้แหล่งที่คุณพ่อหลุยส์ได้เขียน หนังสือเล่มแรกของท่านคือ หนังสือ “ความ รักขององค์ปัญญาอันรันดร์” [L'amour du la Sagesse éternelle]

คุณ พ่อหลุยส์ได้รับการขอร้องให้ไป
อาศัยอยู่กับบรรดาถ้ามีที่มองต์-
วามเรียงเพื่อช่วยให้ถ้ามีเหล่านั้นมีความสามัคคี
ปrongดองกันอีก การดำเนินชีวิตอย่างสม常ะ
เติมเปี่ยมไปด้วยการหวานน้ำและการพลีกรรม
ของคุณพ่อหลุยส์ ทำให้ถ้ามีเหล่านั้นเปลี่ยนใจ
กลับมีความรักใคร่ปrongดองกันอีกครั้งหนึ่ง

ใน ที่สุดคุณพ่อหลุยส์ก็ต้องกลับไปประจำ
อยู่ที่โรงพยาบาลเมืองปัวเจียอีก
ครั้งหนึ่ง เพราะบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่ที่
โรงพยาบาลล้วนร้อยกว่าคนได้เขียนจดหมายมา
ขอให้ทางผู้ใหญ่ส่งท่านไปเป็นพระสงฆ์
ประจำวัดของโรงพยาบาลอีก

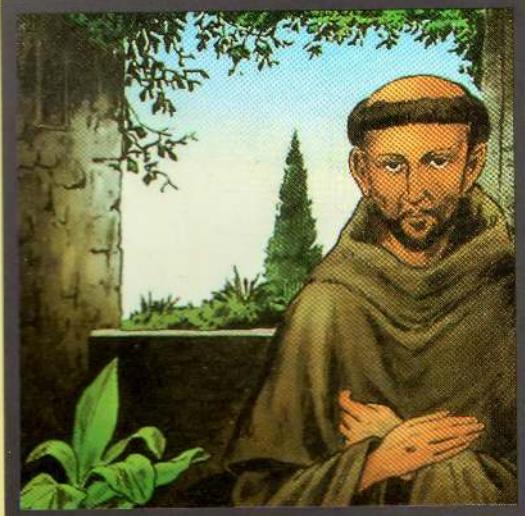
ใน จดหมายฉบับนั้นมีข้อความตอนหนึ่ง
ว่า “ถ้าพวกเขารู้ได้พ่อหลุยส์คืนไปอีก
ครั้งหนึ่งพวกเขาก็จะมีความนับนอบและภักดี
ต่อท่าน” สำหรับคุณพ่อหลุยส์เลี้ยงของคน
ยากจนก็คือเลี้ยงของพระเจ้า ท่านจึงออกเดิน
ทางสู่เมืองปัวเจียอีกครั้งหนึ่ง

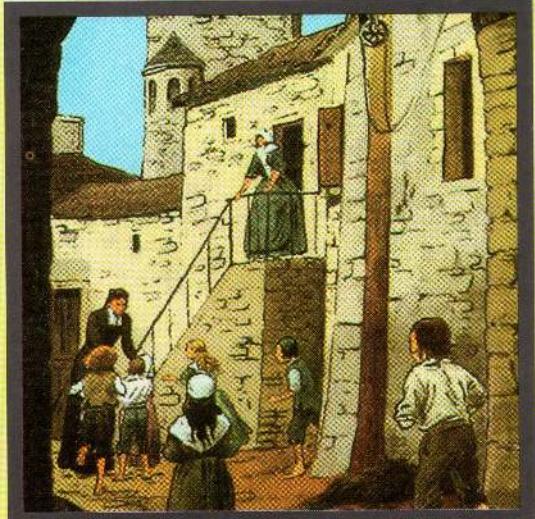
ทุก คนต่างพากันต้อนรับท่านอย่าง
กระตือรือร้น ในขณะนั้นโรงพยาบาลอยู่ในสภาพที่ยุ่งเหยิง ท่านจึงต้อง^{จะ}
จัดการให้ทุกอย่างเข้ารูปเข้าร้อยเสียใหม่
ท่านต้องทำแม้กระหั่งการดูแลคนเจ็บป่วย
และคนใกล้ตายด้วยตัวของท่านเอง

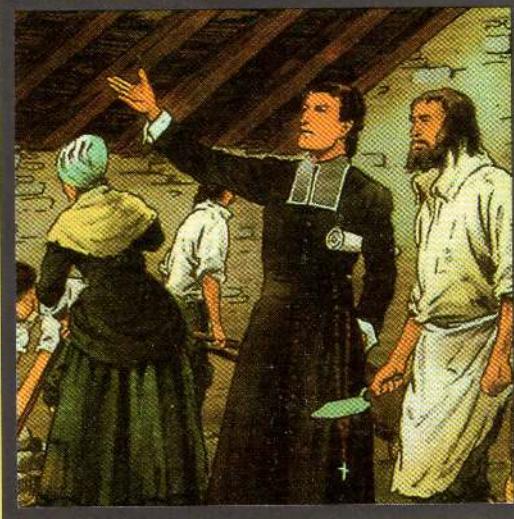
ท่าน พยายามทำการปรับปรุงทุกอย่างขึ้นใหม่ด้วยความสุภาพอ่อนโยน แต่ทีละเล็กทีละน้อย ปีศาจก็ได้ก่อความยุ่งยากขึ้นอีกหลังจากท่านกลับมาได้หนึ่งปี ท่านก็กล้ายเป็นบุคคลที่ไม่พึงประณานจึงต้องจากโรงพยาบาลไปอีก แต่ท่านก็ได้แนะนำให้มารีหลุยส์อยู่ต่อไป

ได้อาสาที่จะจาริกไปตามหมู่บ้านต่าง ๆ เพื่อสอนและช่วยเหลือ โบสถ์ที่ชำรุดทรุดโทรม ซึ่งทำให้ท่านเป็นเหมือนกับท่านนักบุญ ฟรังซิส อัสเซซี ท่องเที่ยวไปช่วยเหลือผู้คนในหมู่บ้านต่าง ๆ ต่อจากนี้ไปคุณพ่อหลุยส์จะท่องเที่ยวไปในที่ต่าง ๆ เพื่อชักจูงคนให้กลับมาหาพระเจ้า

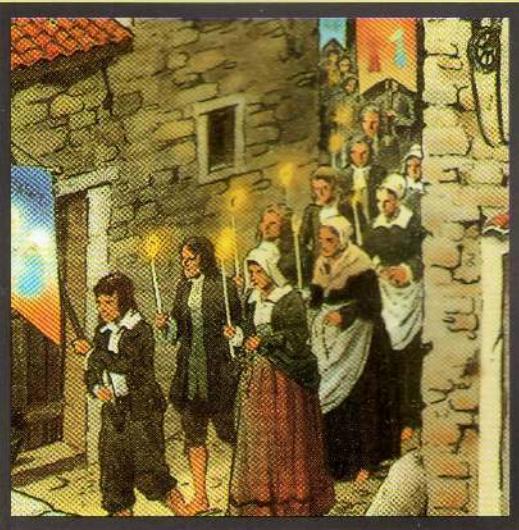
ท่าน เลือกหมู่บ้านที่ยากจนมากแห่งหนึ่งเพื่อดำเนินงานของท่าน หมู่บ้านนี้มีชื่อว่ามองต์แบร์นาร์จ เป็นหมู่บ้านที่มีคนใจเย็นชาในเรื่องศาสนา คุณพ่อหลุยส์แสดงความสนใจต่อพวกราษฎร์ในหมู่บ้าน ถึงบ้านถึงบ้านถึงเรื่องสารทุกข์สุกดิบของพวกราษฎร์และอวยพรเด็ก ๆ ที่เข้ามาหา

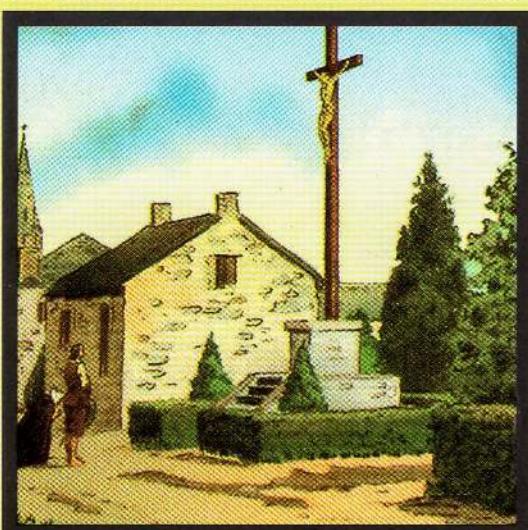
ที ละเล็กทีละน้อย ชาวบ้านก็เริ่มเปลี่ยนใจ เมื่อคุณพ่อหลุยส์เทศน์อบรมพวกราษฎร์ แต่โบสถ์ประจำหมู่บ้านอยู่ไกลมาก พวกราษฎร์จึงไม่ได้ไปวัด คุณพ่อหลุยส์จึงจัดการเปลี่ยนโภตังแห่งหนึ่งเป็นวัดพวกราษฎร์ต่างพากัน มาช่วยงานในที่สุหัตถีเสรีจล คุณพ่อหลุยส์นำอาการเขนใหญ่ไปตั้งกลางวัดแห่งนั้น

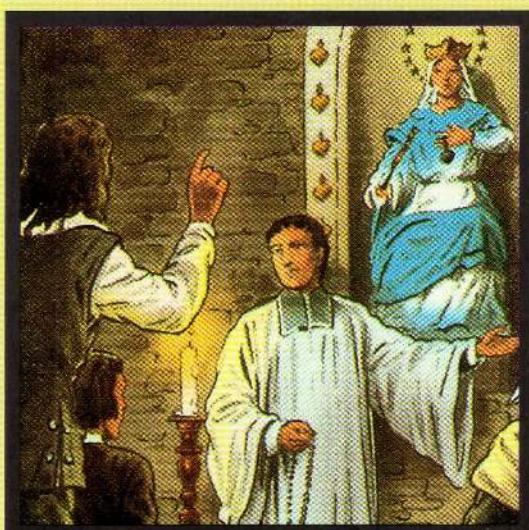
ท่าน จัดทำงาช์สิบห้าพีนเกี่ยวกับข้อรำพึงลูกประคำสิบห้าข้อเพื่อใช้ประดับผนังโบสถ์และใช้มีมีพิธีแห่งท่านเทศน์เกี่ยวกับข้อลึกลับแห่งการเขนและลูกประคำได้อย่างจับใจ ทุกคนที่มาร่วมพิธีต่างร้องเพลงที่ท่านแต่งขึ้น จำนวนคนที่มาวัดเพิ่มขึ้นทุกวัน

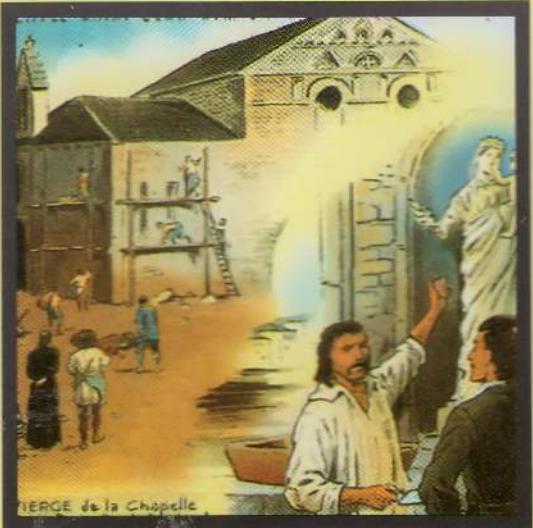
นี ขบวนแห่ง การขับร้อง และสวัสดลูกประคำพร้อมกัน ต่อหน้ารูปแม่พระจิตใจของชาวบ้านเริ่มเปลี่ยนแปลงไปทีละเล็กทีละน้อย พระธรรมทานกำลังเริ่มทำงานในชีวิตพากษาชาวบ้านเริ่มกลับใจหันหน้าเข้าหาพระเจ้าอีกครั้งหนึ่ง คุณพ่อหลุยส์จึงจัดให้มีพิธีรื้อฟื้นค่าปฏิญาณ ศีลล้างบาปขึ้น

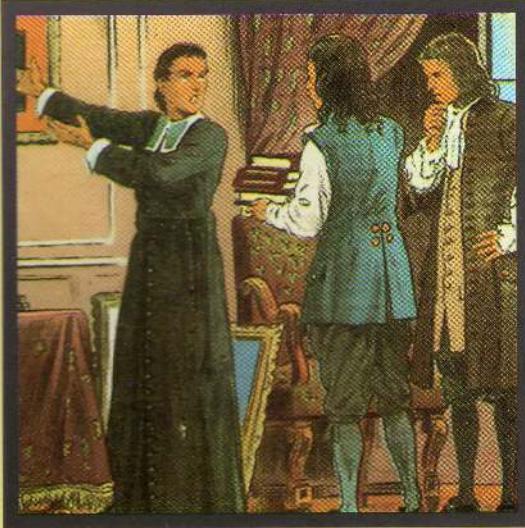
เมือ กิจการเทศน์อบรมจนลง คุณพ่อหลุยส์จัดตั้งการเขนใหญ่ขึ้นในหมู่บ้านเพื่อเป็นที่ระลึก การทำเช่นนี้จึงกลายเป็นธรรมเนียมที่ถือปฏิบัติกันต่อมา เราจึงเห็นว่ามีการเขนตามทางสีแยกหรือในหมู่บ้านหลายแห่ง ก่อนคุณพ่อหลุยส์จากไปท่านได้ประดิษฐานรูปแม่พระไว้ในโบสถ์ที่ท่านตั้งชื่อว่า “วัดพระมารดาแห่งดวงใจ”

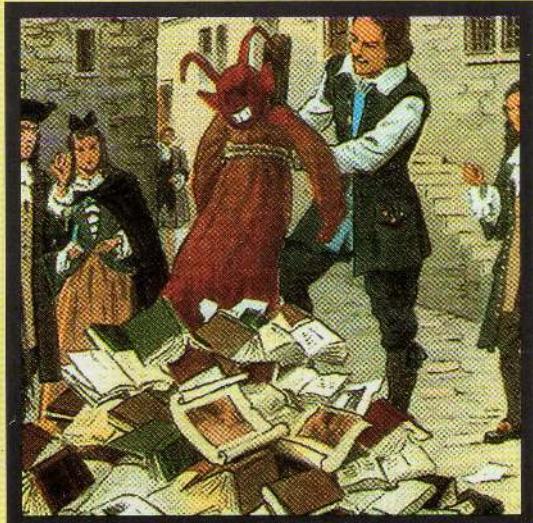
เต ท่านมีคำขอร้องอยู่อย่างหนึ่งคือขอให้คริสต์ศาสนชนที่เข้ามาสวัสดลูกประคำในวัด ในวันอาทิตย์หรือวันฉลองคุณงานของหมู่บ้านคนหนึ่งชื่อจีคุโด รับอาสาที่จะทำเช่นนั้น และตลอดเวลาสีสิบปีเขาก็ได้ปฏิบัติตามที่สัญญาไว้อย่างซื่อสัตย์ คุณพ่อหลุยส์ได้ทำให้หมู่บ้านมองต์แบร์นาร์จกลับใจอย่างสมบูรณ์

ที่ สะพานเมืองปารีสเจียมโนบล็อกเล็ก ๆ หลังหนึ่งสร้างเป็นเกียรติแด่พระมารดาโนบล็อกหลังนี้ชาร์ดทรุดโตร์มมาก คุณพ่อหลุยส์ได้จัดการซ้อมแซมโนบล็อกหลังนี้ตามที่ได้สัญญาไว้กับพระสังฆราช รูปแม่พระในโนบล็อกยังคงถูกเก็บรักษาไว้จนบัดนี้ นอกจากนี้ท่านยังได้ซ้อมแซมโนบล็อกแซงต์เจมส์อีกด้วย

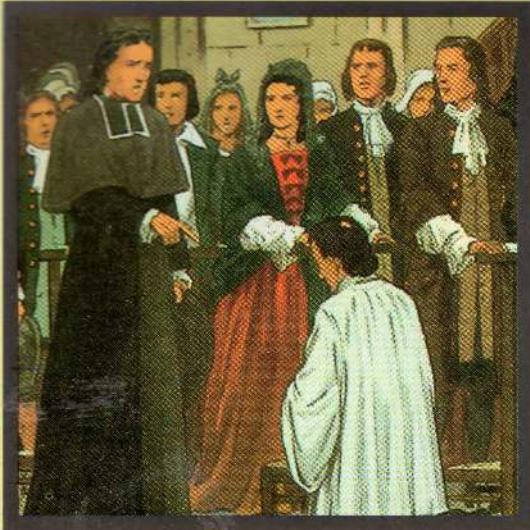
พ่อหลุยส์ยังคงดำเนินงานของท่าน **คุณ** ต่อไป เรื่องหนึ่งที่ท่านได้ทำขึ้นก็คือการรวบรวมหนังสือที่ไม่ดี และภาพลามกจากครอบครัวต่าง ๆ ซึ่งเป็นพิษเป็นภัยต่อวิญญาณมาเพื่อทำการเผาทิ้งเสียก่อนที่จะทำการประดิษฐานไม้กางเขนไว้ในหมู่บ้าน

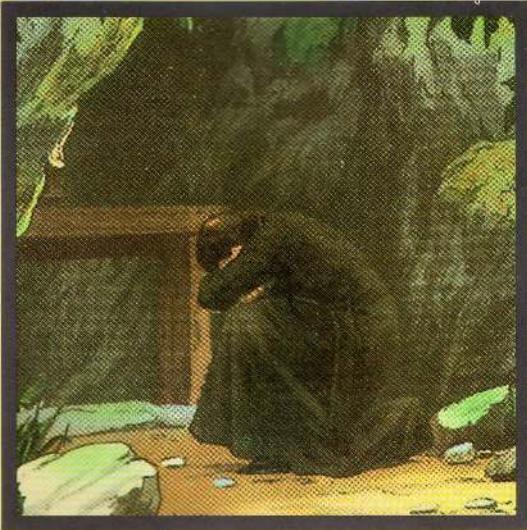
ชาว บ้านให้ความร่วมมือด้วยดี และนำหนังสือ และภาพลามกต่าง ๆ มารวมกองไว้มากมาย ชาวบ้านคนหนึ่งเกิดมีความคิดอย่างหนึ่งขึ้นมา เขาจัดทำหุ่นเปี๊ยกไปมัดไว้กับหลักบนกองหนังสือโดยมิได้ปรึกษาหารือกับคุณพ่อหลุยส์เลย และประกาศว่าจะเผาปีศาจพร้อมด้วยหนังสือเหล่านั้น

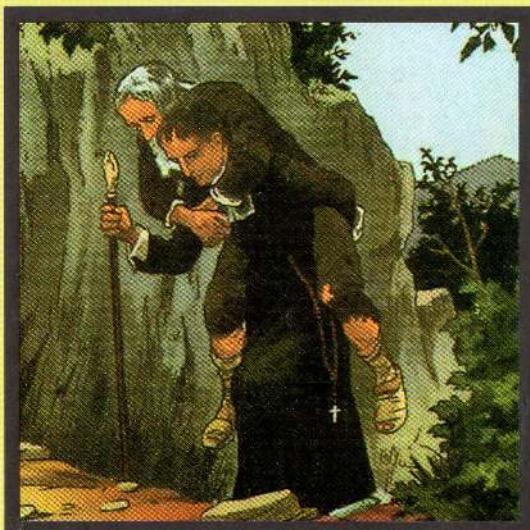
ที่อิจฉาคุณพ่อหลุยส์ได้ไปรายงาน **คุณ** ต่อพระสังฆราชว่า คุณพ่อหลุยส์จะทำการเผาปีศาจแต่พระสังฆราชไม่อยู่ อุปสังฆราชซึ่งไม่ชอบหน้าคุณพ่อหลุยส์รีบไปยังวัดที่คุณพ่อหลุยส์กำลังเทศน์อยู่ ด่าว่าคุณพ่อหลุยส์อย่างเจ็บแสบที่สุด ต่อหน้าผู้ชนเพื่อให้ท่านอับอายขายหน้า

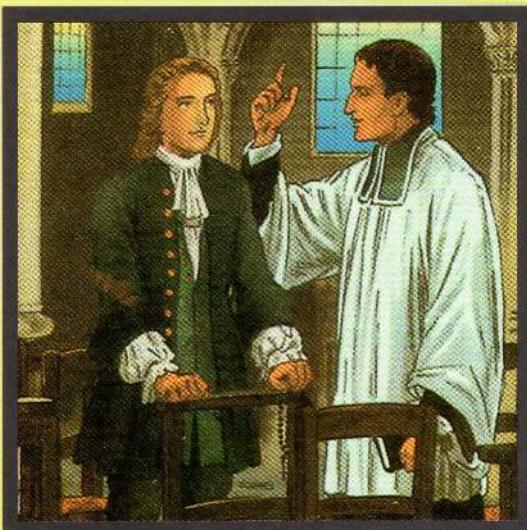
คุณ พ่อหลุยส์คุกเข่าฟังอุปสังฆราช โดยดุษฎีและสุภาพดื่มตน เมื่อ อุปสังฆราชไปแล้วคุณพ่อหลุยส์กล่าวกับผู้ชนที่นั่นว่าเมื่อท่านผู้ใหญ่ไม่อนุญาตให้เราติด ตั้งกางเขน ที่ประตูโภสต์ก็ขอให้เราฝัง กางเขนไว้ในใจของเรารเดิม แล้วท่านก็เริ่ม สวดลูกประคำ

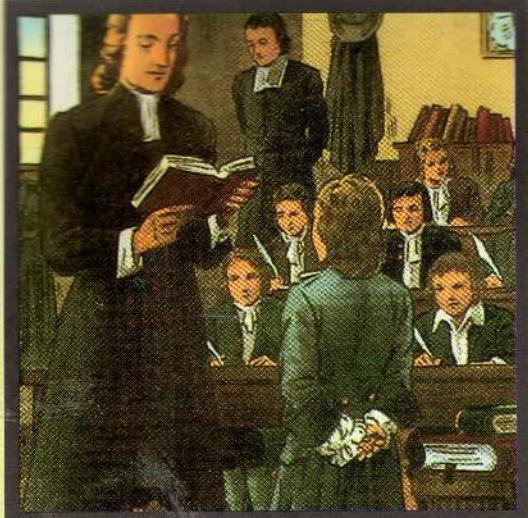
รุ่งขึ้น มีคนมาฟังมิสซาปิดการเทศน์ บ่งชี้ว่าพระเจ้ามิได้ทรงมองที่ความสำเร็จ ภายนอกของเรา แต่ทรงมองที่น้ำใจดี และ ความทุกข์ยากของเราในการช่วยวิญญาณให้รอด คุณพ่อหลุยส์ขอบไปสวัดภานาที่ถ้าแห่งหนึ่ง เสนอและเมื่อพิจารณาถึงบ้าที่มนุษย์กระทำขึ้น ทำให้ท่านรู้สึกเคราะใจเป็นอันมาก

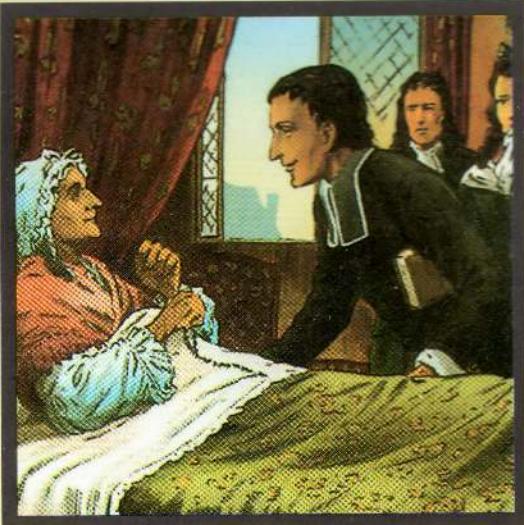
สถา แห่งนี้ได้กลายเป็นที่อาศัยของคนเงิน ป่วยที่ไม่มีทางหายโรค เพราะคุณ พ่อหลุยส์เป็นผู้นำเขามาพักอาศัย ท่านได้ จัดตั้งสตรีชั้นกลุ่มนั้นเพื่อค่อยดูแลคน เจ็บป่วยเหล่านี้ ต่อมากายหลังสถานที่แห่งนี้ ได้กลายเป็นสถานที่บำบัดโรคภัยใต้การดูแล ของภคินีคณะธิดาแห่งพระปรีชาญาณ

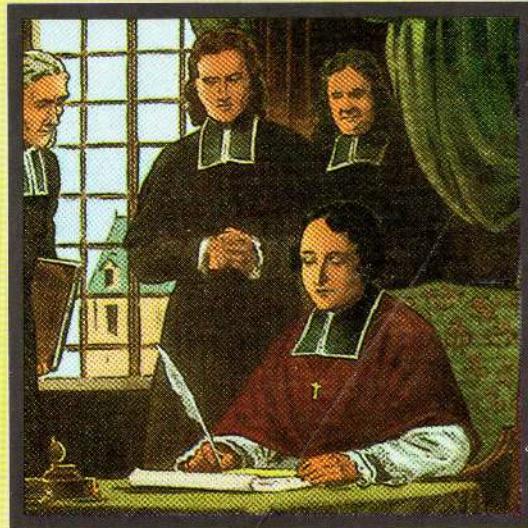
บัดนี้ คุณพ่อหลุยส์ได้เพื่อนร่วม และ งานคนหนึ่ง วันหนึ่งขณะที่ท่าน ฟังแก่บ้าปอยู่นั้น ท่านเห็นชายผู้หนึ่งเข้ามา สวดในวัดด้วยความศรัทธาจิ้ง ท่านจึงเข้าไปหา หนุ่มผู้นั้นผู้มีชื่อว่ามาธูรินรังยาร์ด อายุ 18 ปี กำลังจะไปสมัครเป็นถาชีกาปูชิน เมื่อคุณพ่อ หลุยส์ทราบความตั้งใจของชายหนุ่มก็พูดว่า “ตามพ่อม่า”

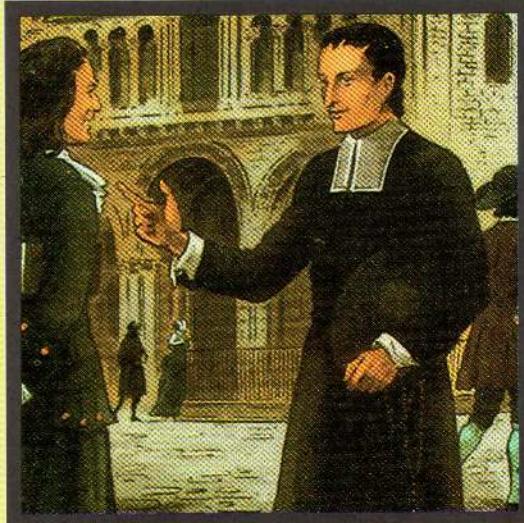
เมื่อ ได้ยินเช่นนั้น มาธูรินก็สละทุกสิ่ง
ทุกอย่างตามคุณพ่อหลุยส์ไป ท่าน
ได้ช่วยเหลือคุณพ่อหลุยส์ในทุกสิ่งทุกอย่าง
เกี่ยวกับการเทคโนโลยีและมีจิตใจของท่านเป็นต้น
การสอนคำสอนและการสอนเรียน “กราด
มาธูริน” ตายที่แข็งตัวล้อรังต์ซูแซปในปี 1760
หลายปีหลังคุณพ่อหลุยส์ นับว่าท่านเป็น
ผู้ร่วมงานคนแรกของคุณพ่อหลุยส์

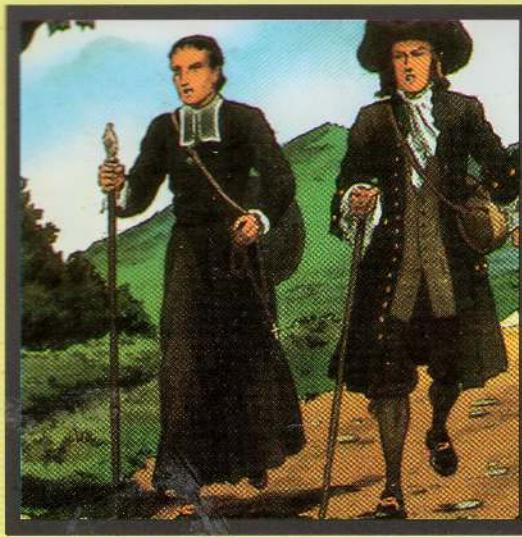
พระ เป็นเจ้าทรงประทานพระพรพิเศษ
ในการทำสิ่งอัศจรรย์และการ
ทำนายล่วงหน้าแก่คุณพ่อหลุยส์ วันหนึ่งมีคน
ขอมิสซาสำหรับหลุยส์ที่ใกล้จะตายหลัง
มิสซา คุณพ่อหลุยส์ไปเยี่ยมหลุยส์ผู้นี้และ
กล่าวว่า “นางจะยังไม่ตาย เพราะเจ้าต้อง^ก
การให้นางอยู่ต่อเพื่อช่วยเหลือผู้ยากจนต่อไป
หลุยส์ผู้นี้มีชีวิตต่อมาก็สิบสองปี

หลัง จากการเผาหนังสือแล้ว พระ-
สังฆราช ก็เริ่มมีความสนใจในตัว
คุณพ่อหลุยส์ บรรดาอุปัลงฟราชที่ไม่ชอบคุณ
พ่อหลุยส์เริ่มกล่าวร้ายป้ายเสื้อท่านอีก จนทำให้
พระสังฆราชต้องตัดสินใจห้ามคุณพ่อหลุยส์
เทคโนโลยีและมีจิตใจสัตบุรุษต่อไป และขอให้
ท่านเดินทางออกจากลังมอน胎ปัวเจียด้วย

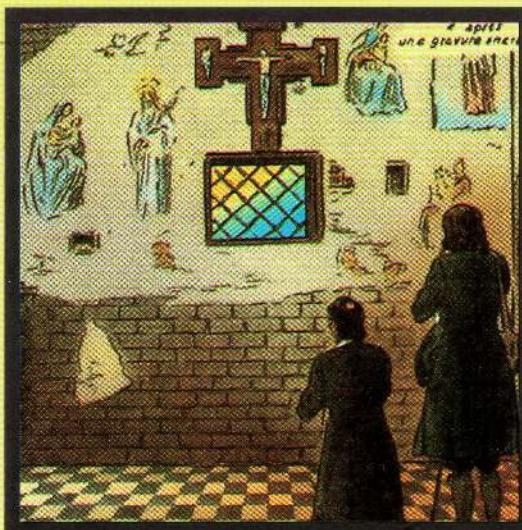

พ่อหลุยส์ยอมรับคำสั่งของพระ-
คุณ สังฆราช โดยมิได้ปรึกษาพูดเลย
แต่ต่อจากนี้ไปท่านจะทำอะไร ท่านคิด
จะเดินทางไปประกาศพระวรสารให้แก่คน
ต่างศาสนานในแดนไกล แต่ก่อนจะทำเช่นนั้น
ท่านต้องการไปเฝ้าพระสันตะปาปาที่กรุงโรม
เพื่อขออนุญาต ในการเดินทางครั้งนี้มี
นักศึกษาคนหนึ่งท่องการไปกับท่านด้วย

“ເຮືອ ມີເງິນບ້າງໄໝ ?” ຄຸນພ່ອຫລຸຍ້ສໍ
ຄາມນັກສຶກຂາທີ່ຮ່ວມເດີນທາງໄປດ້ວຍ
“ມີເພີ່ງເລິກນ້ອຍຄົກົບ” ນັກສຶກຂາຕອບ
“ຈັກກົງຈົມອົບເງິນທັງໝົດໃຫ້ຄົນຈົນເສີຍ”
ຄຸນພ່ອຫລຸຍ້ສົກລ່າວ

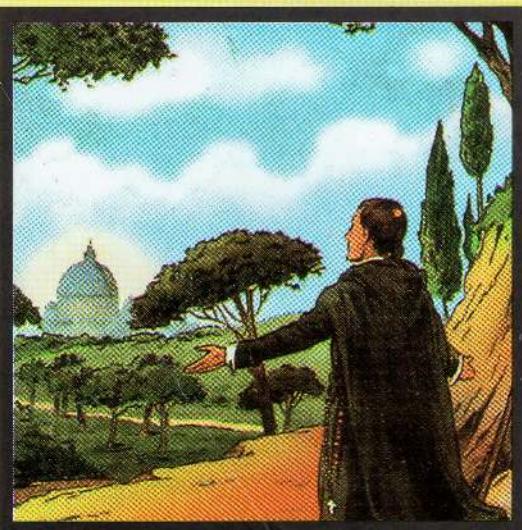
ຈາກນັ້ນທັງສອງກີ່ເຮີ່ມເດີນທາງດ້ວຍຄວາມ
ຊື່ໜີພຣ້ອມດ້ວຍຮ້ອງເພັນສຽງພຣະເຈົ້າ
ສໍາຮັບອາຫານນັ້ນກີ່ຂອທານເຂົາຮ່ວງທາງ

ຈູ່ ແລ້ວ ຍອດວິຫານນັກບຸນເປົໂຕຮົກ
ຄຣນ ປຣາກງູໂທເຫັນແຕ່ໄກລ ຄຸນພ່ອ
ຫລຸຍ້ສຸກເຂົ່າລົງຂອບຄຸນພຣະເຈົ້າ ນ້ຳຕາແໜ່ງ
ຄວາມປິດຍິນດີໃຫລອບແກ້ມ ໃນຊ່ວງສຸດທ້າຍແໜ່ງ
ເກີດເດີນທາງ ທ່ານຄອດຮອງເທົາເດີນດ້ວຍເທົາເປົລ່າ
ເມື່ອຄົງກົງໂຮມ ທ່ານຮູ້ສຶກເໜີດເໜີຍ ແຕ່ເຕີມ
ໄປດ້ວຍຄວາມຍິນດີແລະມີຄວາມຮູ້ສຶກວ່າໄດ້ມາຄື່ງ
ບ້ານແລ້ວ

ໃນ ປັຈຈຸບັນເດີນທາງສູ່ກົງໂຮມນັ້ນຈ່າຍ
ມາກ ແຕ່ໃນສັນຍົກ່ອນເຕີມໄປດ້ວຍ
ຄວາມຍາກລໍາບາກ ເໜື່ອຍາກເສີຍເຕີມປະດາ
ບາງວັນເຂົ້າທັງສອງກີ່ໄມ້ມີອາຫາຈະກິນ ແຕ່ຕ່າງກີ່
ມຸນານະເດີນທາງ ມຸ່ງສູ່ກົງໂຮມຍ່າງໄມ່ຢ່ອ້ທົ່ວ
ເພຣະມີຄວາມໄວ້ໃຈໃນຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຂອງ
ພຣະແມ່ນມາຮີ

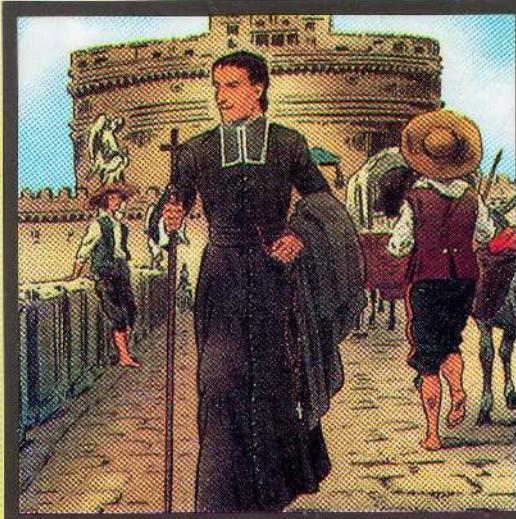
ເຮົາ ໄນ່ທຽບເຮືອງເກື່ອງກັບເດີນທາງ
ຄຣນີ້ຂອງຄຸນພ່ອຫລຸຍ້ສົກນັກ ຮູ້ແຕ່
ເພີ່ງວ່າທ່ານພັກທີ່ໂລເຮີຕານາທີ່ເດືອຍ ເຊື່ອກັນວ່າ
ເຫວາດໄດ້ນໍາບ້ານຂອງພຣະແມ່ນມາຮີທີ່ນໍາຈາແຮຖາ
ໄຟ ທີ່ນີ້ ນອກຈາກນີ້ເຮົາກີ່ຍັງເຊື່ອວ່າທ່ານໄດ້ແວ
ເຢີມເນື່ອງອັສຊື້ສີ ອັນເປັນເນື່ອງຂອງນັກບຸນ
ພຣັງຊື່ທີ່ຄຸນພ່ອນັບຄື່ອໆເໜືອນບິດາຝ່າຍວິຫຼຸງຢູ່າ

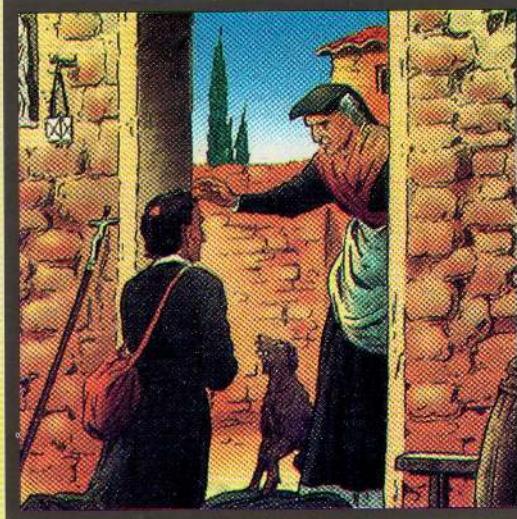
หลัง จากนั้นไม่กี่วัน ท่านก็เข้าเฝ้าพระสันตะปาปาเกลเมนต์ที่ลิบเอ็ด ท่านอธิบายปัญหาต่าง ๆ ที่ท่านต้องประสบให้พระสันตะปาปาฟังอย่างชื่อ ๆ พร้อมทั้งถูลพระองค์ว่า ท่านประสงค์จะไปมิสชั่นอันอยู่ไกลโพ้น พระสันตะปาปาทรงสดับฟังอยู่นาน และทรงรู้ทันทีว่าพระสงฆ์องค์นี้เป็นบุคคลศักดิ์สิทธิ์

เตต่ำ พระสันตะปาปาทรงแนะนำคณะพ่อหลุยส์ให้กลับไปประเทศฝรั่งเศส เพราะที่นั่นมีงานที่จะต้องทำมากมาย พระองค์ทรงขอให้คุณพ่อหลุยส์กลับไปเทศน์สั่งสอนสัตบุรุษและเด็ก ๆ พร้อมทั้งให้พวกเขารื้อฟื้นคำปฏิญาณแห่งศีลล้างบาป พระองค์ทรงแต่งตั้งท่านให้เป็นสังฆธรรมทูตแห่งพระสันตะปาปาด้วย

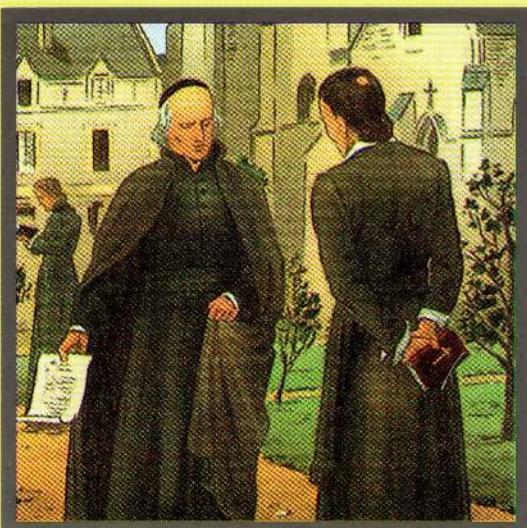
ท่าน นักบุญรูสึสิกพอยามาก ท่านเชื่อว่าพระเจ้าได้ทรงตรวจกับท่านผ่านพระสันตะปาปา จิตใจของท่านสงบ และพร้อมที่จะปฏิบัติงานของท่านในฝรั่งเศส บันยอดไม้เท้าท่านได้ติดไม้กางเขนที่พระสันตะปาปา ทรงเสก ด้วยพระองค์เอง ต่อจากนี้ไปท่านประณานาที่จะทำให้พระเยซูผู้ครูกตรึงบนกางเขนเป็นที่รักและรักของคนทั่วไป

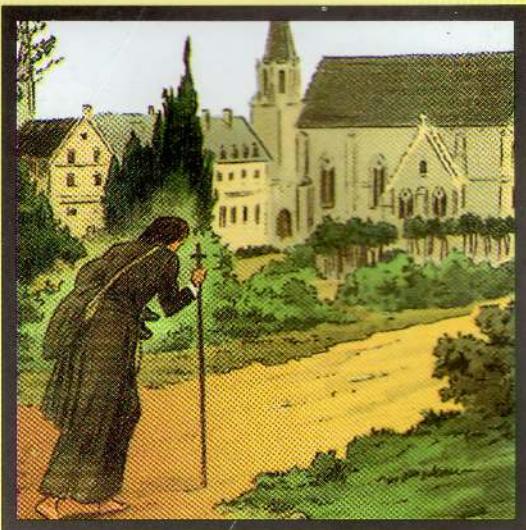
มนัน เป็นวันอันร้อนจัดในฤดูร้อน แต่สิงห์นั้นหาสำคัญสำหรับท่านไม่ ท่านเดินทางกลับด้วยความชื่นชมยินดี วันหนึ่งท่านเคาะประตูบ้านพักพระสงฆ์แห่งหนึ่งเพื่อขอทานอาหาร ท่านคุกเข่าลงสวัดทวนทามารีก่อนขออาหาร คนครัวคิดว่าท่านเป็นคนไม่เต็มบาน จึงให้เศษอาหารท่านทาน

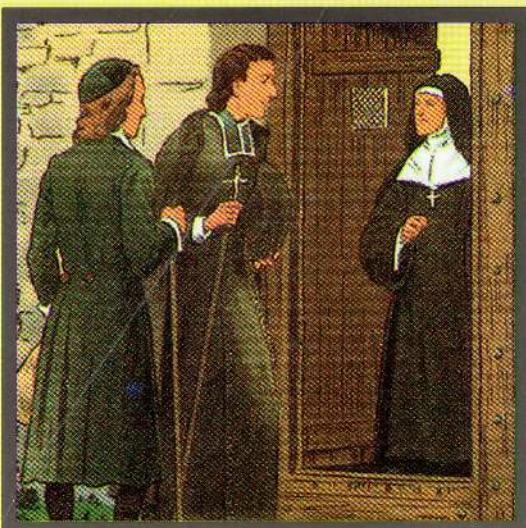
เมื่อ ท่านเสร็จท่านก็เข้าไปขอบคุณท่าน
ทราบว่าท่านมาจากกรุงโรมและจะกลับไป
ฝรั่งเศสก็ตามขึ้นว่า ทำไมไม่เข้ามายัง คุณพ่อ
หลุยส์ตอบว่า “นี่ไม่ใช่วิธีการของธรรมทูต
อย่างไรก็ตามท่านไม่สามารถจะชี้อ้ม้ำมาขี้ได้
 เพราะในกระเบื้องห่านไม่มีเงินเลยแม้แต่
 เหรียญเดียว

คุณ พ่อหลุยส์พักฟื้นอยู่ที่อารามแห่ง
นั้นก่อนเริ่มงาน ความเจียบสงบน
ของอารามนั้นนับว่าเป็นบรรยายกาศที่เหมาะสม
ในการเตรียมงานของท่าน แต่ปีศาจมิได้
 หลับนอนเลย เมื่อพระสังฆราชทราบว่าคุณ
 พ่อหลุยส์กลับมาก็ขอร้องให้ท่านออกจาก
 สังฆมณฑลเสีย

แล้ววันเล่า ท่านเดินทางต่อไปอย่าง
ไม่ย่นย่อ ท่านจากกรุงโรมมาแล้ว
สองเดือน ในที่สุดท่านก็มาถึงอาราม
แซงต์มาร์ต์อง เดอ ลีกูเก ในเมืองปัวตู ซึ่ง
ท่านนัดกราดามาธูรินไว้ กราดามาธูรินจำ
คุณพ่อหลุยส์เกือบไม่ได้ เพราะท่านผ่ายผลوم
มาก ตัวดำด้วยแดง

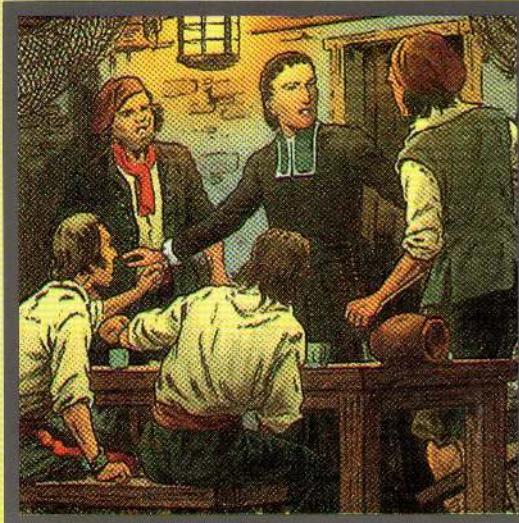
เมื่อ ถูกขับไล่จากสังฆมณฑลปัวเจีย
ท่านก็ต้องเดินทางไปอยู่ที่อื่น ท่าน
มุ่งสู่แคว้นเบรอตาญทันที ระหว่างทางคุณพ่อ
หลุยส์กับกราดามาธูริน ต้องผ่านอารามที่
น้องสาวของท่านเป็นภคินีอยู่ ท่านเข้าไป
เคาะประตูอาราม พร้อมกับกล่าวว่า “โปรด
ทำทานเพื่อเห็นแก่ความรักต่อพระเจ้าเดิม”

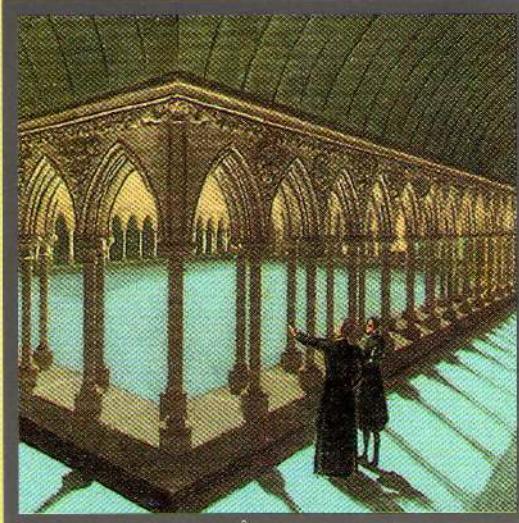
ภคินี ที่เฝ้าประตูไม่รู้ว่าพระส่งม่องค์นี้ คือใคร จึงไม่ให้ทาน คุณแม่อธิการิณีออกมาพบคุณพ่อหลุยส์ และถามว่า ท่านคือใคร คุณพ่อหลุยส์ ตอบว่า ชื่อท่านนั้น หาลำคัญไม่เพียงแต่ขอให้ทำทานแก่ท่านเพื่อ เห็นแก่พระเจ้าเท่านั้น คุณแม่อธิการิณีรู้สึก ไม่พอใจจึงไม่ให้ทานแก่คุณพ่อหลุยส์

ตอน เย็นบรรดาภิกนีก็เล่าถึงลักษณะ ของพระส่งม่องค์หนึ่งที่มาขอทาน ให้กันและกันฟัง เมื่อพูดจบลงน้องสาวของ คุณพ่อหลุยส์ที่บวชเป็นภคินีอยู่ ณ ที่นั้น ก็จำ ได้ว่าเป็นพี่ชายของเรอจังพากันไปอ้อนวอน ให้คุณพ่อหลุยส์ กลับมา แต่คุณพ่อหลุยส์ ปฏิเสธ เพราะภคินีเหล่านั้นต้องการทำทาน เพื่อเห็นแก่ท่านไม่ใช่เพื่อเห็นแก่พระเจ้า

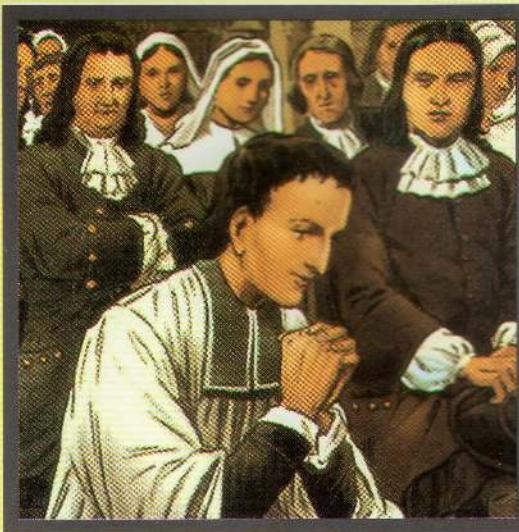
คุณ พ่อหลุยส์ต้องการเดินทางไปแสวง บุญที่มองต์แซงต์มีแซล ท่านและ ภารามาธูรินได้เข้าพักอยู่ในบ้านชาวประมง หลังหนึ่ง ตอนกลางคืนท่านได้ยินเสียงคน เมาทะลைวิวาทและพูดจากร้ายอย่างหยาบคาย ท่านจึงลุกขึ้นไปห้ามปramaโดยมิได้เกรงกลัว ต่อภัยที่อาจเกิดขึ้นเลย

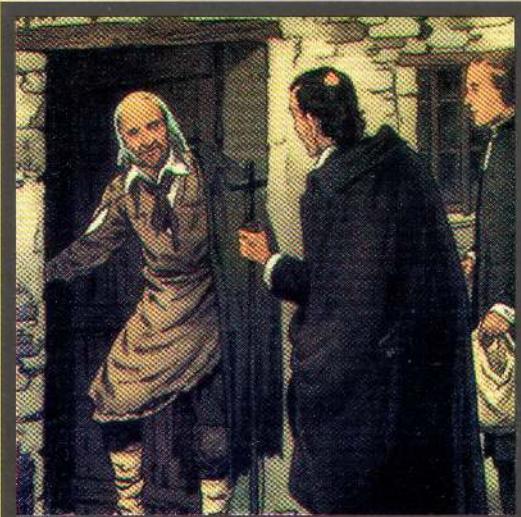
ตอน ส่องเดินชมวิหารอันวิจิตรระการตาที่ ทง มองต์แซงต์มีแซลอยู่นาน สำหรับ คุณพ่อหลุยส์ การเดินทางแสวงบุญครั้งนี้ เป็นการเพิ่มพลังทางจิตใจให้กับท่าน เพื่อจะ ได้ทำกิจการเพื่อพระเจ้าต่อไป จากนั้นท่านก็ เดินทางสู่สังฆมณฑลแรนนซ์เป็นบ้านเกิด ของท่าน ท่านพักอยู่ในห้องเล็ก ๆ ห้องหนึ่ง เพราะไม่ต้องการ รบกวนครอบครัวของท่าน

ท่าน รับเชิญไปทานอาหารที่บ้านบิดา
มารดาของท่านเพียงครั้งเดียว
เท่านั้น ก่อนทานอาหาร ท่านได้แบ่งอาหาร
ส่วนหนึ่งที่เข้าเตรียมไว้ให้ท่านเพื่อให้คนจน
กิตติศัพท์การเป็นนักเทคโนโลยีของท่านแพร่ไป
ถึงเมืองแรงน์ก่อนท่านจะไปถึงเลียอิกทำให้มี
คนเป็นจำนวนมากต้องการฟังท่านเทคโนโลยีด้วย
ความอยากรู้อยากเห็นเท่านั้น

พ่อหลุยส์ต้องการสอนบทเรียนแก่
คุณ คนพากนี้ ท่านจึงคุกเข่าสวดภาวนา
ด้วยเสียงดัง และด้วยความร้อนรน แล้วท่าน
ก็เริ่มสวดลูกประคำต่อไปด้วยความเลื่อมใส^{สูตรหรา} จนในที่สุดทำให้คนที่มาเฝ้าดูท่านเกิด^{ประทับใจ} นับเป็นการเทศน์ที่ไม่ใช่คำพูดที่
ก่อให้เกิดผลดีเป็นอย่างยิ่ง

วัน หนึ่งท่านและภารามาธูรินเดินทาง
ผ่านบ้านแม่นมของท่าน จึงแวะเข้าไป
แม่นมจำท่านไม่ได้จึงขับไล่ท่านไป แต่มีหญิง
ชราคนหนึ่งต้อนรับท่านอย่างดี ในที่สุดเขางาน
ท่านได้ จึงเที่ยวประกาศทว่าไปวันนี้คือคุณพ่อ^{หลุยส์} เมื่อแม่นมได้ยินเช่นนั้นก็มาขอโทษคุณ
พ่อหลุยส์และเชิญท่านไปทานอาหารที่บ้าน

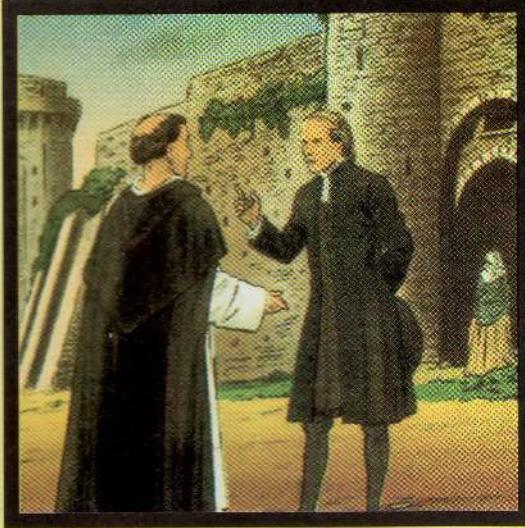
ท่าน ยอมรับเชิญไปทานอาหารที่บ้าน
แม่นม แต่ก็กล่าวแก่แม่นมว่า ต่อ^{ไปภายหน้า}ถ้าจะทำทานก็ขอให้ทำเพื่อเห็นแก่^{พระเยซูเจ้า} ไม่ใช่เพื่อเห็นแก่คุณพ่อหลุยส์ คุณ
พ่อหลุยส์สอนเสมอว่า ความรักที่แท้จริงนั้นไม่ได้^{หมายความว่า} รักผู้ที่ทำให้เรา疼ใจ แต่เราต้อง^{รักทุกคนโดยเฉพาะคนที่ต้องการความรัก}

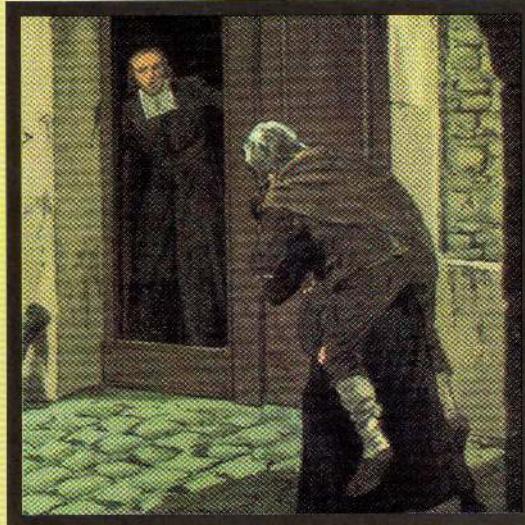
เหตุ การณ์เช่นเดียวกันนี้ เกิดขึ้นที่ เมืองดีนังอีกครั้ง น้องชายของ ท่าน ซึ่งได้บวชเป็นพระสงฆ์คณะโดมินิกัน เป็นผู้ดูแล ห้องแต่งตัวสำหรับพิธีมิสซาของ อาราม น้องชายจำท่านไม่ได้ เช่นกัน ดังนั้น เมื่อคุณพ่อหลุยส์เรียกท่านว่า “น้องรัก” แทนที่จะเรียกว่า “คุณพ่อ” น้องชายจึงไม่ พ้อใจและจัดชุดทำพิธีเก่าที่สุดให้ท่าน

วัน รุ่งขึ้นเมื่อพบกันน้องชายก็ตัดพ้อว่า ทำไมคุณพ่อหลุยส์ไม่แสดงตนให้รู้ คุณพ่อหลุยส์ตอบว่า ก็ได้เรียกน้องชายว่า “น้องที่รัก” แล้วมิใช่หรือ ที่เมืองดีนังท่าน ได้ปฏิบัติการกิจของท่านตามปกติ ท่านได้ รวบรวมทหารขึ้นเป็นกลุ่ม เพื่อสอนให้พวก เขาสามารถต่อกรกับฝ่ายโสม่าเสมอ

เมื่อ พบรากามาธูริน ก็ถามว่า พระองค์คนนี้ชื่ออะไร ภราดา ตอบว่าชื่อมงฟอร์ต เมื่อน้องชายบอกว่าไม่ เดย์ได้ยินชื่อนี้มาก่อน ภราดาจึงพูดต่อไปว่า ถ้าเช่นนั้นคงรักคุณพ่อหลุยส์ กรียอง กระมัง เมื่อได้ยินเช่นนั้น น้องชายคุณพ่อหลุยส์จึงรู้ ว่า นั่นคือพี่ชายของตน

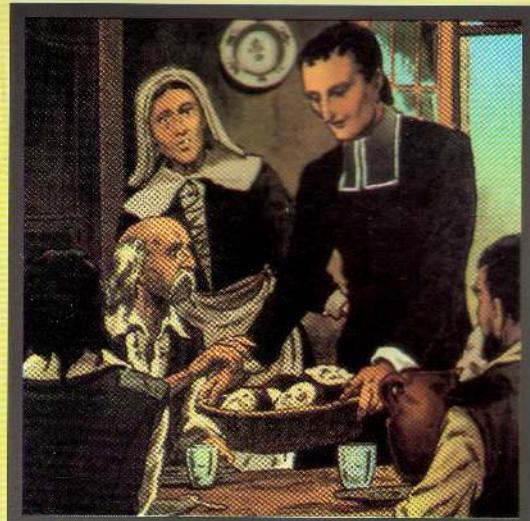
เย็น วันหนึ่ง คุณพ่อหลุยส์เคาะประตู อารามที่ท่านพักอยู่พร้อมกับกล่าว ว่า “โปรดเปิดประตูหน่อย เพื่อเห็นแก่พระ เยซูเจ้า” ท่านกำลังแบกขายคนหนึ่งซึ่งมีแพล พุพองเต็มตัวมาด้วย ท่านนำชายผู้นี้ไปยัง ห้องของท่านให้เขานอนบนเตียงของท่านและ เอาใจใส่ดูแลเขาเป็นอย่างดี

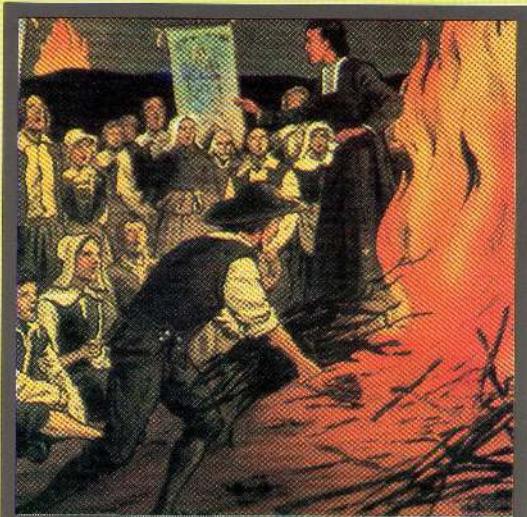
คุณ พ่อหลุยส์ร่วมขวนกับพระสงฆ์ธรรมทูตกลุ่มหนึ่งที่ทำการเทศน์อยู่ในลัทธกนั้น พระเจ้าทรงประทานพรพิเศษให้ท่านทำสิ่งอัศจรรย์ได้ เช่น วันหนึ่งแม่คนหนึ่งนำลูกสาวที่ป่วยมาให้ท่านรักษา ท่านได้ช่วยให้ลูกของนางหายป่วยกลับมีสุขภาพสมบูรณ์ พร้อมทั้งรับรองแก่นางว่าลูกสาวจะไม่ป่วยด้วยโรคนี้อีก

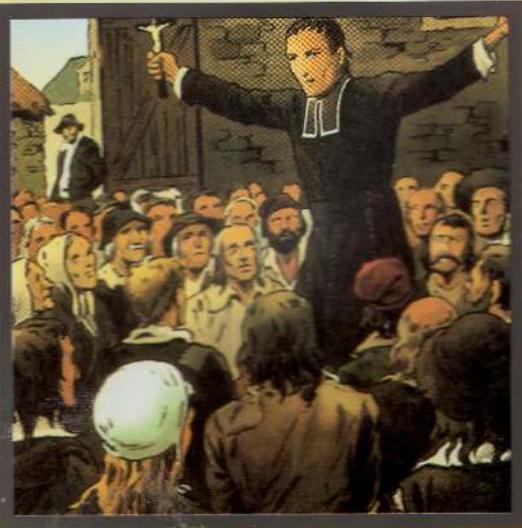
อีก ครั้งหนึ่งท่านได้ไปที่โรงงานแห่งหนึ่งพร้อมด้วยคนยากจนของท่านหญิงชาวนาไม่มีขนมปัง ไม่มีแม้แต่ข้าวสาลีเพื่อเลี้ยงพวากษา คุณพ่อหลุยส์บอกให้หญิงชาวนาไปภาดยุงข้าว และนำเอาข้าวที่ภาดได้มามาให้ท่าน ในตอนเย็นหญิงชาวนาไปที่ยุงข้าว ก็พบข้าวกองใหญ่ พอที่จะเลี้ยงครอบครัวและคนจนได้หักเดือน

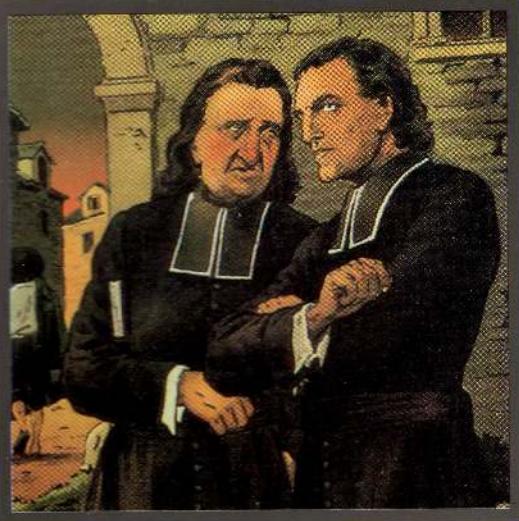
อีก ครั้งหนึ่งท่านได้ทวีชนมปังเมื่อคนจนกลุ่มหนึ่งมาที่บ้านหญิงหมายที่มีฐานะยากจน มีขนมปังหนึ่งก้อนและเนื้อสองสามชิ้น ท่านได้ทวีชนมปังและเนื้อมา分กันให้กับทุกคนให้อิ่มหนำสำราญ และยังมีเหลืออีกมากมาย

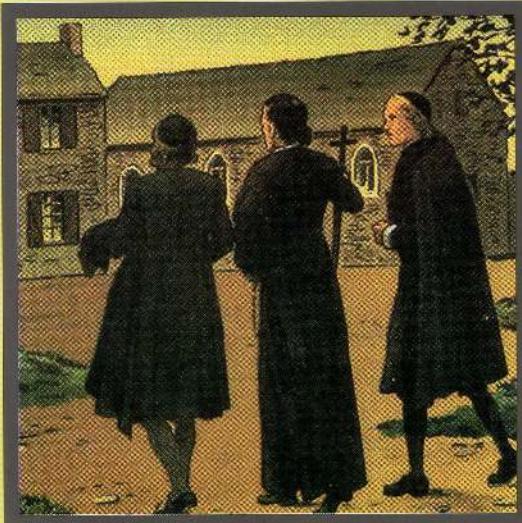
ประ ชาชนต่างพากันต้องรับการเทศน์ของคุณพ่อหลุยส์อย่างกระตือรือร้น ท่านจึงจัดให้มีการจุดกองไฟขึ้นบนเนินเขาในลัทธกนั้นเพื่อเป็นเกียรติแด่แม่พระเป็นเวลาเก้าวัน พร้อมทั้งร่วมกันร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าด้วย นับเป็นสัญลักษณ์แห่งความพยายามของท่าน ที่จะจุดไฟแห่งความรักต่อพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ในใจของทุกคน

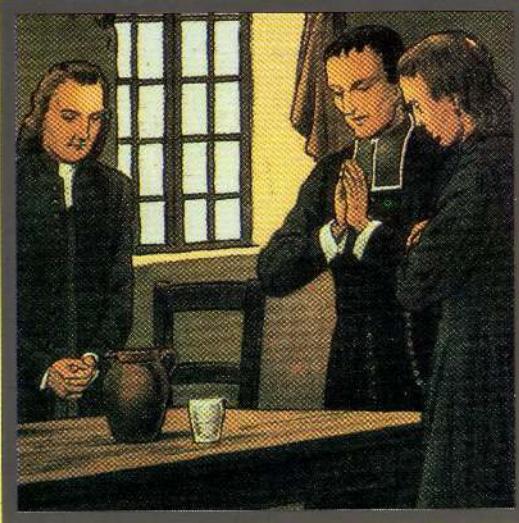
คุณ พ่อหลุยส์ยังคงเทศน์ ฟังแก่ชาวบ้านที่นั่นต่อไป ทุกคนยังระลึกถึงการคริสต์หนึ่งที่ทำให้ได้เลี้ยงคนกว่าสองร้อย สอนคำสอนและสอดคลุกประคำพร้อมกับพากษา แต่ทำให้ทราบดีว่าการเลี้ยงแต่ร่างกายอย่างเดียวไม่พอเพียง จำต้องเลี้ยงวิญญาณของเข้าด้วย

ชีช วิตของคุณพ่อหลุยส์นั้นเต็มไปด้วยความยากลำบากและทุกข์ทรมาน ทำให้เง็ก เคยพูดว่า “ไม่มีการเข็นก์ไม่รู้ว่าเป็นการเข็น” ในคณะธรรมทูตที่ทำงานอยู่ด้วยกันนั้นมีบางคนเริ่มอิจฉาในความสำเร็จของคุณพ่อหลุยส์ เพราะมันทำให้คะแนนนิยมของพากษาในสายตาของผู้คนลดลง

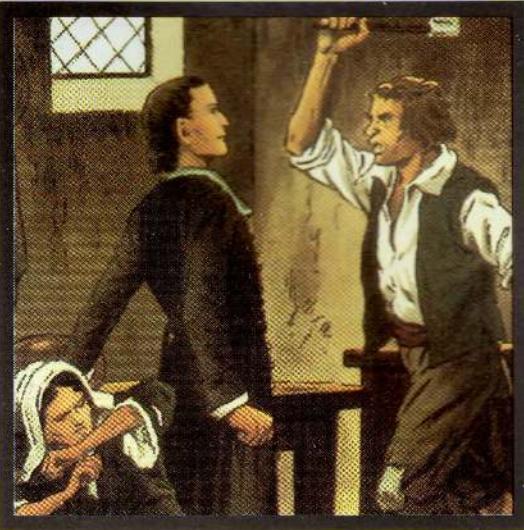
ใน ขณะนั้นคุณพ่อหลุยสมีเพื่อนร่วมงานที่ชื่อสัตย์อยู่สองคน คือกราดา มาธูรินและกราดาญัง ทั้งสามพักอยู่ในบ้านเล็ก ๆ หลังหนึ่งซึ่งแข็งต์ลาชาร์ในเมืองมงฟอร์ตซูร์เมอ พากษาพักที่นั่นสองปีทำการซ่อมแซมโบสถ์แข็งต์ร็อกและสร้างภูเขาກัล瓦รีโอ เมื่อเทศน์ส่งสอนเสร็จ พากษาจะมาพักเข้าเมือง ณ สถานที่แห่งนี้

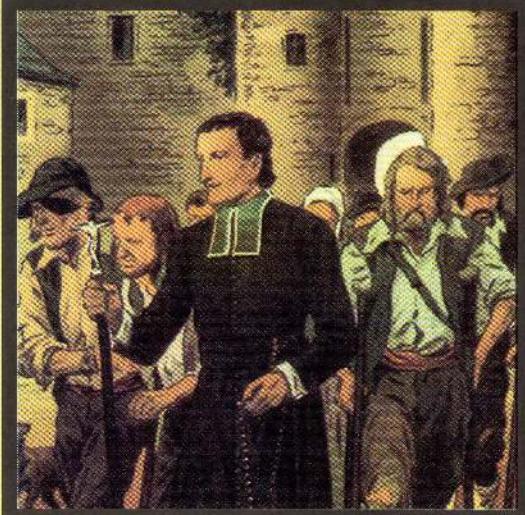
ภายใน โบสถ์เล็ก ๆ พากษาได้แอบนุ่งลูกประคำสายโตไว้หน้าแท่นแม่พระ ลูกประคำสายนี้ใหญ่มาก สาดได้พร้อมกันครึ่งละลายคน อย่างไรก็ตามบางวันพากษาไม่มีอะไรทาน เที่ยงวันหนึ่งพากษาเข้าประจำที่โต๊ะอาหารสุดขอบอ่านหนังสือศรีทรา แต่ต่อหน้าพากษาไม่มีอาหารอยู่เลย

ເຢັນດູແມ່ນເຫດຖາກຜົນຈະຫຼັງອຍຸກ
ຕົກ ກຣາດາທັງສອງຮູ້ສຶກເຕຣ້າໃຈນິດ ໃ
ແຕ່ຄຸນພ່ອຫລຸຍ໌ສົບອກໃຫ້ກຣາດາທັງສອງມີຄວາມ
ໄວ່ໃຈໃນພຣະເຈ້າ ຄຸນພ່ອຫລຸຍ໌ພູດຖຸກ ເພຣະ
ກ່ອນທີພວກເຂາຈະເຂົ້າປະຈຳທີ່ໂຕ້ງກິນຂ້າວ ກີມ
ໜາວນາຄົນທີ່ໃນລະແວກນັ້ນນຳຕະກົາໄສ່ອ່າຫາຣ
ມານອບໃຫ້ ມື້ອນນັ້ນພວກເຂາຈຶ່ງໄມ່ອຳດ

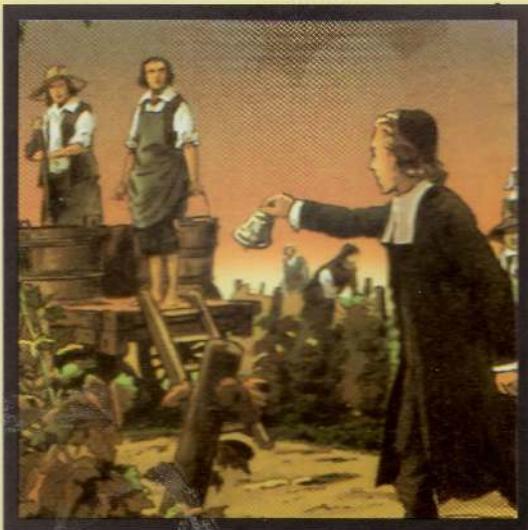
ພ່ອຫລຸຍ໌ສົມຄວາມເຊື່ອມໍ່ນົກວ່າ
ຄຸນ ພຣະຢາດສອດສ່ອງຂອງພຣະເຈ້າຈະ
ທຽງປົກປົ້ອງທ່ານເສມອ ວັນທີ່ທ່ານໄດ້ຍືນ
ເສີຍຮ້ອງລົ່ມມາຈາກບ້ານຫລັງທີ່ນີ້ ສາມືກຳລັງ
ຕົບຕີກຣຍາ ຄຸນພ່ອຫລຸຍ໌ໄດ້ເຂົ້າໄປຂວາງໝາຍ
ຜູ້ນີ້ໄວ້ ຂ້າຍຜູ້ນີ້ເຈື້ອຂວານນີ້ຈະຟິນຄຸນພ່ອ
ຫລຸຍ໌ສົມ ແຕ່ໄມ່ສາມາດຟິນທ່ານໄດ້ ເພຣະ
ມື້ອັນດີຕັ້ງອູ່ກ່າວກາຄົນນີ້ເອງ

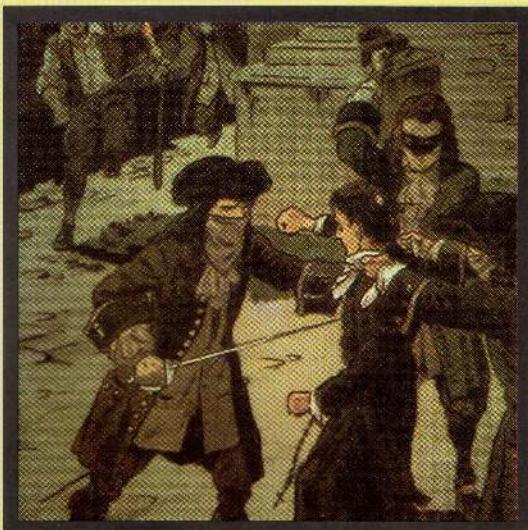
ຄຣອບ ຄຣັວຂອງທ່ານເຊີ່ມທ່ານໄປທານ
ອາຫາຣທີ່ບ້ານອີກທ່ານຍືນດີ
ຮັບເຊີ່ມ ແຕ່ມີຂໍ້ແນ້ວ່າ ທາງບ້ານຕ້ອງເຕີຍມ
ອາຫາຣໄວ່ສໍາຫັບເພື່ອນຂອງທ່ານດ້ວຍ ດັກນົົງ
ເວລາອາຫາຣຄຸນພ່ອຫລຸຍ໌ສົມນຳຄົນຍາກຈົນຫລັງ
ຄ່ອມ ດັກຕາບອດ ດັກເຈັບປ່ວຍດ້ວຍໂຮຄຕ່າງ ໃ
ມາດ້ວຍມາກມາຍ ແລະທຸກຄົນຕ່າງກີ່ໄດ້ທ່ານ
ອາຫາຣກັນອ່າງອິ່ມໜ້າສໍາຮາຍ

ໃນທີ່ສຸດຄຸນພ່ອຫລຸຍ໌ສົມຕ້ອງຈາກຄື່ນ
ແຕ່ ນີ້ນີ້ໄປທ່ານແລະກຣາດາທັງສອງເດີນ
ທາງມຸ່ງສູ່ເມືອງນັງຕີ ເມື່ອຜ່ານໜູ່ບ້ານແໜ່ງທີ່ນີ້
ທ່ານພບນາຍທຫາຣກລຸ່ມໜົນກຳລັງຄົກເດືອງກັນ
ແລະນາຍທຫາຣຄົນທີ່ນີ້ເຮັ່ມສບສາບານຄຸນພ່ອ
ຫລຸຍ໌ສົມໄດ້ເຂົ້າໄປວ່າກ່າວ່າວ່າຕັກເຕືອນຈົນທຳໄໝ້
ນາຍທຫາຣຜູ້ນີ້ຄຸກເຂົ້າລົງຮັບຜິດ

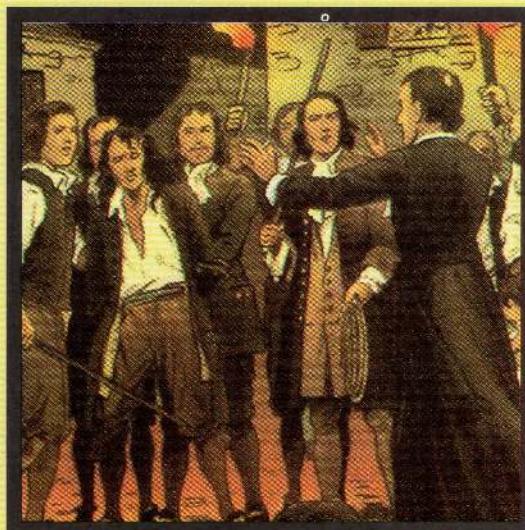
ท่าน ยังคงทำการเทศน์สั่งสอนต่อไป ก่อนพิธี ภารตามารธินจะออกเดินสั่นกระดิ่งไปทั่วหมู่บ้าน ชักชวนชาวบ้านให้มาฟังคุณพ่อหลุยส์เทศน์ ชาวบ้านต่างมาชุมนุมกันฟังคุณพ่อหลุยส์ ท่านประสบผลสำเร็จเช่นเดียวกันนี้ในทุกหนทุกแห่งที่ท่านผ่านไปและทุกคนต่างใจจันกันว่าແມ່ນດินแห้งแล้งกลับอุดมสมบูรณ์เมื่อท่านอยู่พร

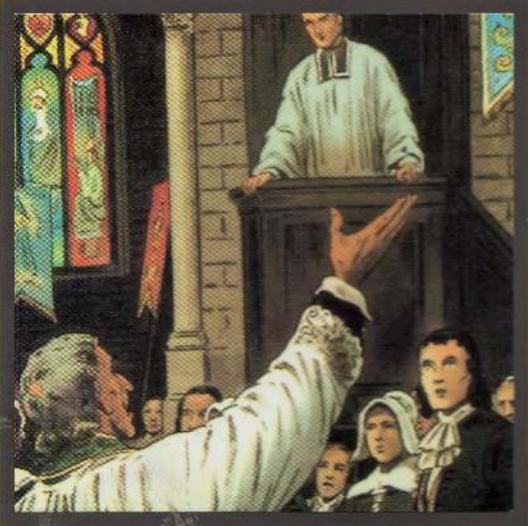
คริสต์ หนึ่งคุณพ่อหลุยส์ได้บอกให้สตรีผู้หนึ่งไปซักผ้าเช็ดหน้าที่มีรอยเปื้อนสามจุดเป็นกิจการใช้โทษบาป สตรีผู้นั้นไม่สามารถกำจัดจุดทั้งสามได้ จึงเข้าใจโดยทันทีว่าได้อำ儆ราบไว้ 3 ข้อ จึงกลับมาแก้บาปใหม่ หลังจากนั้นก็ชักจุดสกปรกจากผ้าเช็ดหน้าออก อีกครั้งหนึ่งมีคนมุ่งร้ายท่าน แต่ชาวบ้านได้ช่วยท่านไว้

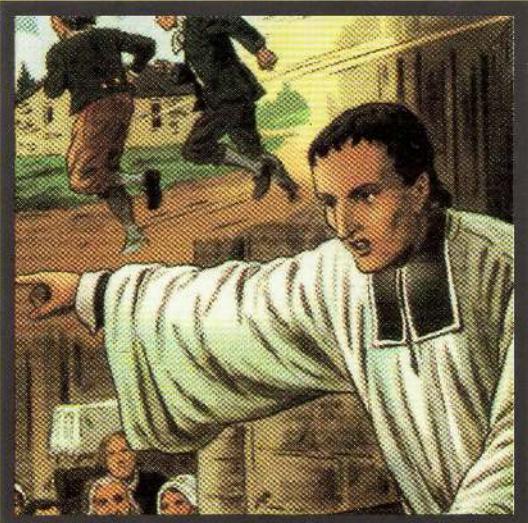
จากนี้ยังได้เล่ากันถึงเรื่องที่ชายนัก คนหนึ่งถูกฟ้าผ่าในบ้านของตน เพราะเป็นชาวบ้านคนเดียวที่ไม่ยอมไปฟังเทศน์และยังเล่าเรื่องที่คุณพ่อหลุยส์สอนนา กับสุภาพสตรีคนหนึ่งที่มีแสงเปล่งปลั่งทั่ว สรรพางค์กาย ความจริงท่านกำลังสอนนาอยู่ กับพระแม่มารีที่ปรากฏกายให้ท่านเห็น

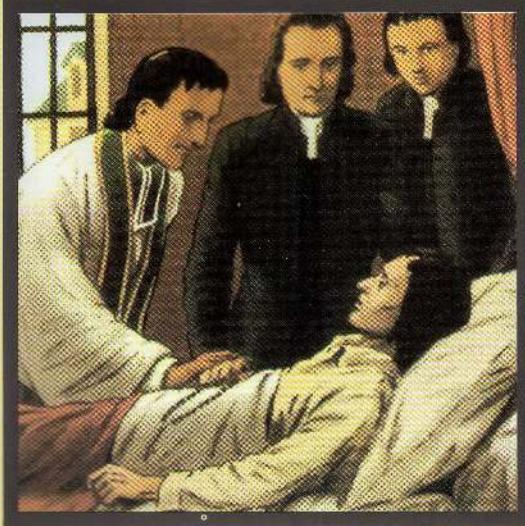
คืน หนึ่งชาวบ้านจับโจรสลัดได้ และกำลังจะจัดการประชาทณ์แต่คุณพ่อหลุยส์ขอร้องเอาไว้จึงรอดตัวไป วันหนึ่งชาวบ้านเชญท่านไปเทศน์ที่วัดของหมู่บ้านชาวบ้านพากันไม่ลงรอยกับเจ้าอาวาส ท่านเจ้าอาวาสจึงเริ่มวิจารณ์คุณพ่อหลุยส์ด้วยเสียงอันดังขณะที่ท่านกำลังเทศน์

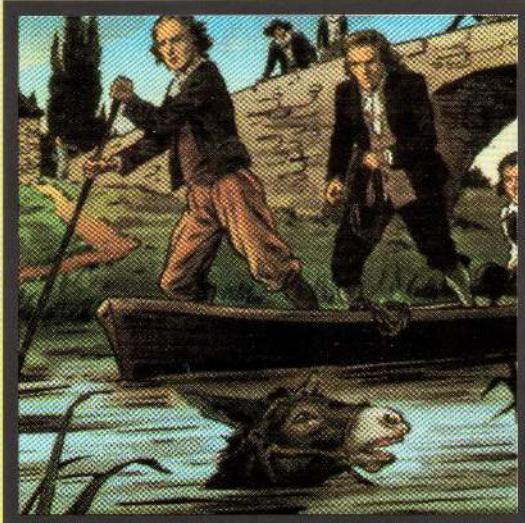
วัน หนึ่งขณะที่ท่านกำลังเทศน์อยู่คุณพ่อ หลุยส์เทศน์นั้นเป็นการเสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์ คุณพ่อหลุยส์ได้คุกเข่าฟังเช่นเดียว กับที่ท่านได้ทำที่เมืองปัวเจีย เสร็จแล้วท่านก็ลงจากธรรมาสน์ มาหาระคุณพ่อเจ้าอาวาส และนำสัตบุรุษร้องเพลงเตเต้อม ต่อหน้า ศิลามหาสนิท เป็นการขอบคุณพระเจ้า

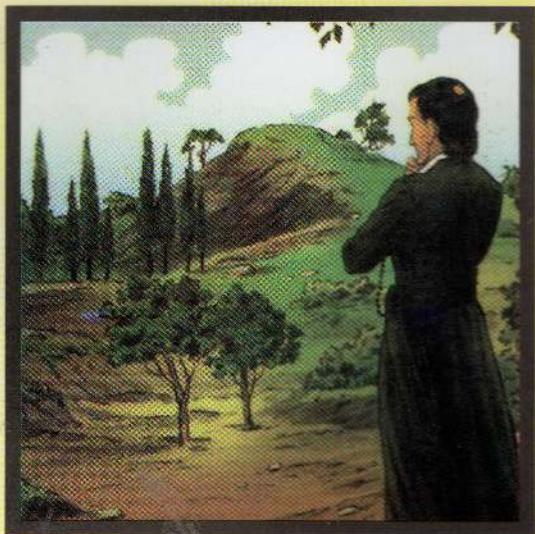
คุณ พ่อหลุยส์เป็นที่รู้จักของคนมากขึ้น ทุกที่ ซึ่งก็แน่นอนจะต้องมีทั้งคนรัก และคนชังท่าน ที่เมืองนังต์ สุภาพสตรีใจบุญ ท่านหนึ่งได้มอบบ้านเล็ก ๆ หลังหนึ่งให้ท่าน และกราดเป็นที่พัก วันหนึ่งขณะที่ท่านกำลัง เทศน์อยู่บนธรรมาสน์ ท่านได้ร้องสั่งให้ชายสอง คนไปช่วยลากของท่านที่กำลังจะจมน้ำตาย

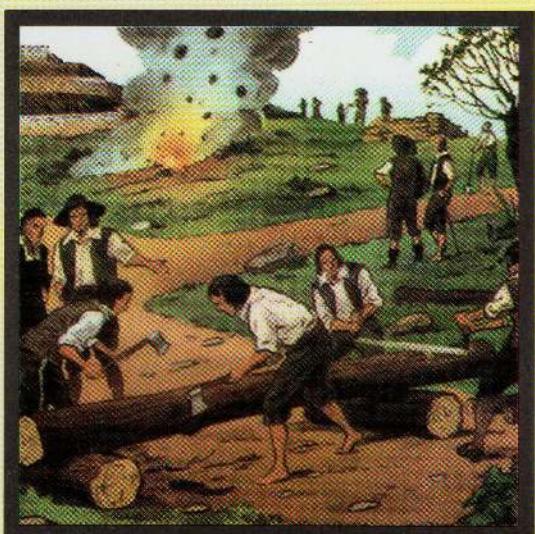
ปี เมืองแวร์ตู กราดาปีเตอร์ ซึ่งเพิ่งมาอยู่ ใหม่ ๆ ได้ป่วยหนัก และได้รับศีลเจม คนป่วย คุณพ่อหลุยส์สามท่านกราดว่าจะ บนบอนท่านหรือไม่ กราดาตอบว่าจะบนบอน ด้วยความเต็มใจ คุณพ่อหลุยส์จึงสั่งให้กราดา ปีเตอร์ลุกขึ้นภัยในหนึ่งชั่วโมง กราดาปีเตอร์ หายป่วยภัยในหนึ่งชั่วโมงหน้าตาอิ่ม泱泱แล้วใส

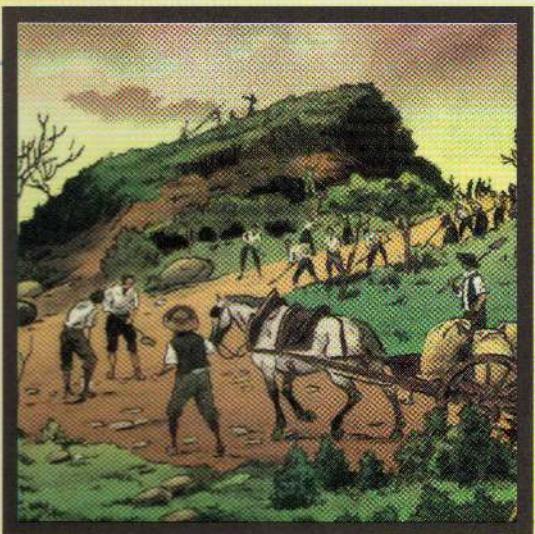
หลาย คนจึงไปที่แม่น้ำก์พบลากำลัง จะจมน้ำตาย จึงช่วยดึงขึ้นมา ประชาชนต่างพากันที่ในพรสวรรค์ของคุณพ่อ หลุยส์ ซึ่งแม้แต่เรื่องเล็กน้อย เช่น ลاتفاقน้ำท่าน ก็สามารถรู้เห็นได้ ต่างพากันมาขอคำแนะนำ จากท่าน หลายคนได้กลับใจและแก่บ้าปอย่างดี ทุกคนต่างถือว่าท่านเป็นนักบุญอย่างแท้จริง

คุณ พ่อหลุยส์มีความคิดที่จะสร้างภูเขา ก้าวารีโอมานานแล้ว เพราะการเข็นอันมหึมาในนั้นจะเห็นได้เด่นชัดแต่ไกล เป็นการดึงดูดผู้คนได้อย่างดีด้วย ท่านได้ขอรูปพระคริสต์องค์ใหญ่ด้วยราคาแพงเพื่อการนี้ และที่ป้องต์ชาโต้มีผู้คนแผ่นดินกว้างใหญ่แปลงหนึ่งที่ไม่ได้ทำการเพาะปลูก ท่านจะสร้างภูเขา ก้าวารีโอลึกลับ ที่นี่

ชาว บ้านแอบนั้นและที่มาจากการที่ใกล้ๆ ได้อาสาที่จะทำการสร้างภูเขา ก้าวารีโอด้วยที่คุณพ่อหลุยส์ประทาน นักเสียงไห้ก็ได้รับการสนับสนุนจากนักเสียงไห้ที่ผ่านมาทางนั้นก็หยุดช่วยคุณพ่อหลุยส์หลายวัน วันหนึ่ง ๆ มีคนอาสาสมัครทำงานถึงห้าร้อยคน ต่างขันดินขันหินและตัดต้นไม้เพื่อทำการเข็นด้วย

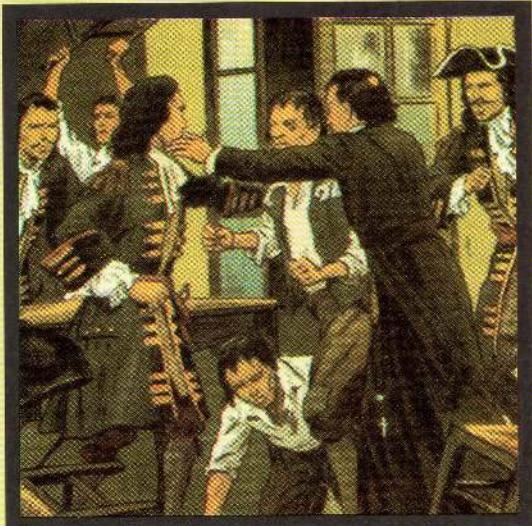
ท่าน ไปชักชวนชาวบ้านและแก่นั้น จักระทั้งพวกเขาก็เกิดความกระตือรือร้นที่จะร่วมมือกับท่าน นับเป็นงานชิ้นใหญ่มากจะต้องชุดดินนำไปคอมทำภูเขางาม และบนยอดเนินนี้จะตั้งการเข็นสามอันมีพระรูปพระแม่มารี นักบุญยอห์น และนักบุญมักดาเลนาด้วย

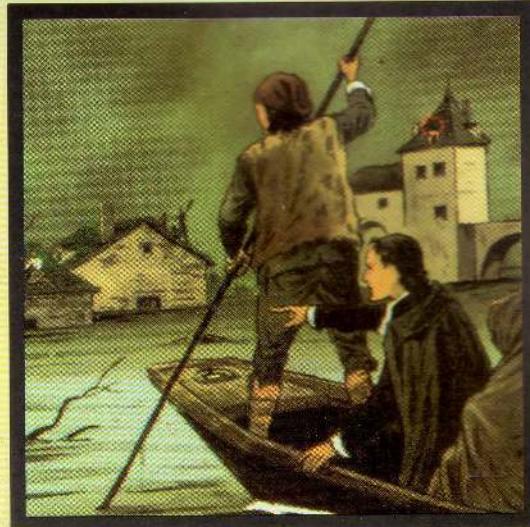
หลัง จากตรากตรำทำงานนานพอสมควรภูเขาก้าวารีโอก็สร้างเสร็จลงแล้วก็ถึงวันเปิดงาน ทุกคนต่างมาช่วยกันเตรียมงาน การเข็นหั้งสามนั้นมองเห็นแต่ไกลแต่แล้วทุกสิ่งทุกอย่างก็ต้องหยุดชะงักลง พระสังฆราชมีคำสั่งห้ามเลิกภูเขาก้าวารีโอด้วยพระเจ้าแผ่นดินทรงประสังค์เช่นนั้น

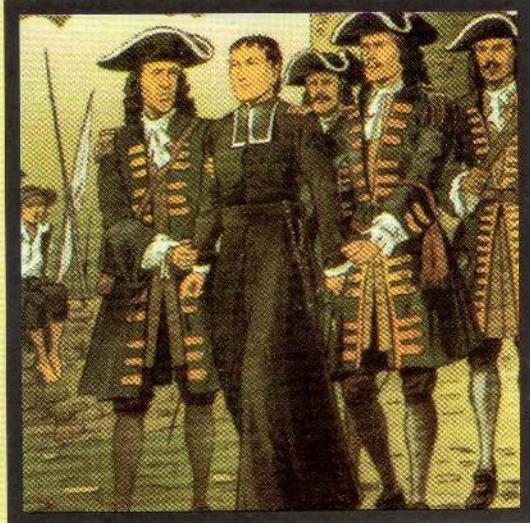
เหตุ ได้จึงเป็นเช่นนั้น คนที่อิจฉาท่าน พากันกล่าวว่าภูเขาที่คุณพ่อหลุยส์ สร้างขึ้นนี้อาจถูกคัตรูของประเทศใช้เป็นป้อม ปราการอันแข็งแกร่งเพื่อต่อสู้กับประเทศฝรั่งเศสได้ พระเจ้าหลุยส์จึงทรงมีรับสั่งให้ ทำลายภูเขาภารีโโนนนี้เสีย ภูเขากล่าวรีโอด ของคุณพ่อหลุยส์จึงถูกทำลายราบเป็นหน้ากลอง

วัน หนึ่งคุณพ่อหลุยส์พบกรรมกร และ ทหารทະเลาะวิวากันอย่างรุนแรง เพราะการเล่นการพนัน ท่านเข้าขวางพวกเขาร โดยมิได้เกรงกลัวอะไรเลย พวกทหารโกรธ มากสั่งให้ท่านนำเงินมาชดใช้ค่าเสียหาย

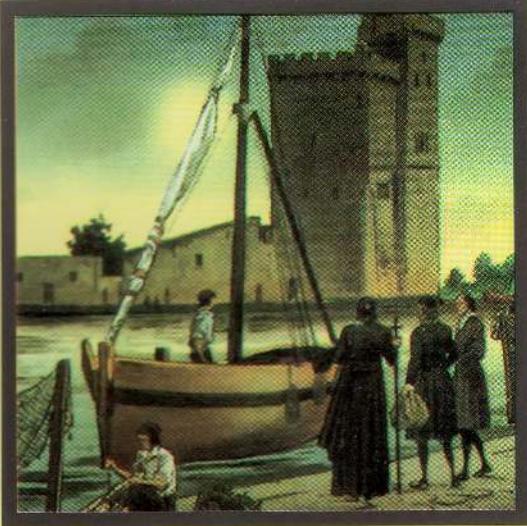
พ่อหลุยส์กล่าวว่า พระเจ้าทรงให้ **คุณ** ท่านสร้างภูเขากล่าวรีโอดและทรง อนุญาตให้มันถูกทำลาย ขอให้พระนามของ พระองค์ได้รับการสรรเสริญ ต่อมาก็มีการ สร้างภูเขากล่าวรีโอดขึ้นใหม่ ในปี 1710 เกิด มีน้ำท่วมที่เมืองนังต์ คุณพ่อหลุยส์นั่งเรือไป ช่วยผู้คนที่ติดบนเกาะ

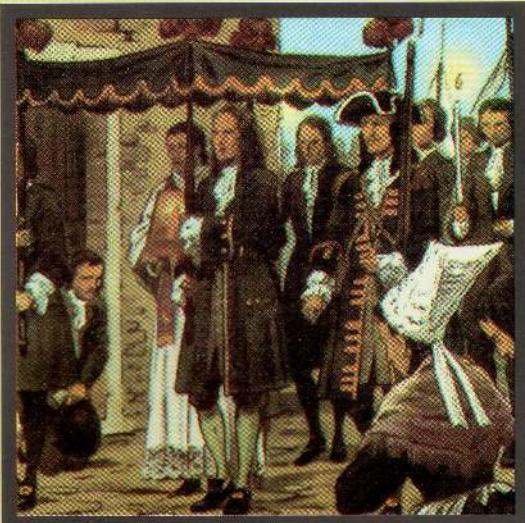
แน่ นอนที่เดียว คุณพ่อหลุยส์ไม่มีเงิน ที่จะซดใช้ พวกทหารจึงจับกุมท่าน และทำท่าจะพาท่านไปขังคุก คุณพ่อหลุยส์ หาหัวนกลัวไม่กลับเดินนำทหารพวกนั้นไป ด้วยความยินดี พร้อมกับสวัสดิ์ประคำด้วย เสียงอันดัง แต่แล้วเพื่อนของท่านคนหนึ่งมา พูดเข้า และได้ช่วยท่านไว้

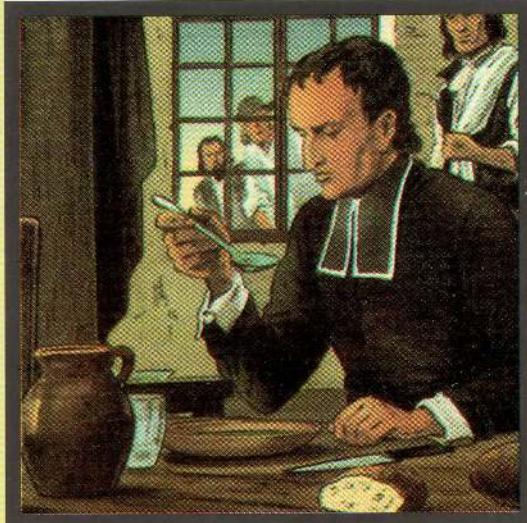
คุณ พ่อหลุยส์ได้รับเชิญให้ไปเทคโนโลยี
สังคมนวัตกรรมชั้นนำ เมื่อถึงเวลา
เทคโนโลยีท่านก็ยังไม่ประกายตัว เขายังใช้ผู้ช่วย
 Jarvis ไปตาม ผู้ช่วย Jarvis หรือพับคุณพ่อหลุยส์
กำลังสนใจกับสตรีสาวงามนุ่งห่มสีขาวผู้หนึ่ง
ซึ่งรอยอยู่กางascus ท่านกำลังสนใจกับ
พระแม่มารี ที่ประกายให้ท่านเห็นบ่อย ๆ นั่นเอง

พ่อหลุยส์เดินทางไปเกศน์ในหมู่บ้านต่างๆ ของสังฆมณฑลลาโรชเชลอันเป็นสถานที่ที่มีพวกโปรเตสแตนต์คัลวินิสต์อยู่มาก ทุกคนต่างพากันคาดว่าคุณพ่อหลุยส์คงจะได้โตัวที กับพวกโปรเตสแตนต์แต่ท่านหาทำเช่นนั้นไม่ ท่านได้แต่เทศน์สอนให้ทุกคนสวัสดิ์ลูกประคำ

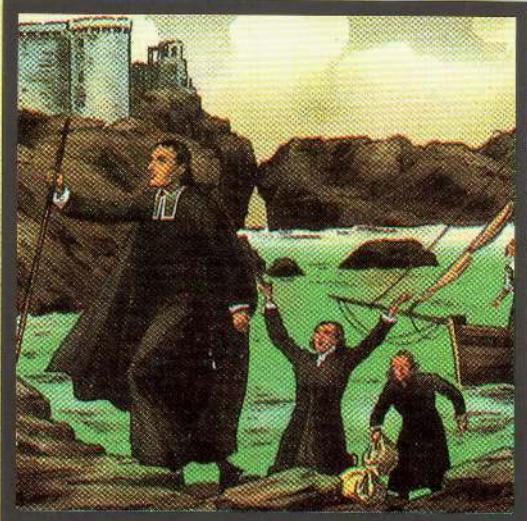
ว่าเป็นการดีกว่าที่จะมานั่งถกเถียงกัน และเพื่อเป็นการแสดงว่าไม่ใช่พวกโปรเตสแตนต์เท่านั้น ที่มีความเคารพนับถือพระคัมภีร์ ท่านจึงจัดให้มีการแห่พระคัมภีร์อย่างสง่า ประชาชนต่างพากันคุกเข่าให้การคารواะต่อพระคัมภีร์ที่ประสงห์ถืออยู่ในขบวนแห่

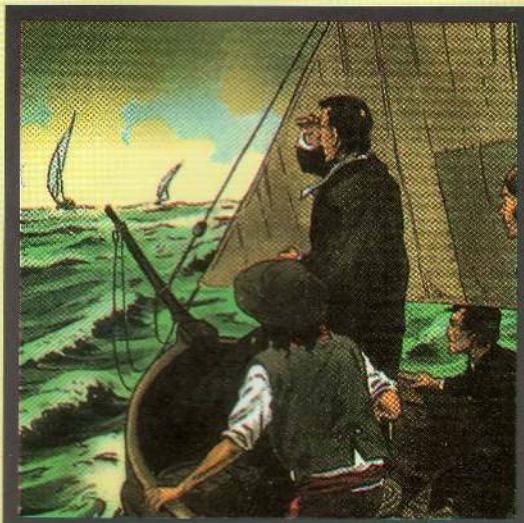
ต่างนิเกียร์ต่างพากันໂกรธคุณพ่อ
พวง หลุยส์มาก เพราท่านทำให้
คนนอกรีตจำนวนมากกลับมาเป็นคาಥอลิก
ดังเดิม พวงเข้าจึงคิดที่จะกำจัดท่านเลีย โดย
เอยาพิชใส่ในแกงจืดที่ท่านจะทาน ท่านรู้ตัว
จึงทานยาแก้ แต่อาย่างไรก็ตามยาพิชนี้นั้นได้
บันทอนชีวิตของท่านให้สิ้นลง

คุณ พ่อหลุยส์ได้รับเชิญให้ไปเทศน์บน
เกาะแห่งหนึ่ง ไม่มีใครอยากไปที่
เกาะแห่งนี้เลย เพราะระหว่างทางเดินไปด้วย
จักรกล คุณพ่อหลุยส์รับเชิญโดยทันที พวກ
คนนอกรีตได้ว่า จังจักรกลดีค้อยดักจับท่าน
บรรดาภกษะล้าสีเรือที่รู้เรื่องต่างไม่มีใครยอมไป
แต่ในที่สุดเจ้าของเรือลำหนึ่งยอมพาท่านไป

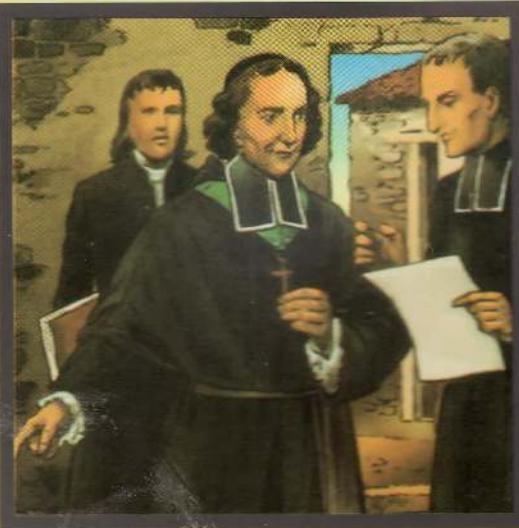
ทุก สิ่งเป็นไปตามที่คุณพ่อหลุยส์พูดเรื่อ
จักรกลทั้งสองลำไม่สามารถไล่กวด
เรือของคุณพ่อหลุยส์ได้ และในที่สุดพวกเขาก็
ปลดภัย เมื่อถึงฝั่งทุกคนก็ร้องเพลงมัก
นีฟิกต์ เพื่อขอบคุณพระแม่มารี การเทศน์
อบรมที่เกาะแห่งนั้นประสบผลสำเร็จอย่าง
งดงาม และทุกวันนี้ก็ยังมี “ภูเขาล่าวรีโอ”
ของคุณพ่อมงฟอร์ตประกายอยู่

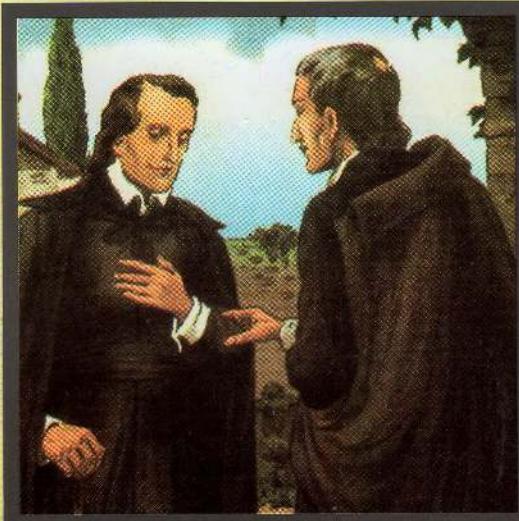
เมื่อ อยู่ห่างจากฝั่งได้ประมาณสามไมล์
พวกเขาก็เห็นเรือจักรกลดีสองลำ
มุ่งมาหากษาลูกเรือต่างพากันตกใจลัวๆ แต่คุณพ่อหลุยส์ไม่พรั่นพรึงยังคงร้องเพลง
ด้วยเสียงอันดังต่อไป แล้วก็เริ่มสวัดลูกประคำ
พร้อมกับบอกพวกเขาว่า ให้วางใจในพระเจ้า
พวกเขจะปลดภัย ลมจะเปลี่ยนทิศทาง

ที่ บ้านพักถ้ำที่ลาโรแซล ที่คุณพ่อหลุยส์
พักอยู่ที่นี่แหล่ะที่ท่านได้เขียนหนังสือ
“ความศรัทธาอย่างแท้จริงต่อพระแม่มารี”
และตลอดชีวิตของท่าน ท่านได้เอาใจใส่ดูแล
สอนพวกเด็ก ๆ เสมอ และในการนี้ท่านก็มี
บรรดาภราดาอยช่วย เช่น ภราดามาธูแรนนั้น
นับว่าเป็นหัวเรี่ยวหัวแรงที่สำคัญที่เดียว

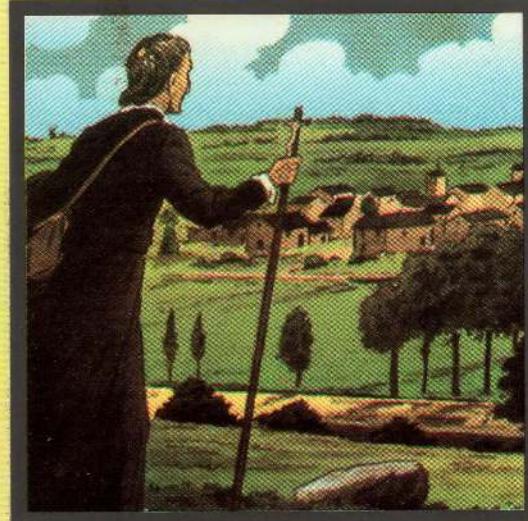
ใน สมัยนั้นมีคณะนักบวชหลายคณะที่อุทิศตนเพื่อสั่งสอนเด็ก ๆ เช่น ภราดาคณะลากาล คุณพ่อหลุยส์กึ๊สันใจในเรื่องนี้ เช่นกัน ท่านจะตั้งโรงเรียนเล็ก ๆ ตามหมู่บ้านต่าง ๆ ที่ท่านสามารถทำได้ พระสังฆราชแห่งลาโรแซล มีความยินดีมากกับเรื่องนี้ จึงมอบบ้านหลังหนึ่งให้ท่านจัดการทำเป็นโรงเรียน

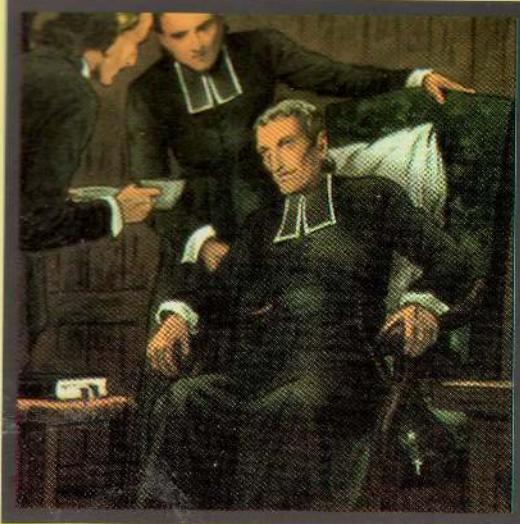
คุณ พ่อหลุยส์พบพระสงฆ์หนึ่งมีสุขภาพไม่สมบูรณ์นัก ซึ่งว่าคุณพ่อเรอเนมูโลต์ คุณพ่อหลุยส์บอกคุณพ่อเรอเนมูโลต์ว่า “ตามลัมมาเกิด” ในตอนแรกคุณพ่อมูโลต์คัดค้าน เพราะสุขภาพไม่ค่อยดี แต่ตอนหลังก็เชื่อคำพูดของคุณพ่อหลุยส์ คุณพ่อมูโลต์องค์นี้แหละเป็นอัคราริธิการองค์แรกของคณะสงฆ์ที่คุณพ่อหลุยส์ตั้งขึ้น

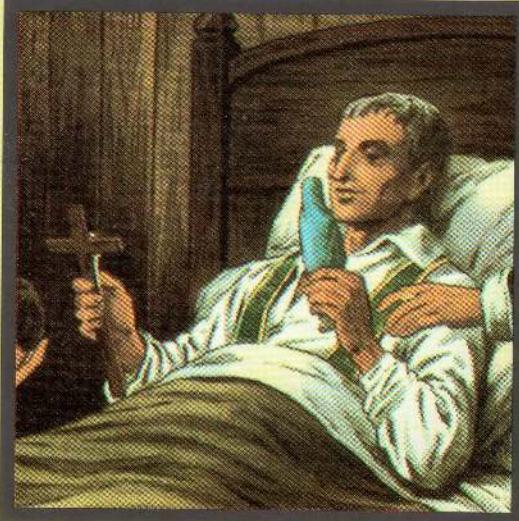
โรง เรียนแห่งนี้มีภาราดีส่องค็อกอยดูแล คุณพ่อหลุยส์ได้เรียกชิสเตอร์มารี หลุยส์มาที่ลาโรแซลเพื่อช่วยดูแลนักเรียนหญิง บัดนี้คุณพ่อหลุยส์มีทั้งภาราดีและภคินีค่อยช่วยเหลือท่าน แต่ท่านยังไม่มีพระสงฆ์ที่จะร่วมคณะกรรมการทุกของท่านตามที่ท่านประสงค์ไว้

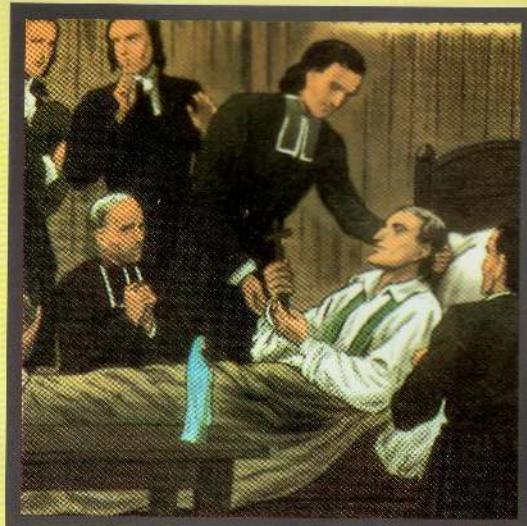
วัง เมมลิตเตอร์ เป็นสถานที่ทำการเทศน์ อบรมจิตใจประชาชนเป็นครั้งสุดท้าย คุณพ่อหลุยส์ช่วยทำให้ชาววังเดมีความเชื่อมั่นจากการเทศน์อบรมของท่าน เสร็จแล้วท่านก็มุ่งสู่แซงต์ลอรังต์ซแซปอันเป็นสถานที่ที่พระเจ้าเตรียมเรียกผู้รับใช้ของพระองค์ไปรับรางวัล

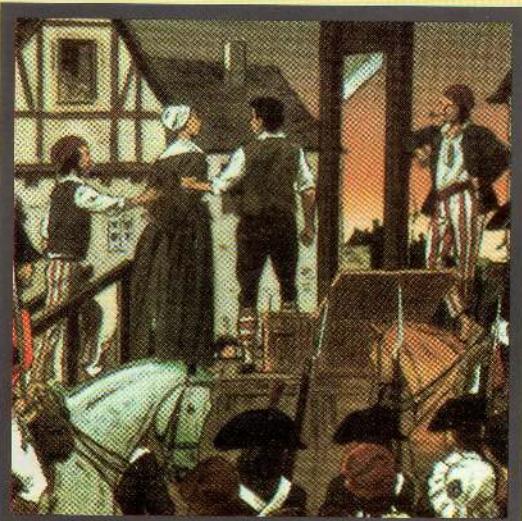
คุณ พ่อหลุยส์รูสิกไม่สบายมาก วันที่ 22 เมษายน ท่านทราบว่าพระสังฆราชจะมาเยี่ยมก็พยายามออกมารอต้อนรับแต่ท่านลูกเขี้ยน ไม่ให้หวังจึงต้องนั่งคอยอยู่ที่เก้าอี้ ท่านมีอาการอ่อนเพลียมาก กระนั้นก็ตามท่านก็ยังพูดถึงความสุภาพอ่อนโนยของพระเยซูเจ้า เป็นการเทศน์ ครั้งสุดท้ายของท่าน

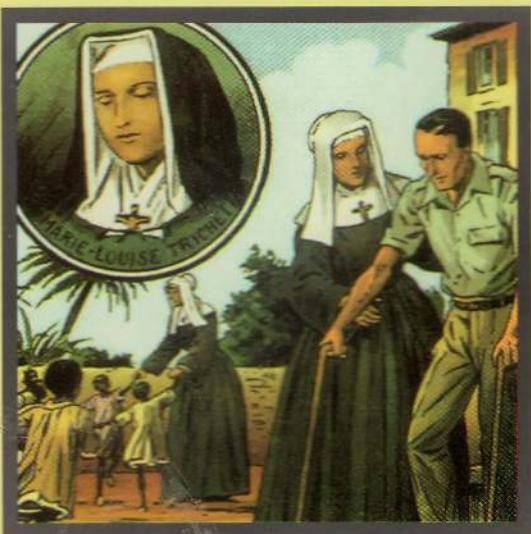
“เพื่อน” รักไปสวรรค์กันเด็ด ทุกอย่างที่เราได้ในโลกนี้มีค่า น้อยกว่าสวรรค์ ในมือชัยท่านถือรูปแม่พระ มือขวาถือการแขวน ท่านยกการแขวนและรูปแม่พระขึ้นจูบ ครั้นแล้วท่านก็ลิ้นชีวิตลง วันนั้นเป็นวันที่ 28 เมษายน ท่านถูกฝังที่วัดแม่พระประจำตำบลในวันรุ่งขึ้น ท่านกลางฝูงชนกว่า หมื่นคนที่ร้องให้อาลัยท่าน

ท่าน รับศีลօภัยบาป รับศีลเจิมคนป่วย และทำพินัยกรรมให้กับเพื่อนร่วมงานของท่าน ซึ่งก็มีแต่หนังสือและเครื่องมือ เครื่องใช้ในการเทศน์ อบรมเท่านั้น เพราะท่านไม่มีเงินทองของมีค่าช้าบ้านศรีวัสดุเสียใจมาก ตั่งพากันมากขอพรครั้งสุดท้าย ท่านยกการแขวนขึ้นอวยพรพวกเข้า ครั้นแล้วท่านก็ร้องขึ้นว่า

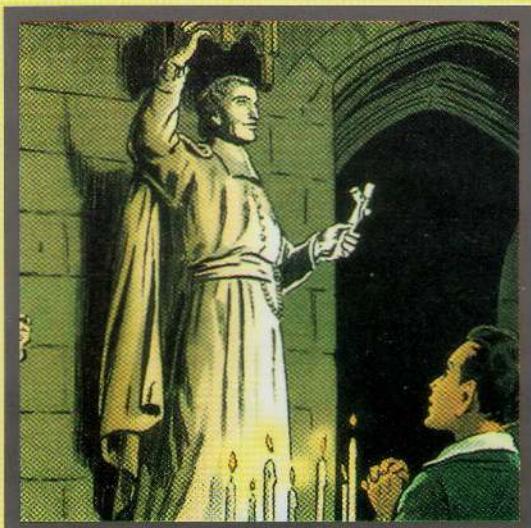
ภาย หลังการมรณะของท่าน มีสิ่ง อัศจรรย์เกิดขึ้นมากมาย แม้แต่พระสังฆราชแห่งสังฆมณฑลปัวเจียเองซึ่งเคยขับไล่ส่งท่าน ก็ได้สวัสดิ์อ่อนน้อมท่านเพื่อให้ช่วยรักษาคนป่วยสองราย ท่านก็ได้ช่วยให้หายโรค ภคินีคณาพระธิดาแห่งปรีชาญาณได้เจริญก้าวหน้าอย่างมากมาย ภคินีหลายองค์ถูกประหารชีวิตในระหว่างปฏิวัติฝรั่งเศส

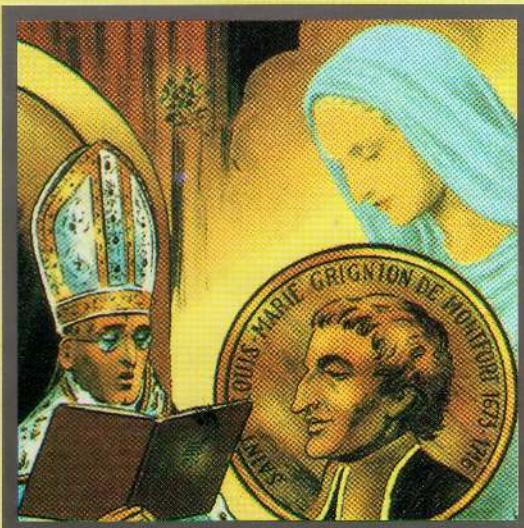
ภคินี คณะนี้มีหน้าที่สำคัญสองประการ คือ ดูแลคนเจ็บป่วย และให้การศึกษาแก่เด็กส่วนคณะสงฆ์และราษฎรนั้นกว่าจะรวมตัวกันได้ก็เป็นเวลาหลายปี แต่ในปัจจุบันทั้งสองคณะได้เจริญ.org กิจกรรมทั้งในฝรั่งเศส และต่างประเทศ ภารา堪คณะเซนต์คาเบรียล ซึ่งมีหน้าที่อบรมสั่งสอนเด็กได้แพร่ขยายไปทุกทวีป

การเทศนาสั่งสอน การดูแลเอาใจใส่ คุณเจ็บป่วย การศึกษาของเยาวชนที่เริ่มโดยนักบุญหลุยส์ยังคงดำเนินต่อไปโดยคณะนักบุญที่ท่านตั้งขึ้น ในวัดต่าง ๆ ก็ยังคงมีการร้องบทเพลงที่นักบุญหลุยส์ได้แต่งไว้ ซึ่งเป็นบทเพลงที่เร้าใจเราให้มีความรักต่อพระเยซูเจ้า ให้ละทิ้งความชั่ว

นอก จากนี้ เรายังระลึกถึงคำสั่งสอนของท่านให้รักพระแม่มารี ซึ่งเป็นพระแม่และผู้ค่อยวิวงวนพระเจ้าเพื่อเราทำให้เรามีความเชื่อมั่นในพระนางว่าจะไม่ทอดทิ้งเรา เพราะหนทางที่ท่านวางไว้คือการไปสู่พระเจ้าโดยผ่านทาง พระแม่มารี

ได้รับการแต่งตั้งเป็นบุญราศีในปี 1888 และได้รับการสถาปนาเป็นนักบุญเมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 1947 โดยพระสันตะปาปาปีโโธที่ 12 ขอให้เราปฏิบัติตามตัวอย่างที่นักบุญหลุยส์วางไว้ คือการสวดขอพระแม่มารีอย่างครั้งคราวร้อนแรงเพื่อให้วัญญาณกลับใจ และเพื่อให้มีสันติภาพในโลก

นักบุญหลุยส์มารี กริยอง เดอ มงฟอร์ต ช่วยวิวงวนเทอญ.

รายชื่อสถาบันต่าง ๆ ของกราดากณะเซนต์คาเบรี่ลแห่งประเทศไทย

ชื่อสถาบัน	ตั้งเมื่อ พ.ศ.
1. โรงเรียนอัสสัมชัญ กรุงเทพฯ	2428
2. โรงเรียนเซนต์คาเบรี่ล กรุงเทพฯ	2463
3. โรงเรียนมงฟอร์ต เชียงใหม่	2475
4. โรงเรียนอัสสัมชัญพาณิชยการ	2482
5. โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา ชลบุรี	2487
6. โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา	2491
7. ยุวลัยนักบุญหลุยส์ มาเรี ชลบุรี	2491
8. โรงเรียนอัสสัมชัญลำปาง	2501
9. โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี	2504
10. โรงเรียนอัสสัมชัญยะϊอง	2506
11. โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี	2508
12. โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา	2510
13. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ กรุงเทพฯ	2515
14. โรงเรียนอัสสัมชัญสำโรง สมุทรปราการ	2522
15. บ้านนักศึกษาเซนต์คาเบรี่ล สามพราน	2526
16. บ้านนักเรียนมงฟอร์ต เชียงใหม่	2528